38. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. JANUÁR 14.

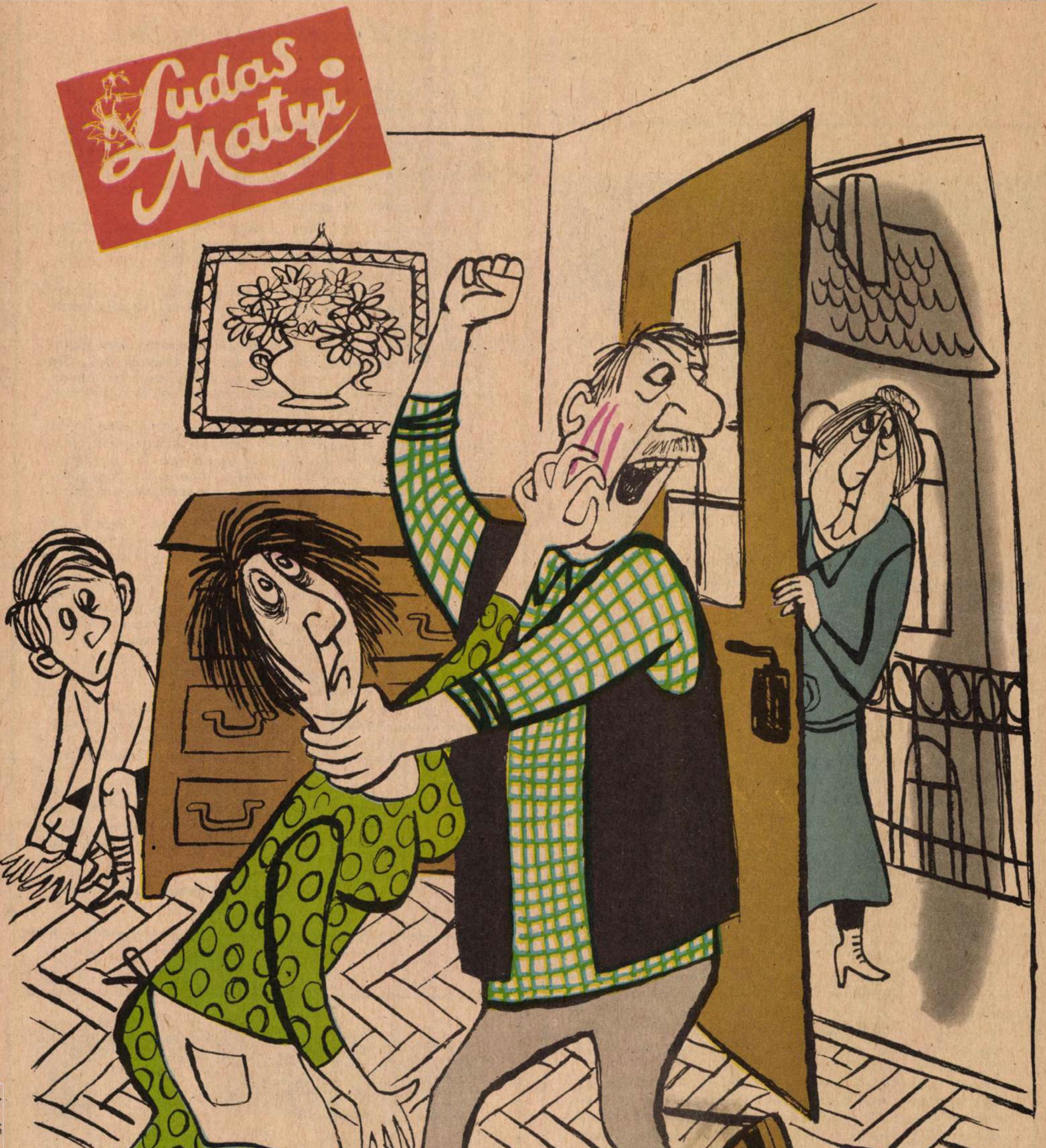

Várnai György rajza

– Amióta ötnapos munkahét van, több időt tudok szentelni a családomnak.

TERMÉSZETVÉDŐ

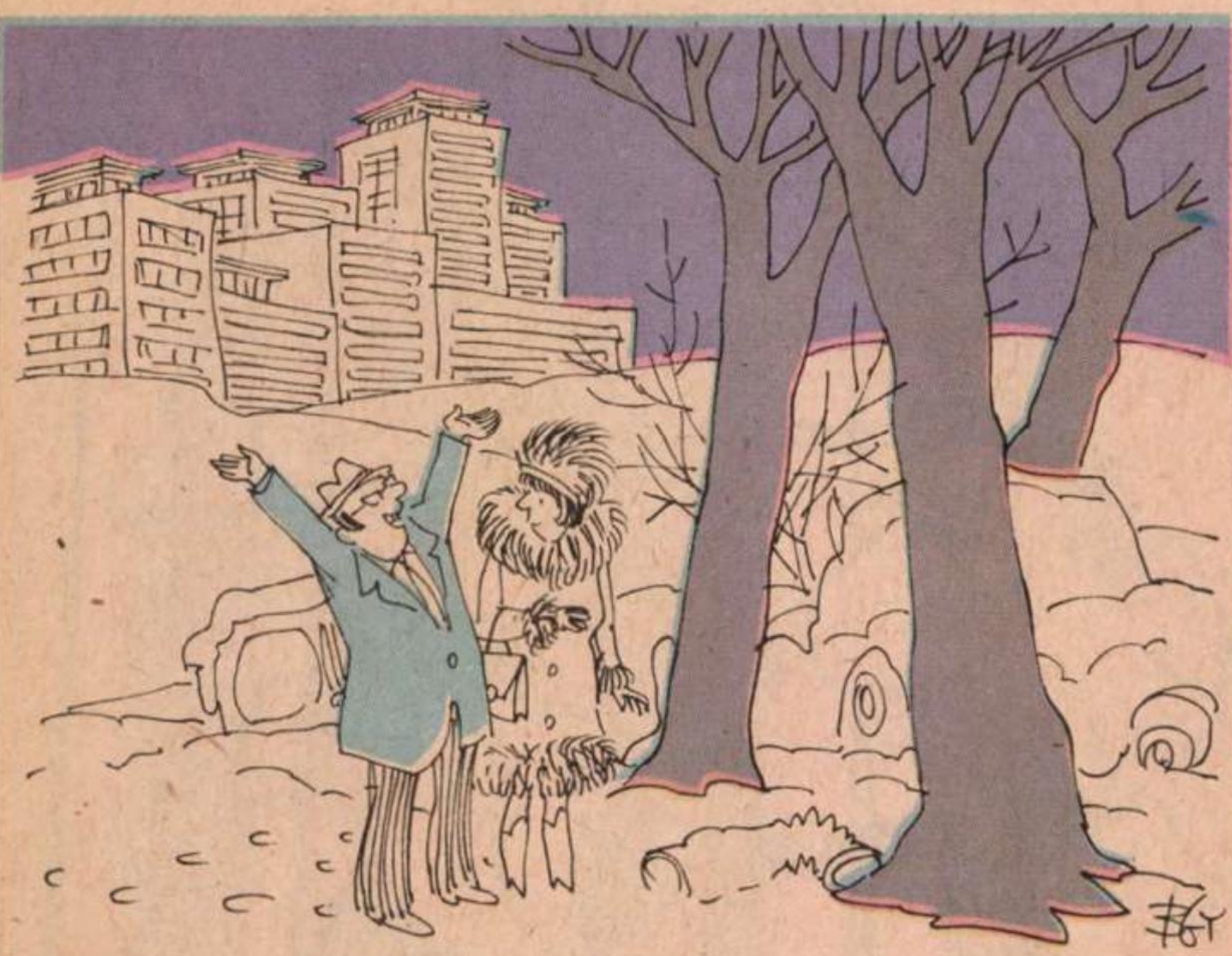

– Imádom a telet, mert minden szemetet belep a hó!

Se—se

Aki mer, az nyer. Aki viszont nyer – (másodszor már) nem mer. Hogy is van ez? És a sikerélmény?

Nyilatkozatot látunk-hallunk az esztendő első tévéhíradójában. Kiderül: egy távoli olajországban magyar vállalat távvezetéket fektet. Norvég minőségellenőrző szerv, amerikai előírások alapján röntgenvizsgál, minősít, közben még lőnek is (c' est la guerre), ötven fok hőség, eső sehol, említettük már, legföljebb ha golyózápor, mégis hegesztő hazánkfiai, meg a magyar munkaszervezők jelesre vizsgáznak. Íme a bizonyíték: újabb megbízás, ismét ott vagyunk a csőben, no, korántsem behúzva, üzlet ez a javából, sok dollár, több száz kilométer, többszöri golyóváltás.

Telitalálat! Mindezt úgy, hogy a versenytárgyalásba annak idején bátran beszálltunk. Dopping sehol, csak lendület, bátorság. Ma már persze ez nem mehetne – így a nyilatkozó – mivel azóta már megfontoltabban szállunk be a ringbe, többnyire el is késünk, kár, hogy nem ebben hirdetnek versenyt, bár meglehet, ebben is lemaradnánk . . .

Szóval a jó elnyeri méltó büntetését, sikert kudarcra halmozunk, mindez még azzal a példával megtetézve, hogy nekünk már több millió dolláros üzletről is sikerült lemaradnunk, pusztán azért, mert egy 2000, írd és mondd kettőezer dolláros utazási költséget megkockáztatni nem mertünk. No lám, a versenyképtelenségben már versenyképesek vagyunk.

Egyszerű. Aki mer, az nyer. Aki nyer – már nem mer. Ha nem mer, viszont nem is nyer. Se siker, se élmény. Helyben volnánk. Egyhelyben.

Münz András

Levél Csekonics grófhoz

Uram!

Négyen vártunk az éttermi ruhatárnál a kabátunkra. Én voltam a negyedik.

Elsőnek egy hölgy került sorra. Bár egy forint volt a hivatalos díj, kettőt adott. Ekkor gyorsan meggondoltam magam: kikészített egyforintosomat kettőre cseréltem ki. A következő, egy fiatalember, már három forintot tett ki a pultra. Én sem leszek alávalóbb: előkapartam egy harmadik forintost. Ez azért már valami, 200 százalékos felár!

És ekkor került sor Önre, kedves uram. Miközben gátlásosan szorongattam a kezemben a három forintot, látom ám, hogy Ön kivesz a tárcájából egy 50 forintost és annyit mond: „Köszönöm, nem kell vissza . . ."

A kabátok őrzőjének persze a füléig szaladt a szája, hozta a szőrmegalléros kabátot, sőt fel is akarta segíteni, amit Ön demokratikusan elhárított.

Uram, mit mondjak, én csak álltam leforrázva, letaglózva, minden összezavarodott bennem, úgy éreztem, én már nem értem a mai világot, nem értem az életet, de legfőképpen nem értem Önt, szőrmegallérostól, ruhatárostól és 50 forintostól. Az alábbi kérdések meredtek elém:

1. Vajon, mélyen tisztelt szőrmegalléros uram, miért adott ilyen fejedelmi összeget? Netán Ön egy silány, kopott, vedlett rongyot tett be a ruhatárba és azt remélte, egy ötvenesért kap helyette egy puha kelméjű, vadonatúj szőrmegallérosat? Ez bűnös üzelem ugyan, mégis mentségére szolgálna, mert egy ilyen csere megér némi befektetést.

2. A jelekből ítélve azonban Ön a saját télikabátját kapta vissza. Az ötvenes tehát borravaló volt. Akkor viszont legott felmerül a következő kérdés: kinek szólt ez az ötvenes?

3. Ha a ruhatáros néninek szólt, akkor az a kérdés, vajon törzsvendég-e Ön ott, vagy csak futó vendég? 3/a. Ha futó vendég, akkor kérdem én, miért akarja megvesztegetni azt a ruhatárost, akivel többé nem lesz dolga. Nem esztelenség ez? 3/b. Ha azonban Ön törzsvendég, mondjuk naponta jár oda, akkor az Ön ruhatári számlája havonta másfél ezer forintot tesz ki, vagyis akkor gyanúm nem alaptalan, Ön mégiscsak Csekonics gróffal azonos.

4. Vagy netán arról van szó, hogy ez az ötvenes nem a ruhatárosnak, hanem az Ön előttieknek és az Ön mögöttieknek szólt? Alaposan ránk akart pirítani, kisstílű, zsugori, retkes lábú koldusokra, akik még egy ötvenest is sokallnak egy ruhatárostól.

Ha ez volt a célja, kedves Csekonics uram, elérte. A három forint égetni kezdte a markomat, alattomban kicseréltem egy ötösre. Mindhiába. Kisebbségi érzetem nem múlt el, hiszen még így is tízszerte fukarabb leszek Önnél – Ön után. Úgy éreztem – szégyenkeznem kell.

De csak – Ön után . . .

Novobáczky Sándor

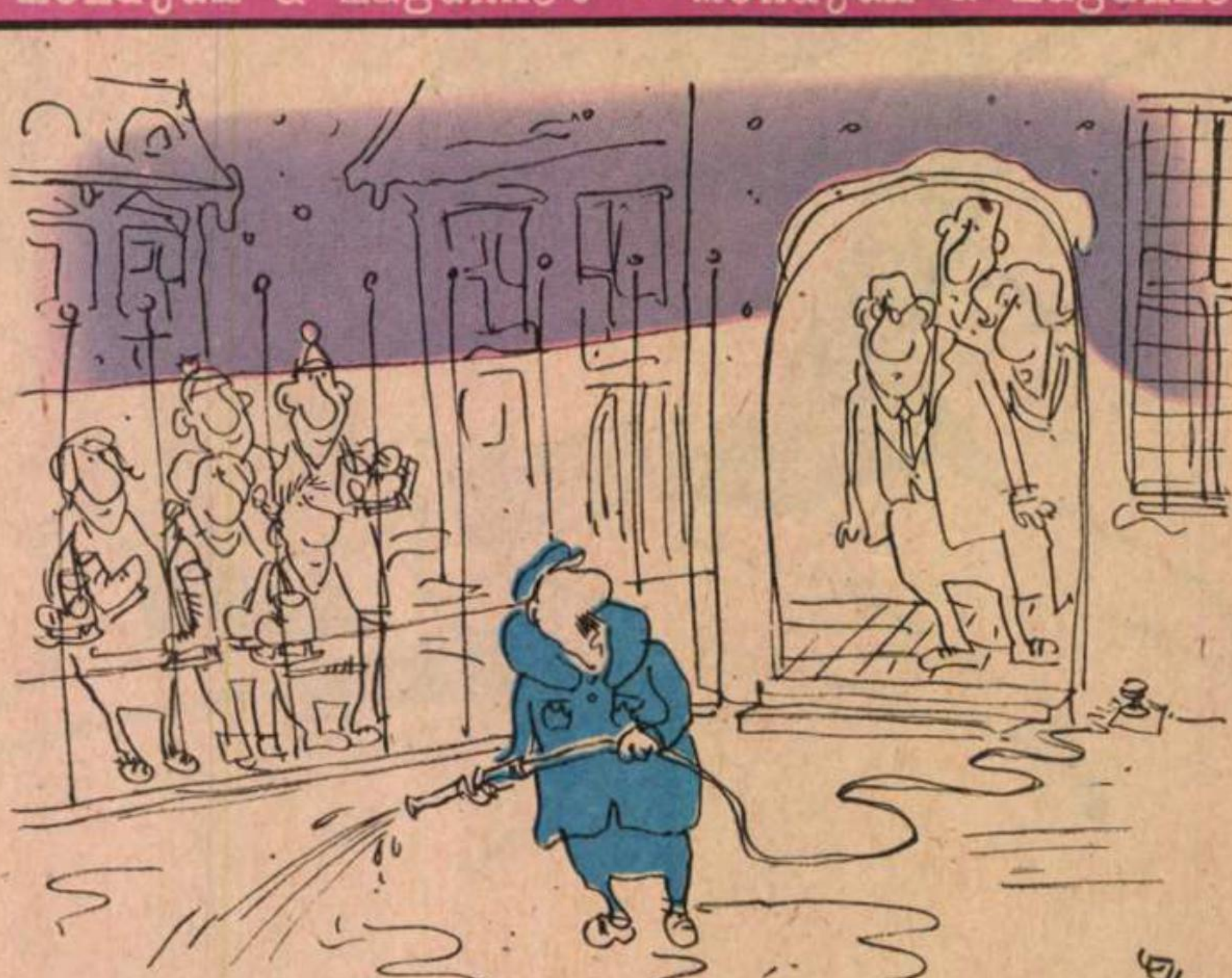

– Én nem bánom, igazgató úr, szólítsanak ezentúl pedellusnak, de fellocsolom nekik az udvart!

ÚJ UTAZÁSI RENDELET

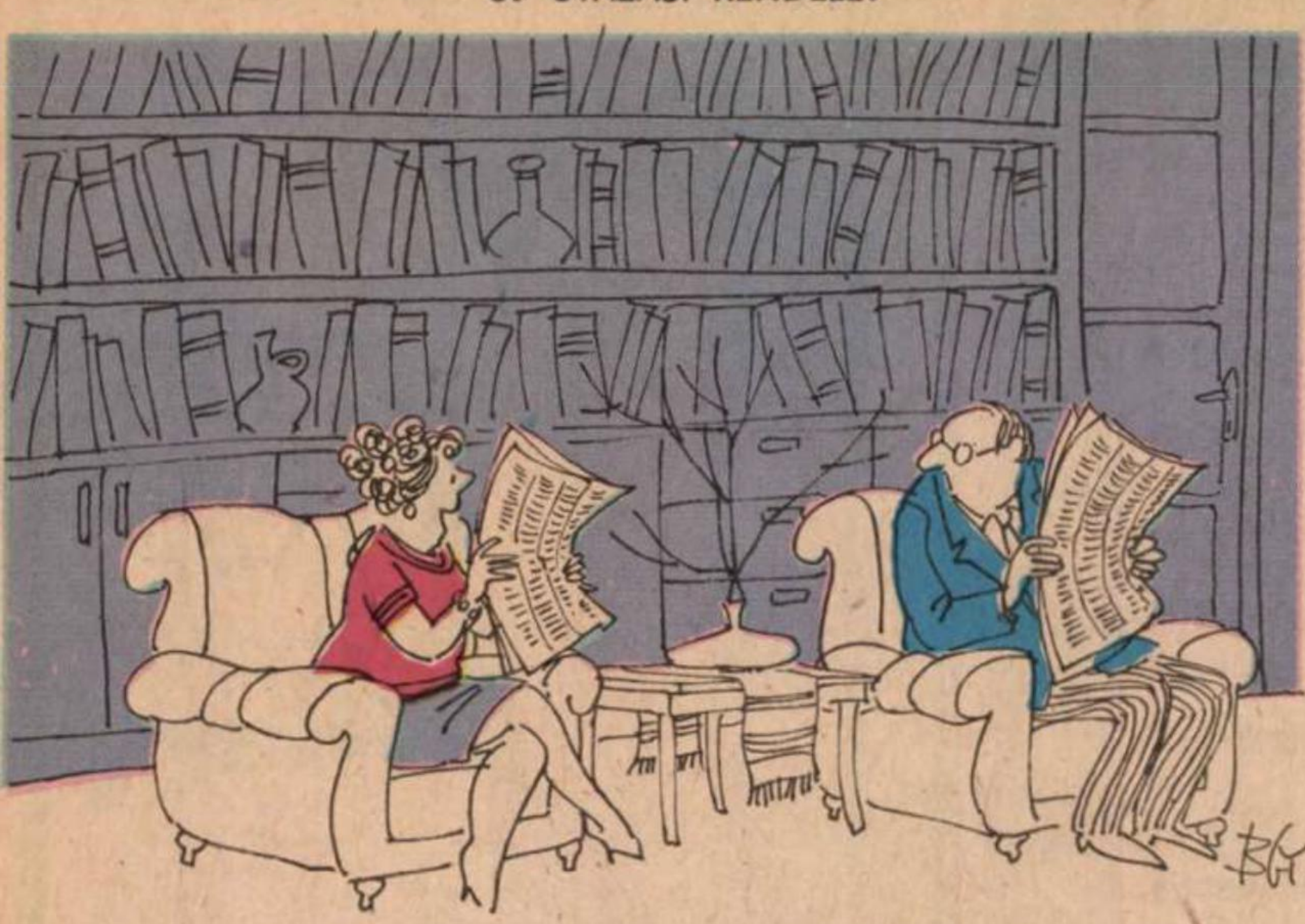

– Már csak egy pici enyhítés kéne, hogy ezentúl ne a meiltartómban szállítsam a dollárt!

ÚJ GYÁRTMÁNY

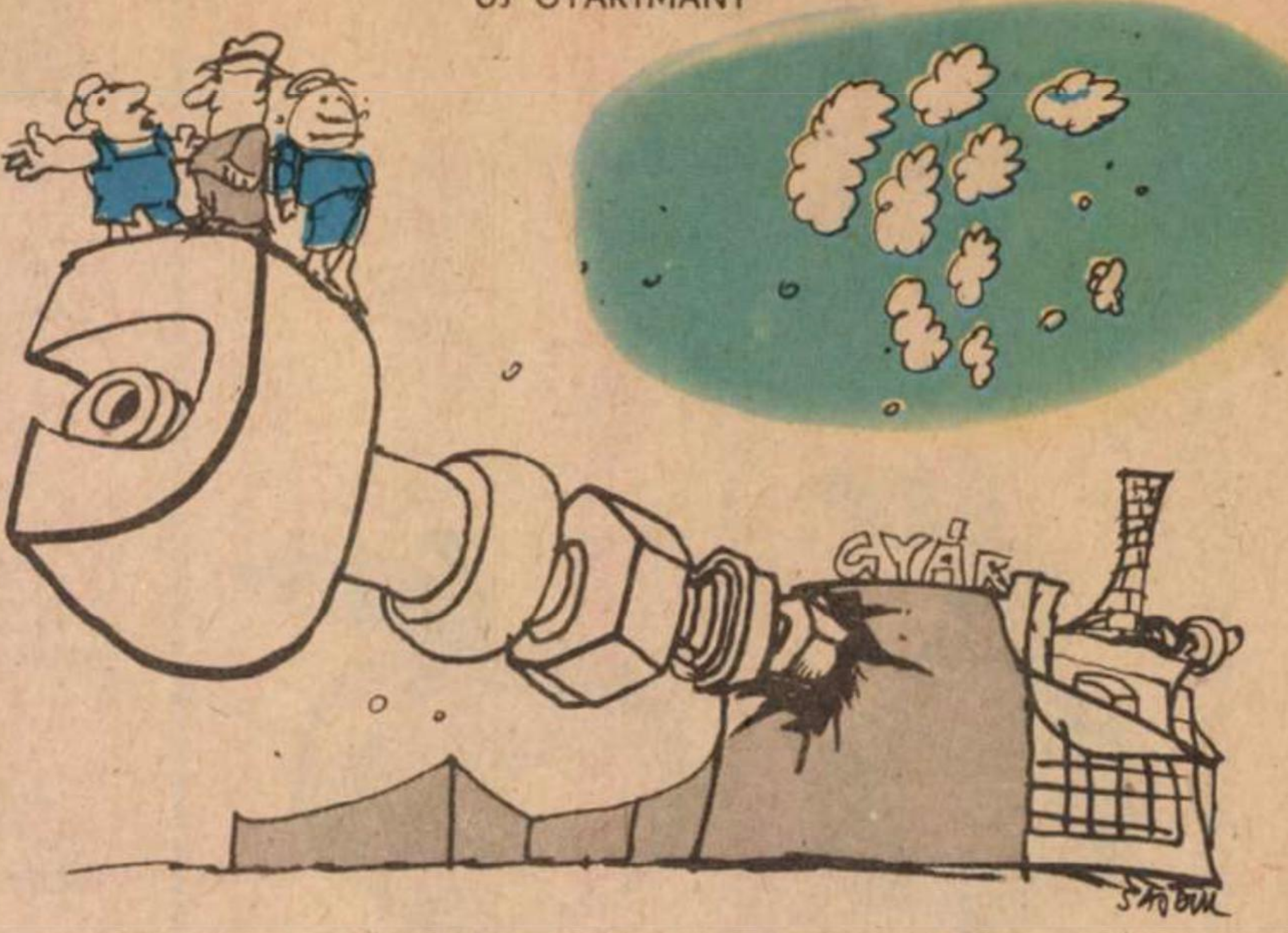

– Nem tudjuk mi ez, de ez a világon a legnagyobb!

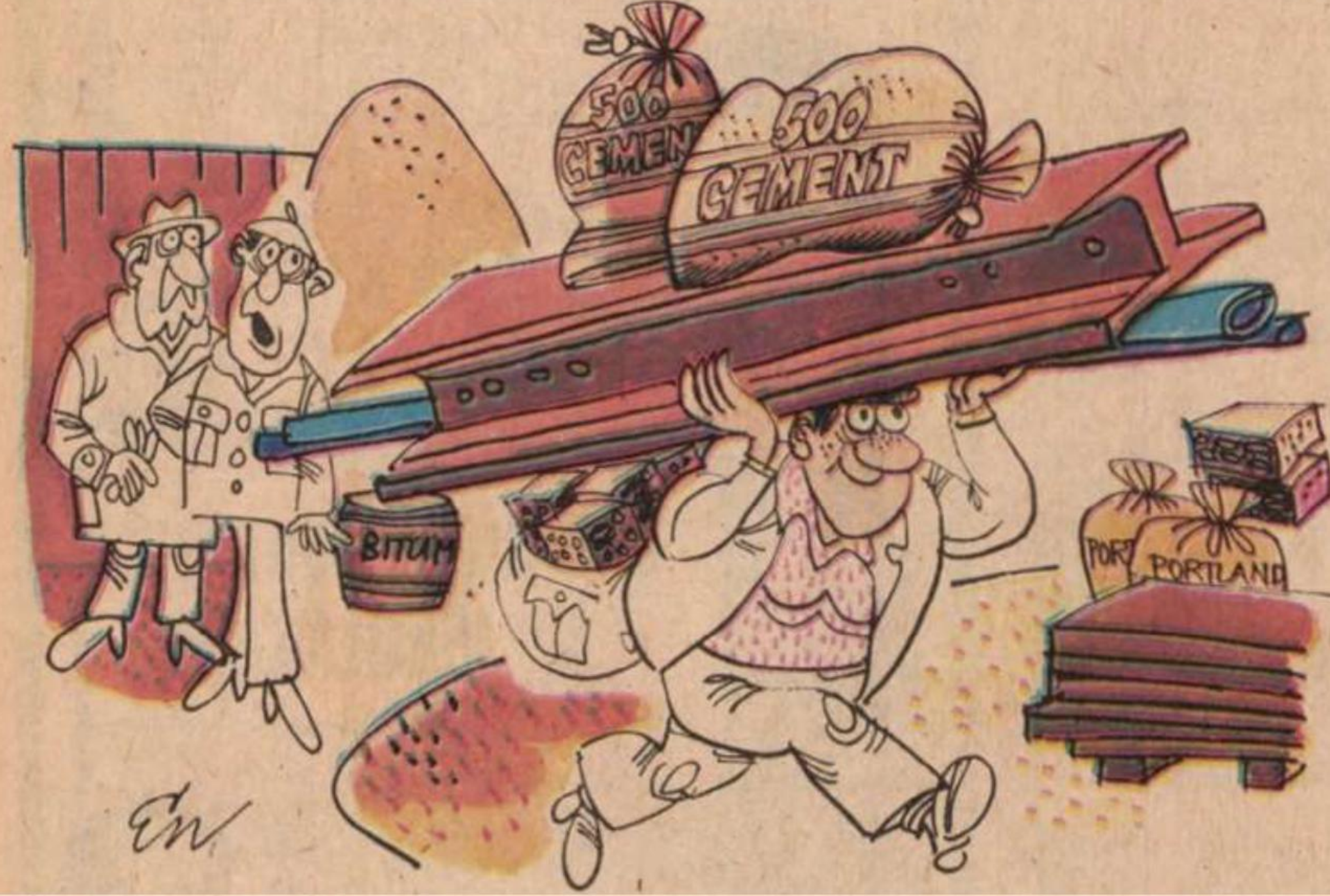

– Könnyű neki magánerőből építkezni, hisz ólomsúlyú súlyemelő bajnok.

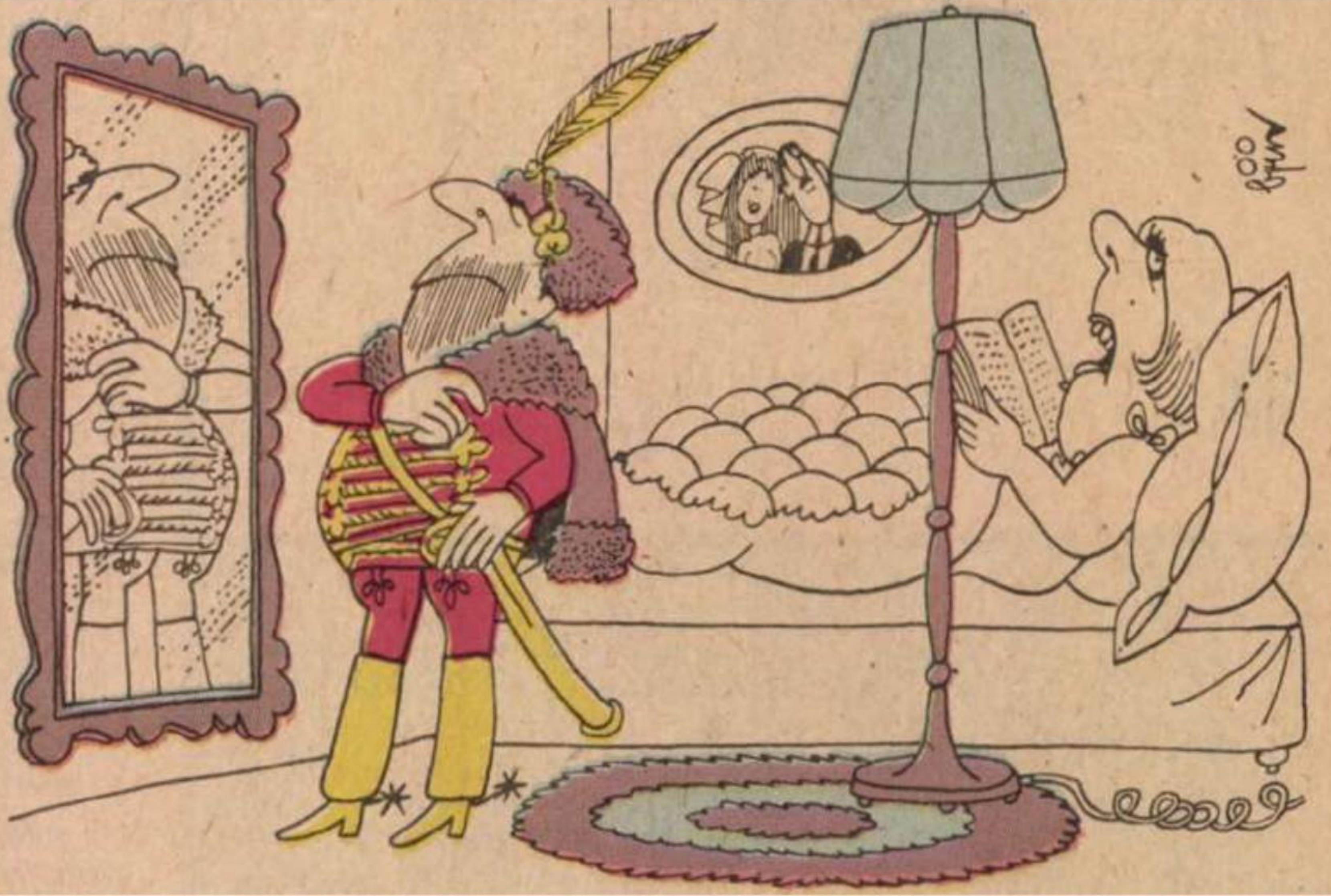

– Azért, mert nosztalgia a divat, még nem kell minden este díszmagyarba öltöznöd, Elemér!

Naja

— Bezzeg az én időmben! — sóhajtott fel Csámcsogi Abaújné, született Spacc Kisztihand Delikátesz.

Ebben egyébként nem volt igaza, mert soha nem volt neki ideje, mindig lótott meg futott, hatott, alkotott, gyarapított. Hogy honnan volt erre ideje?

— Mert akkor még értettek az emberek ahhoz, amiért a fizetésüket felnyalábolták — folytatta a szavahihető asszony. — Tessék, itt van, alig, hogy leesett egy kis hó, máris megbénult az élet. Nem lehet közlekedni, a házmesterek pedig felvásárolják a boltokban az étkezési sót, azzal szórják fel a portájukat.

Matuzsálem bácsi, a rendkívüli hómunkás, figyelmesen hallgatta Csámcsogi nénit. Megtehette, órabérben dolgozott. Lapátja nyelére támaszkodott, s amikor az nagynéha kicsúszott alóla, megszólalt.

— Most mondja meg, milyenek ezek — bökte ki szívének egyik rejtett csücskét. — Még a tömegközlekedést sem képesek rendesen megszervezni. Az ember hol egy félórát vár a buszra, máskor meg nem győzi a fejét kapkodni, mert hármasával jönnek, mint a betlehemesek.

— Naja — mondta Csámcsogi néni és mélységes egyetértés bújkált a hangjában. — Az unokámnak játékot akartam venni. Hát azt hiszi, volt ezeknek olyan, amilyet szerettem volna? Az a kis felfújható, elektromos esőfelhő? Egy frászt. Csak lendkerekes volt.

— Bizony, hol van már a tavalyi hó? — csóvált egyet a fején Erdei Tisztásné, aki nemrég kezdett új életet, bár még a régit sem fejezte be. — Mit gondol, tudnak ezek egy rendes cipőt gyártani? Kétszer ha felveszi, azután hipp-hopp és máris vége. Annak idején, amikor még kislány voltam, megvettünk egy cipőt, kettő is lett belőle.

— Naja — mondta Csámcsogi néni. — Szervezni azt aztán végképp nem tudnak. Dolgozni még csakcsak, de az meg büdös. A múltkor elvitt az unokám színházba, az amelyik Amerikában van. Pesten van bérlete, azt mondja még így is olcsóbban jön ki, beleszámítva a repülőjegyet.

Matuzsálem bácsi akkorát sóhajtott, hogy egy utcai jegesedés ijedtében felengedett.

— A második felvonás végén — folytatta Csámcsogi néni — nem fogják elhinni, mi történt. Leszakadt a függöny.

— Mert ezek még egy függönyt sem tudnak legyártani — sziszegte Erdei Tisztásné.

— A Lózinger Kettő, az volt ám egy balhalf! — mozdult meg váratlanul Belsőromlási bácsi, akiről idáig mindenki azt hitte, hogy hóember. — Saját szememmel láttam, amikor nyolc osztrákot és három brazilt kicselezett. Ma mikor lát ilyet?

— Már az osztrákok sincsenek nyolcan! — tette hozzá lemondóan Csámcsogi néni és kotort egyet a lapátjával. — Nekem van egy vasalóm, édesanyám kapta az első házassági évfordulójára, a századfordulón. Ha azt látnák! Még ma is bármikor megégetem vele a kezem.

A többiek hallgattak, folytatta.

— Naja — mondta nem minden él nélkül. — Najáról most nem is beszélve.

Érdeklődő tekintetek özöne, mit akarhat a szavahihető?

— Az újságban olvastam — fitogtatta jólértesültségét Csámcsogi néni. — A chesteri állatkert medveuszodájában szívgörcs végzett egy 227 kilogrammos, Naja névre hallgató jegesmedvével.

— A nyári hőséget már egész jól elviselte, erre a fagy ragadta el — idézte szó szerint az újsághírt Csámcsogi néni. — Naja, jegyezzék meg, így hívták a jegesmedvét. Naja, az evolúció zsákutcája.

— Bizony, az evolúció — hallatszott innen is onnan is. A munkaidő vége felé közeledett, megengedhették maguknak, hogy ilyeneket mondjanak.

— Már a jegesmedvék sem a régiek — mondta valaki.

Összeszedték szerszámaikat, indultak befelé az elosztóba. Lassan, álmos pelyhekben hullani kezdett a hó.

— Ez is épp most kezd el esni — dünnyögte fejcsóválva Matuzsálem bácsi. — Mondtam, hogy nem tudnak ezek szervezni!

— Naja — jegyezte meg Csámcsogi Abaújné, született Spacc Kisztihand Delikátesz — de tartózkodott attól, hogy az illetékest nevén nevezze.

Föld S. Péter

SZEMÉLYISÉGZAVAR

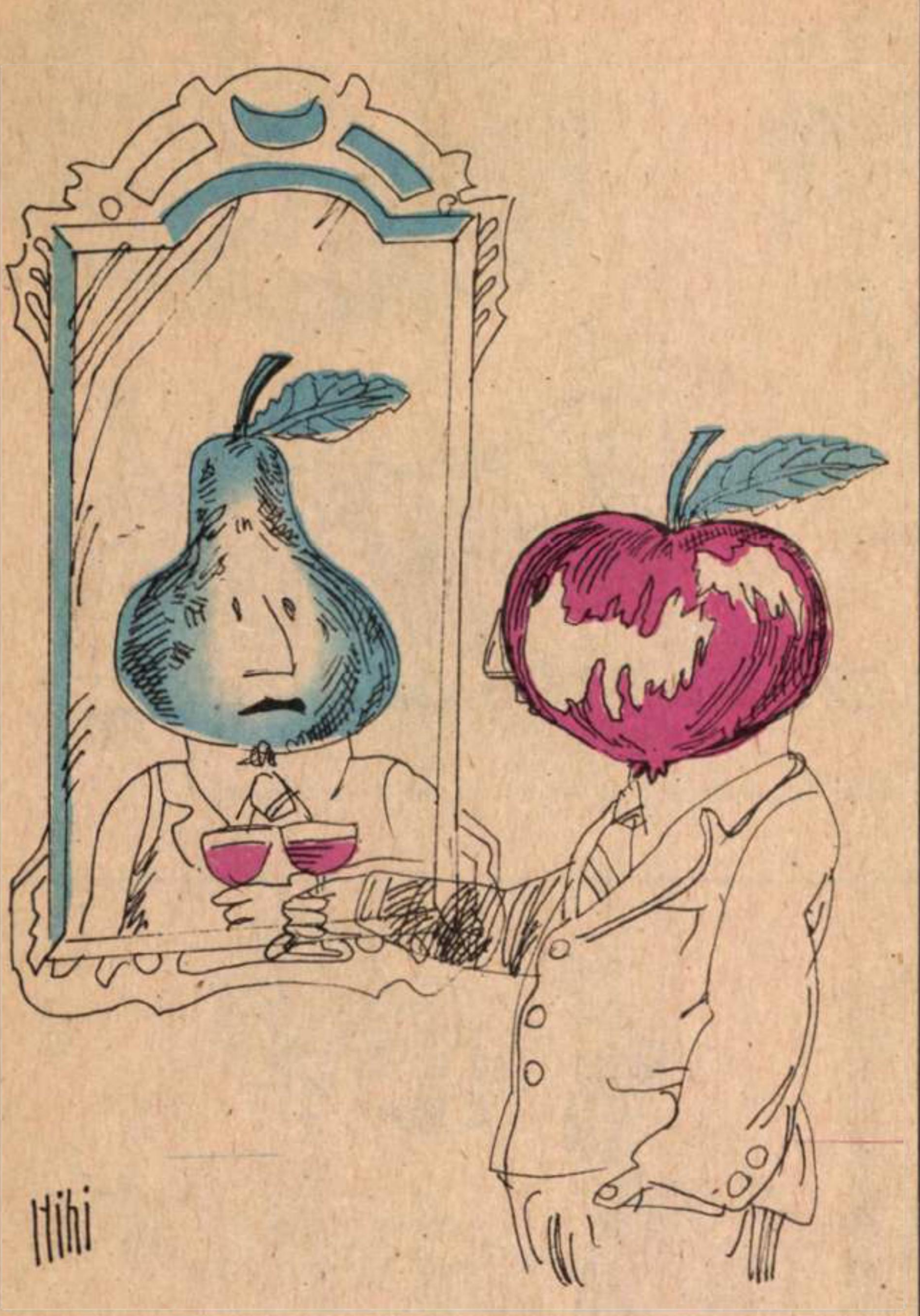

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Két szesztestvér kószál éjszaka az utcán. Egyszer azt mondja az egyik:

— Már unom ezt az ide-oda lógást... Én most mindenesetre hazamegyek a feleségemhez... És önnek is ugyanezt tanácsolom.

— Nagyon szívesen... ha a felesége őnagysága nem veszi tolakodásnak...

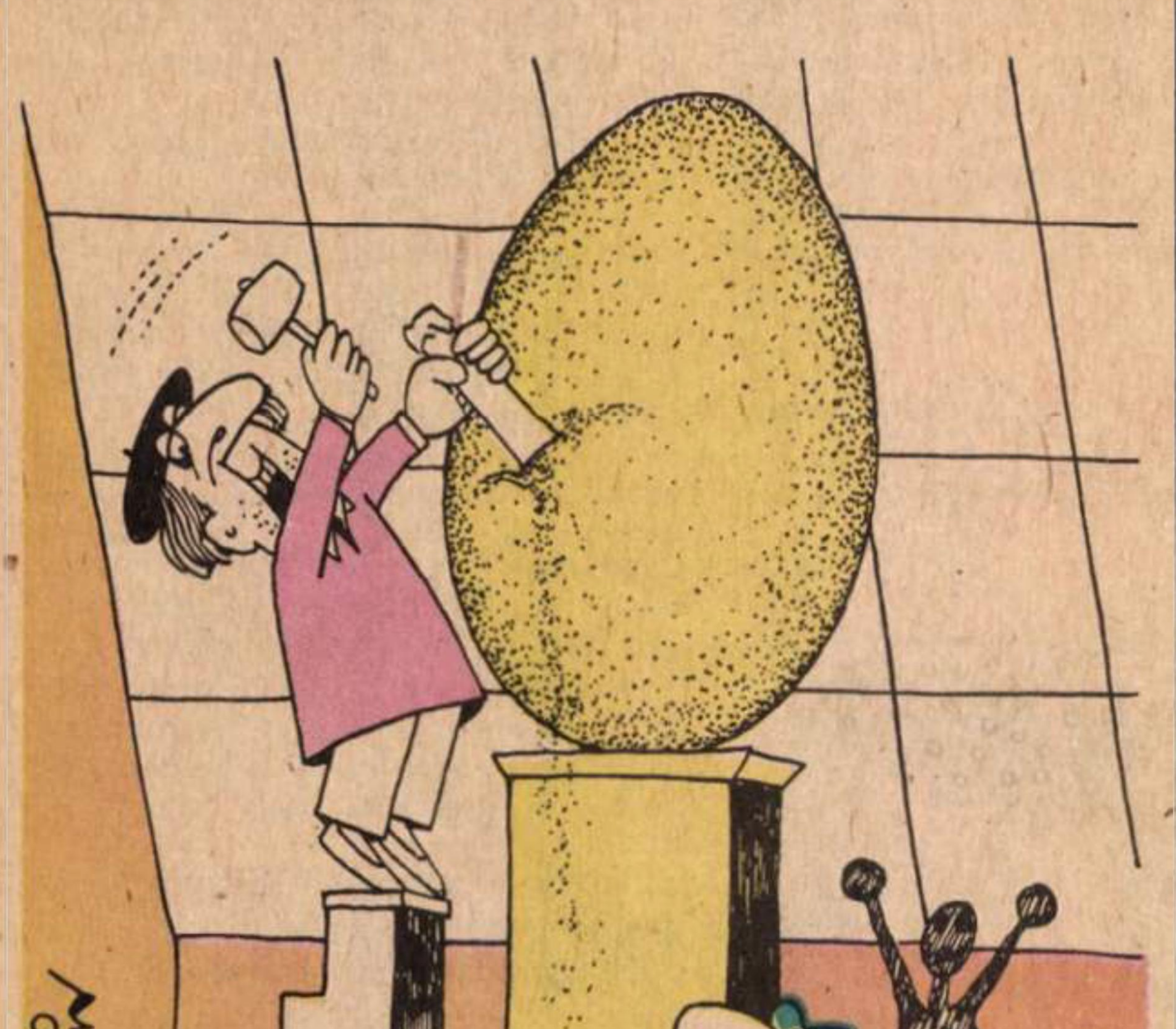

– A bábolnaiaknak tervezek emlékművet...

SZILÁNKOK

GYÓGYSZERMÁNIA

— Borzasztó, reggel a mély álmomból arra ébredtem, hogy este elfelejtettem altatót bevenni.

JÓLÉT

— Nálunk négy kereső van a családban.

— Gratulálok.

— Miért? Harmincan vagyunk.

FELTÉTEL

— Csak erényes asszonnyal vagyok hajlandó megcsalni a feleségemet.

ÉDES SZÁJÚ

— Hány cukrot kér a kávéhoz?

— Hatot, de kávé nélkül.

FIGYELMEZTETÉS

Az idősek megbecsülését nem elég hetvenéves korunkban elkezdeni.

ZSAROLÓ

Tisztelt asszonyom!

Amennyiben holnap éjfélkor nem helyez el kétezer forintot a budaörsi erdőben, a térképen jelzett helyen, a vőlegénye tudomására hozom, hogy ön valójában hány éves.

SZÍNHÁZRAJONGÓK

Kovácsék csak azért akarnak gyereket, mert imádják a bábszínházat, de gyerek nélkül röstellnek bemenni.

GRAFOLÓGUS

— Nyomtatott írásból is meg tudom állapítani, ha valaki tehetségtelen.

ÜZLETEMBER

— Miért látogatja annyi szerelmespár a maguk eszpresszóját? Hiszen nincs is boxos helyiségük.

— Esténként közkívánatra, háromszor áramszünetet tartunk.

ÜZEMI DEMOKRÁCIA

— A mi üzemünkben senki nem köszön senkinek, így aztán nincs sértődés.

ÉTTEREMBEN

— Főúr, egy órával ezelőtt kértem magától egy pohár friss vizet.

— Türelem, kedves vendég. A friss víz nálunk frissen készül.

HANGOSAN BESZÉLŐ

— Most pedig kedves szaktársak, üzemi pletykákat hallanak, melyeknek semmi alapjuk sincs. De még mindig jobb, mint ha egymásközt suttognák az illető háta mögött...

Galambos Szilveszter

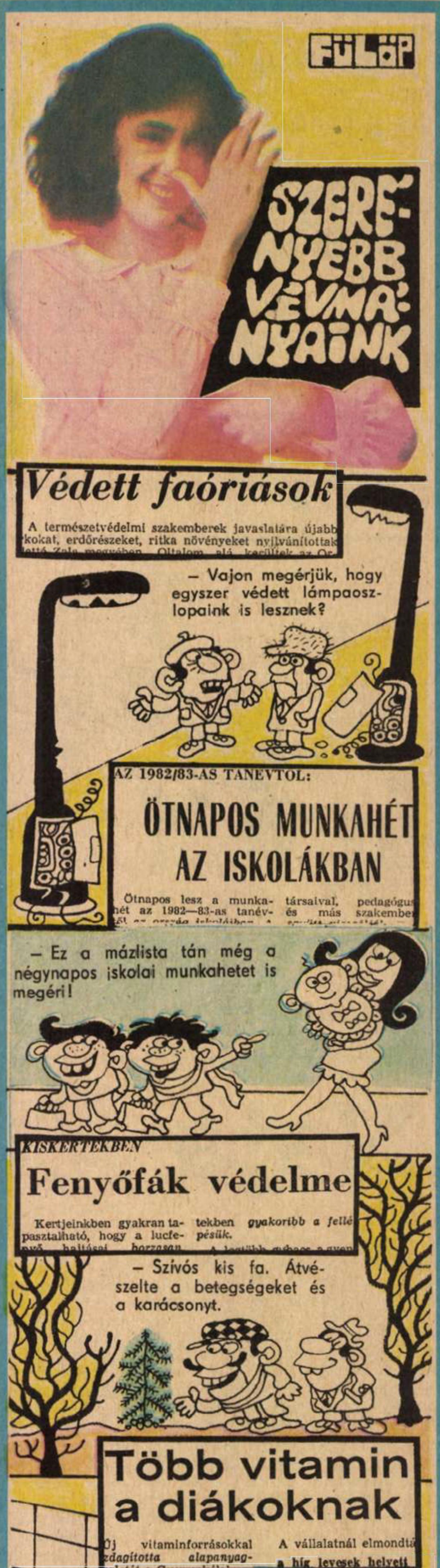

FÜLÖP

SZERÉNYEBB VÍVMÁNYAINK

Védett faóriások

A természetvédelmi szakemberek javaslatára újabb
kokat, erdőrészeket, ritka növényeket nyilvánítottak

– Vajon megérjük, hogy egyszer védett lámpaoszlopaink is lesznek?

AZ 1982/83-AS TANÉVTŐL:

ÖTNAPOS MUNKAHÉT AZ ISKOLÁKBAN

Ötnapos lesz a munkahét az 1982—83-as tanév-

társaival, pedagógus és más szakember

– Ez a mázlista tán még a négynapos iskolai munkahetet is megéri!

KISKERTEKBEN

Fenyőfák védelme

Kertjeinkben gyakran tapasztalható, hogy a lucfe-

tekben *gyakoribb a fellépésük.*

– Szívós kis fa. Átvészelte a betegségeket és a karácsonyt.

Több vitamin a diákoknak

Új vitaminforrásokkal
zdagította alapanyag-

A vállalatnál elmondtá
a híg levesek helyett

– Tömhetik belém a vitamint, mikor én a matekból vagyok gyenge.

ÓZONDÚS SÓDER

Alig nyílt meg a divatos fürdőszálló, Mr. Wantzaak máris Pesten termett. A fürdés ugyan nem játszott meghatározó szerepet Mr. Wantzaak életében, divatosan szállni azonban imádott.

Dr. Lejtmeneti Lohengrin, a szálló főtitkára végigkísérte a vendéget a hotelben. Apróra megmutogatott mindent és közben úgy ragyogott, mintha ő csinálta volna az egészet egy pakli faszénből és két szem rózsaburgonyából.

— Ezt a fürdőnket — fuvolázta az első medence partján — II. Szimultán szultán türbéjének mintájára építettük. II. Szimultán szultán, mint tudjuk, az egyesített török—tatár hadak nagyvezíre volt s a „Jatagán” fedőnevű hadgyakorlat során több ízben is megfürdött. Az oszlopzat rózsafa, a padozat szantálfa, a kupolázat majomkenyérfa, a medence malakit. Ha érdekel valakit. A laboratóriumban tizenkét diszpécser válogatja a hidrogént (H_2), hat pedig az oxigént (O). Ily módon sikerül olyan tiszta vizet előállítani, hogy a fürdővendégnek még a talpa is libabőrös lesz az élvezettől. Ez a medencénk a viszonylag szerényebb jövedelmű vendégek számára épült, negyedóránként potom százötven devizaforint a taksája, s így a mi felső tízezrünk alsó ötezre — állami díjasok, külkeresek, nőgyógyászok — számára is hozzáférhető.

— Rettenetesen beautiful — mondta erre Mr. Wantzaak, aki negyven éve élt Amerikában s így tulajdonképpen már egyetlen nyelven sem beszélt.

— Ezt a medencénket — lépett odébb egy intézménnyel Dr. Lejtmeneti Lohengrin —, a hírhedt Trallalalla császár diatermáinak képmására emeltük. A kevély uralkodó tudvalevően arról kapta nevét, hogy szilaj örökzöldeket vonyított a kádban, miközben az AS Roma leégett. A tümpanont hetérák, a triglifet szibariták, a minétet minoriták márványszobra ékesíti korhű viháncolások közepette. E medence üzemeltetéséhez százhúsz tibeti serpát és harminc nyáj ugyancsak tibeti jakot állítottunk glédába. Uraságod merész fantáziájára bízom, micsoda horribilis kiadást jelent ez nekünk csak vajas teában. De hát valamiért ugyebár valamit. Az expedíciók a Csomolungma viharjárta csúcsairól szállítják az ózondús sódert. Ezen az ózondús sóderen szűrjük át a medence vizét, amelyet aztán tűhegyes sugarak formájában a fürdővendég anatómiájának megfelelő pontjára irányítunk. A hatás lenyűgöző. A vendég először felsikolt, összekarmolja az arcát, aztán bukfencet vet, de kis idő múlva a tarkója is elzsibbad és attól fogva úgy érzi, mintha smirglivel kenegetnék. Érthető tehát, hogy ez a medence már valamivel magasabb tarifa ellenében látogatható. Percenként ötvendolláros belépőjével főként a tehetősebb réteg — vásárosok, butikosok, társasházspekulánsok — részére hozzáférhető.

— Terribly izgalmatos — mondta erre Mr. Wantzaak, aki még magyarul álmodott, de már amerikaiul kalkulált. Dr. Lejtmeneti Lohengrin azonban máris tovább vonszolta egy medencével.

— Íme — mondta és úgy sugárzott, mintha hasadó tükörtojást reggelizett volna. — Ez a fürdő cégünk büszkesége. Ofélia tavának mintájára álmodtuk remekbe Ofélia, mint tudjuk, haladó neuraszténiás volt, aki inkább a strandra ment, semhogy a mániákus depresszióban szenvedő főúri Hamlethoz kösse életét. Itt kérem minden csupa virág. Orchideák, okarinák, azaleák, oboák. A vadrózsákat természetesen pórázon tartjuk, nehogy megharapják a fürdőzőket. Ennek a medencének a vize ötezernégyszáz méteres mélységből jön. De nem gusztustalan csőhálózaton ám. Hohó, más sem hiányozna. Eklektikus búvárokat küldünk le s ők platinavödrökbe válogatva hozzák fel a legtisztábbat, a legfényesebbet. A medence szemközti falaira cinklemezeket szereltünk, ezek között gyenge elektrosokk indul, s az úszó minden hossz közepén a frászt kapja. Ettől átmenetileg elájul, majd úgy érzi, mintha satuba fogták volna a zsigereit, de kisvártatva pislogni kezd mint a rimóci nyúl és ez szavahihető pszichopaták szerint a modern életmámor csúcspontja. A dolog persze nem olcsó, itt hazai vendégekre már alig számíthatunk, hiszen ki engedhetne meg magának másodpercenként háromszáz Napóleonarany...

— Just a moment — szólalt meg most Mr. Wantzaak, holott nem volt a szavak embere. — Nézze, mister, engem ne kíméljen. Nálam a pénz nem számít. Kerül, amibe kerül. Mondja meg, vágja a szemem közé. Mit fizetek, ha nem kell megfürdenem?

Peterdi Pál

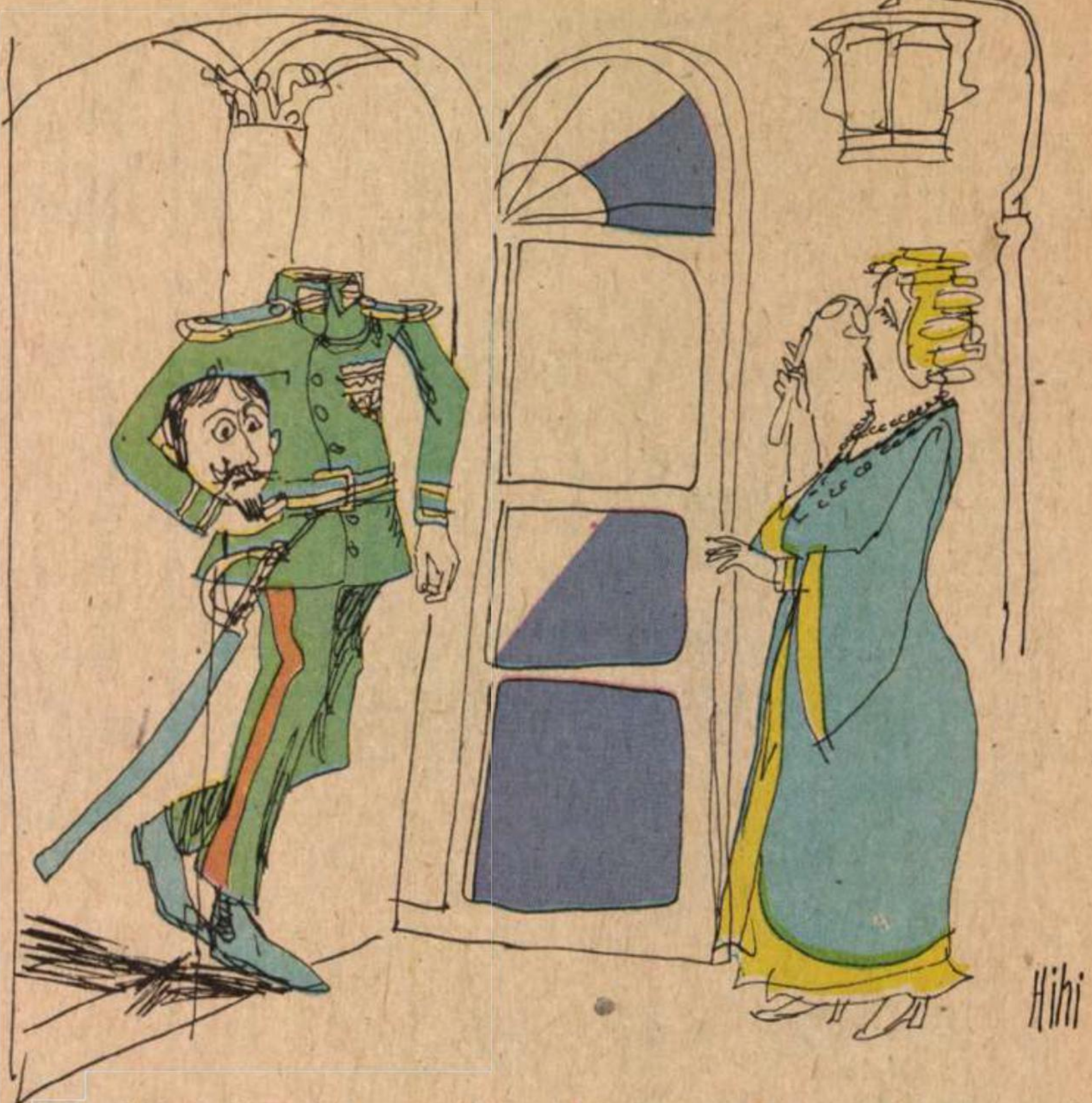

— Már csak ez hiányzott, Alonso! Megint egy sikertelen puccs...

ÉLELMES EMBER

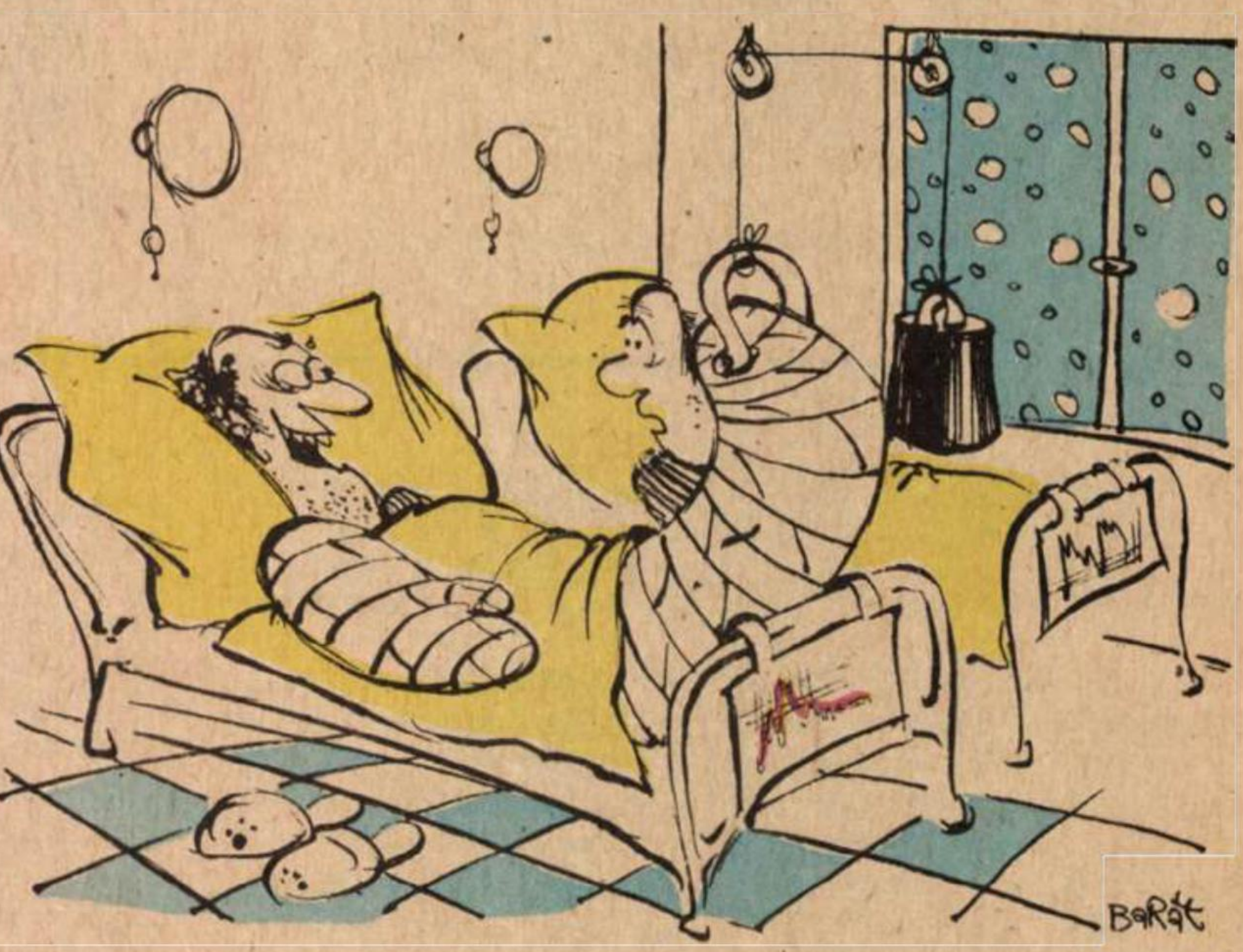

— Addig is a lakásomat kiadtam az IBUSZ-nak.

MUNKA-KUTYA

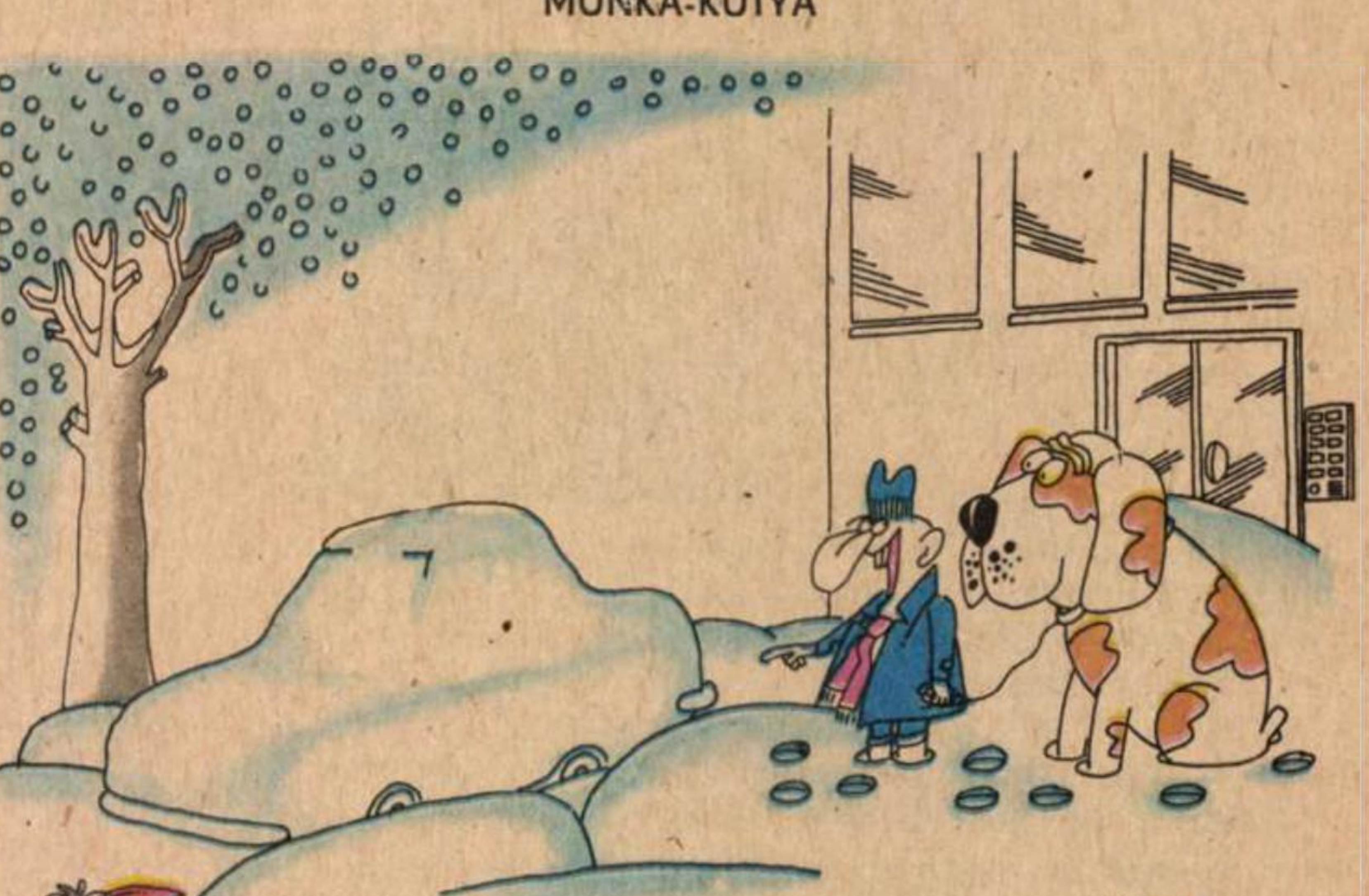

— Keresd!

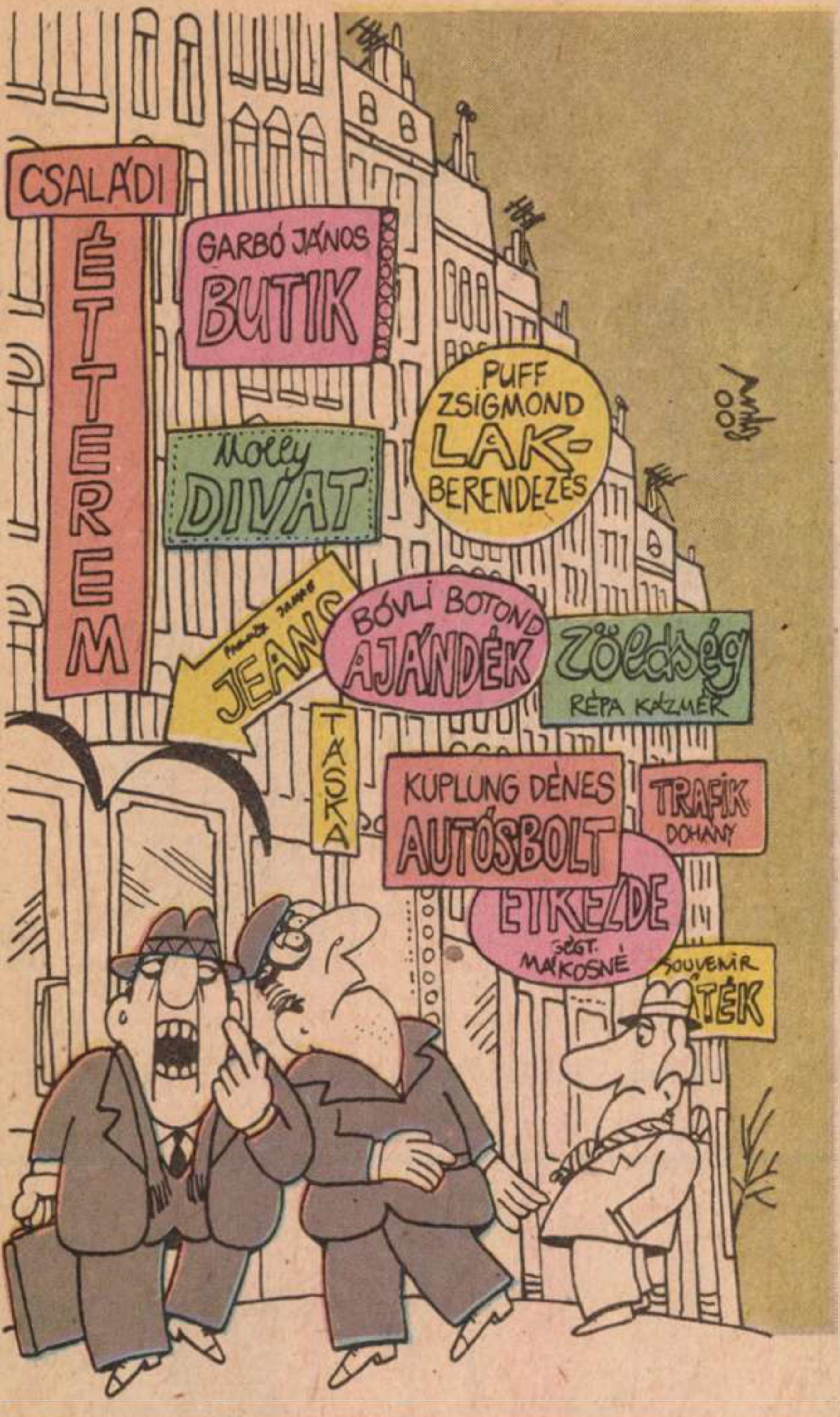

– Most megpróbáljuk a kapitalistákat a saját fegyverükkel legyőzni!

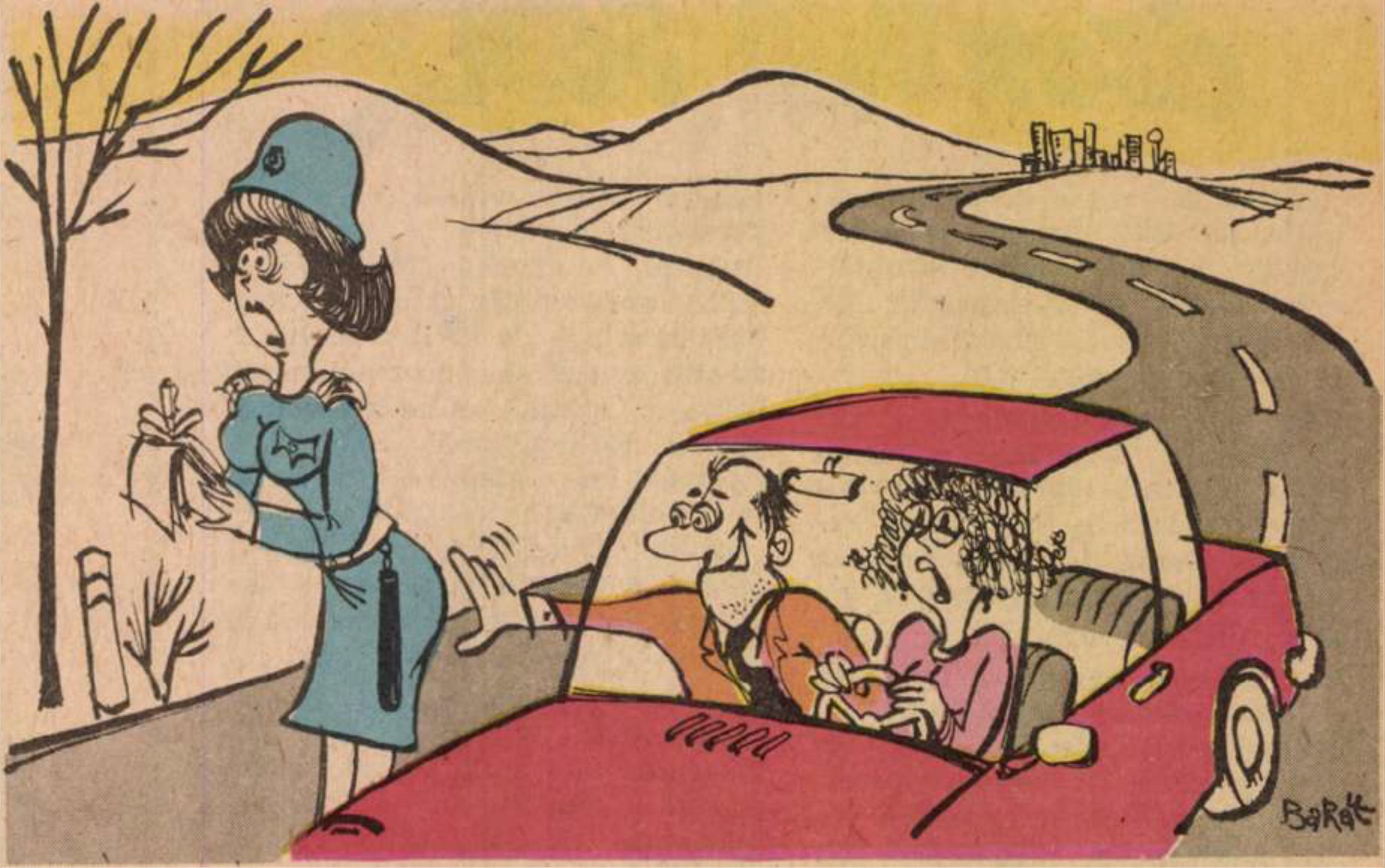

– Szépen kérlek Géza, ne nehezítsd a helyzetemet . . .

GYORSULÓ IDŐ

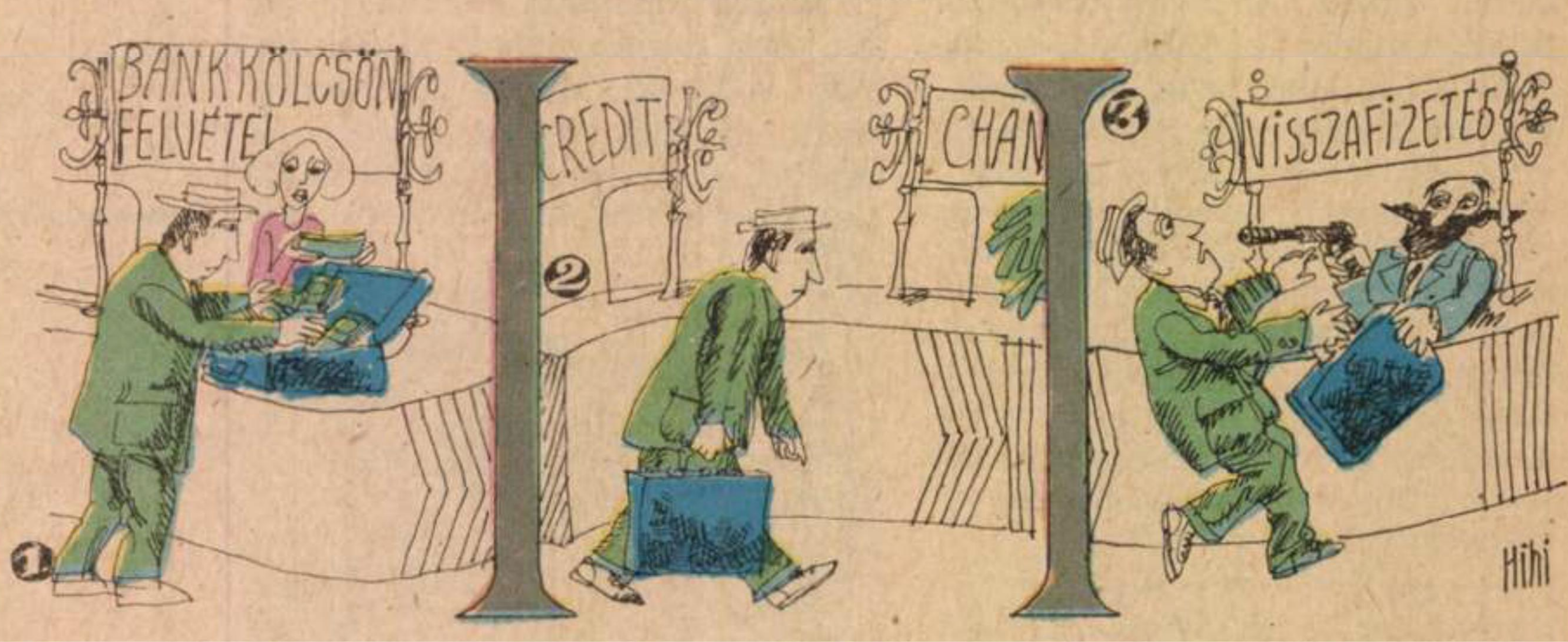

KORLÁTOZÁSOK

Most már Nápolyban is bevezették, hogy a páros napokon csak a páratlan a páratlan napokon pedig csak a páros rendszámú gépkocsik közlekedhetnek a városban. A benzintakarékosság jegyében születő intézkedést én is csak helyeselni tudom, de szerintem szólni kellene a Vezúvnak is, hogy ezentúl csak a páratlan évszázadokban szíveskedjék kitörni; a helyi maffiának, a camorrának pedig, hogy ezentúl a páratlan heteken csak a páros fogazatú gengszterekbe engedjen géppisztolysorozatot, a páros szülőktől származó páratlan gyermekeket pedig el se rabolja.

Azonban a maffia töltényei mellett itthon is van mivel takarékoskodni, így például csak a páros években kellene megtartanunk a páratlan háromnapos ünnepeket, hogy legyen időnk spórolni a páratlan években megtartott négynapos ünnepekre. A minden héten esedékes páros munkaszüneti napokon viszont a páratlanoknak a saját pénzükkel, a páratlan munkanapokon pedig a párosaknak a párjuk pénzével kellene spórolniuk.

Amennyiben az illetékesek egyetértenek ezekkel a korlátozásokkal, úgy már az sem tűnik leányálomnak, ha a páros házszámú épületekből csak páratlan nap lehet kidobni hulladékot, és fordítva; míg a páros számú hivatalokból csak páratlan nap lehet kidobni pár embert, miközben a páratlan számú hivatalokból csak páros nap lehet kidobni páratlan embert.

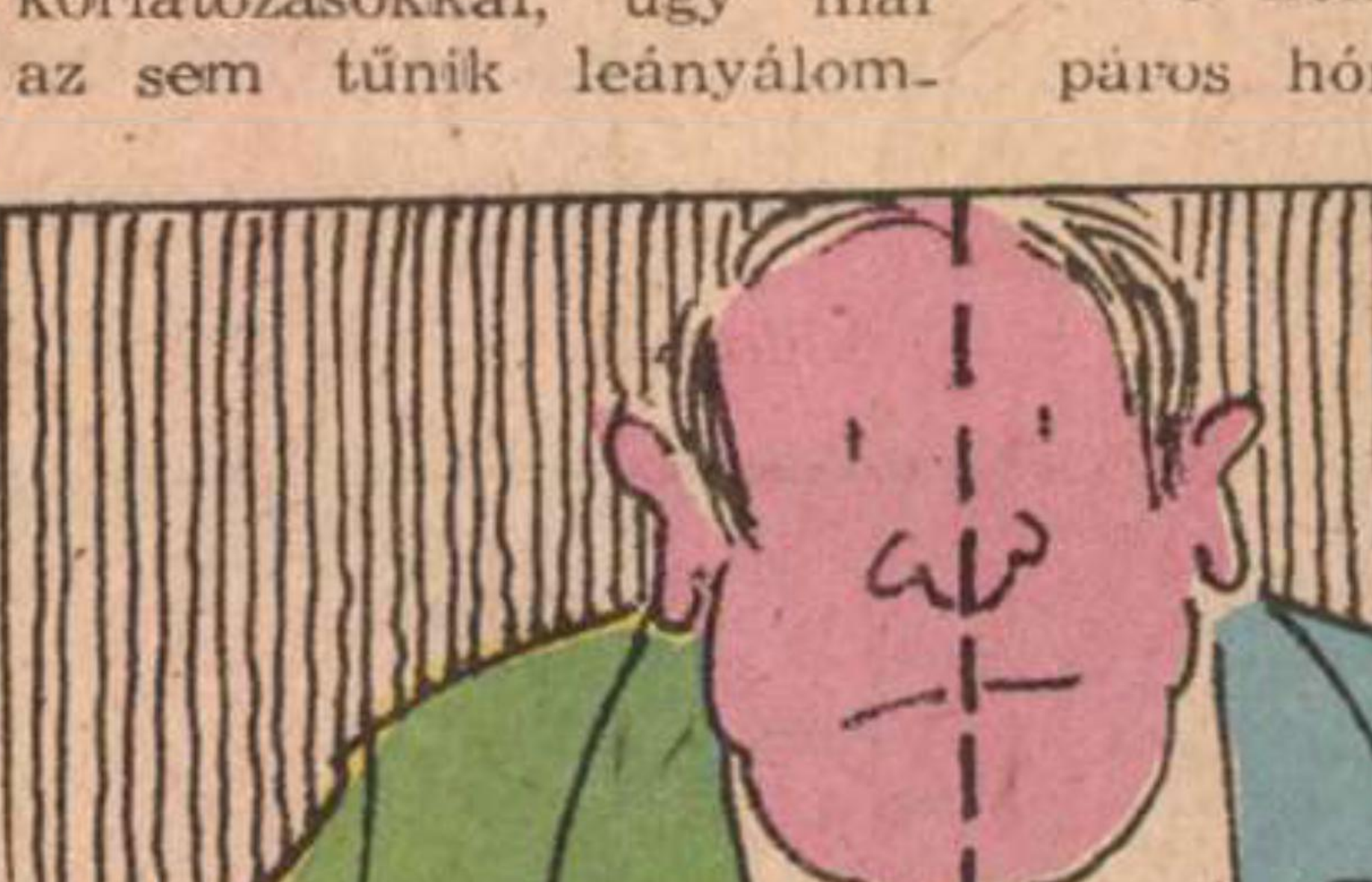

Tovább menve logikusan következik, hogy a hivatalokban csak minden páros nap szabad megtartani a névnapokat, és csak minden páratlan nap a születésnapokat, ami a virágárusoknál úgy jelentkezik, hogy a páratlan napokon a születésnapi virág, a páros napokon pedig a névnapi virág a drágább.

Be kell vezetni, hogy a páros hónapokban csak a páratlan szorgalommal dolgozó emberek tevékenykedhessenek a munkahelyükön, mert így a páratlan hónapokban azok is tevékenyen felvehetik a fizetésüket, akik csak pár fillért termeltek.

Korlátozni kellene ezenkívül az enyveskezűeket, hogy páros napokon csak páratlan kézzel nyúlhassanak az állami tulajdonhoz, míglen korlátozni kellene a ruhaipart is, hogy a két kézzel lopkodó embereknek csak egyzsebű ruhát varrjanak, s korlátozni kellene az ellenőrzést, hogy a párosan elkövetett hanyagságért csak páratlan büntetést szabhasson ki.

Ezek után korlátozni lehet a páros számú cipők viselőit, hogy páratlan napokon ne bal lábbal keljenek fel, a páratlan számú ingek viselőit, hogy páros napokon ne használjanak dezodort, csak szappant, a páros számú hajszálak viselőit, hogy páratlan napokon ne használják csak a jobbik eszüket, a páratlanul korlátozottakat, hogy páros napokon spóroljanak a beszéddel, a páros oldalon lakókat, hogy páratlan napokon takarékoskodjanak a páros kolbásszal, a páratlan ujjú patásokat, hogy páros napokon ne legyenek lovak.

Aki pedig mindezt összekeveri, annak igazán nem érdemes spórolnia!

Tormai László

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az ifjú mama ujjongva fogadja a hivatalból hazaérkező férjét:

— Képzeld, a baba már tud járni.

— Remek — feleli a férj megkönnyebbülten —, akkor ezentúl éjszakánként a maga lábán sétálhat föl-alá.

*

A boldogtalan gazdag ember a bölcs kádihoz fordult tanácsért. A kádi az ablakhoz vezette.

— Nézz ki az ablakon és mondd meg, mit látsz.

— Embereket — felelte a gazdag ember.

A bölcs kádi most a tükörhöz vezette.

— Mit látsz? — kérdezte.

— Magamat.

— Látod — szólt a bölcs kádi —, az ablak is üvegből van, meg a tükör is. De a tükör hátát vékony ezüstréteg fedi. Egy parányi ezüst elegendő ahhoz, hogy az ember ne lássa többé felebarátait, hanem csak önmagát.

DIADALÍV

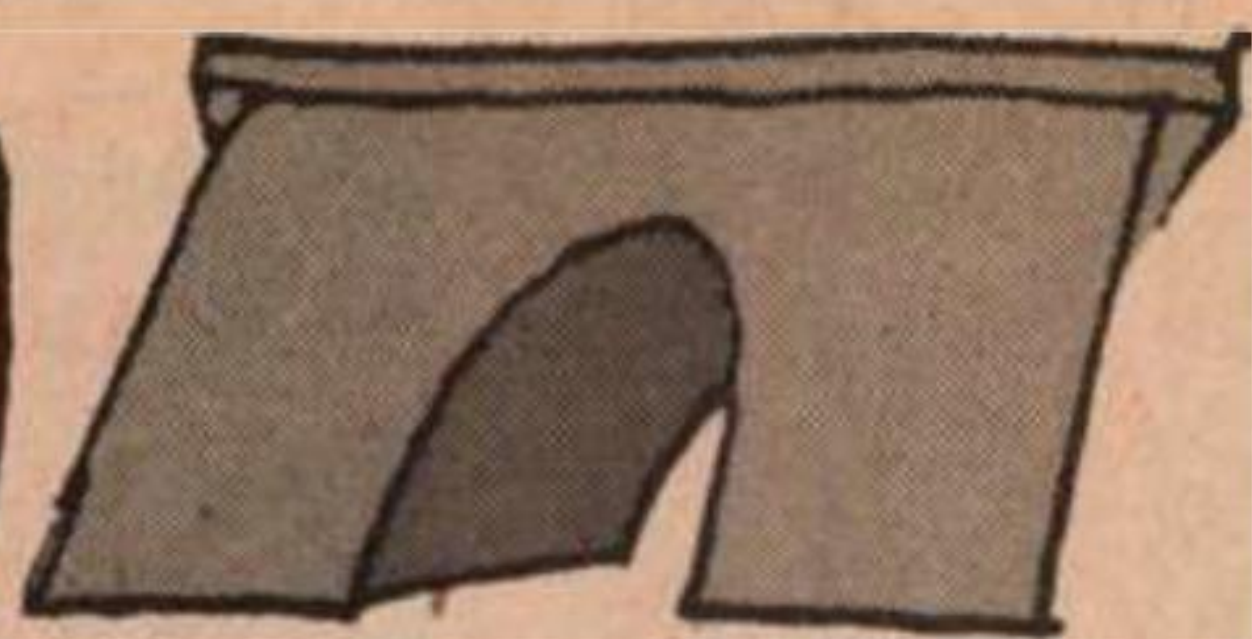

Pontos értesüléseim vannak arról, hogy büszke lakótelepeink építőmesterei generációkra vezethetők vissza a történelemben, sőt egyik ükapjuk még Napóleonnak tervezett egyet és mást, amelyeket már nagyapáink sem láttak. Így — többek között — a párizsi Arc de Triomphe tervezésében is részt vett a jeles magyar építő-ükmester, Michel Habarts (ejtsd: Abarcs) le Petit. A „kicsike" ragadványnevet kollégái adományozták neki, egy középkori templom restaurálása során, amikor is a festett üvegablakokat vakablakokkal pótolta. A Diadalív építésére benyújtott pályázata után Napóleon száműzte Franciaországból, akkor tért haza Magyarországra és vetette meg a mai lakótelepekről szóló elképzeléseinek alapjait.

A kortársak leírták azt a beszélgetést Abarcs Mihály és a császár között, amely után az építészt két invalidus egészen a határig kísérte, hogy biztosan elhagyja az országot.

— Tessék! — terítette ki az építész a tervrajzát Napóleon elé. — A Diadalív mintegy harminc-harmincöt évig fogja hirdetni a gloire-t, vagyis a császárom és a haza dicsőségét.

A császár meglepődve nézett Habarts le Petit-re:

— Hogyan érti azt, hogy harminc évig?

— Tervem szerint körülbelül ennyi lesz a Diadalív élettartama — mondta az építész. — Úgy vélem, hogy a legfontosabb jelenleg számunkra, hogy minél előbb *legyen egy Diadalívünk Párizsban*, amely alatt a párizsi nép elmehet és büszkén feltekinthet rá.

Napóleon kezét a mellényébe dugta és a szívét kezdte masszírozni. Majd nagy önuralommal így szólt:

— Emlékeztetném Septimus Severus Diadalívére Rómában, vagy Hadrianuséra, Athénben, hogy másokét ne soroljam. Ezer éve hirdetik császáraik dicsőségét! Csak Napóleon dicsősége tartana harminc évig?

— A császár dicsősége minden bizonnyal túléli majd az én Arc de Triomphe-omat — felelte ünnepélyesen Habarts le Petit — a gloire örök, de az építőanyag mállékony. Az már nem a mi gondunk, hogy mi lesz harminc-negyven év múlva. Unokáink majd emelni fognak egy új Diadalívet, szebbet és nagyobbat a mienknél, talán tartósabbat is. De a kor szelleme ma azt kívánja — emelte fel az ujját magabiztosan a császárra a tervező —, hogy mielőbb álljon az a Diadalív, a mienk legyen, és ne a távoli jövőre tervezzük!

Nem győzte meg Napóleont, de a császár fékezte magát:

— És mit tervez a Diadalívre? — kérdezte Abarcs Mihályt.

— Sima lesz — felelte Abarcs. — Minden oldala sima, panelelemekből, könnyen beemelhető és rögzíthető.

A császár letépte nyakáról a gallért és felállt, az építész elé lépett. Még alacsonyabbnak tűnt, mint máskor.

— Szóval semmi dombormű? — kérdezte sötéten. — Még egy trikolor sem? Egyetlen gárdistám sem? És a Marseilles sem, amelyre zászlót bont a forradalom?

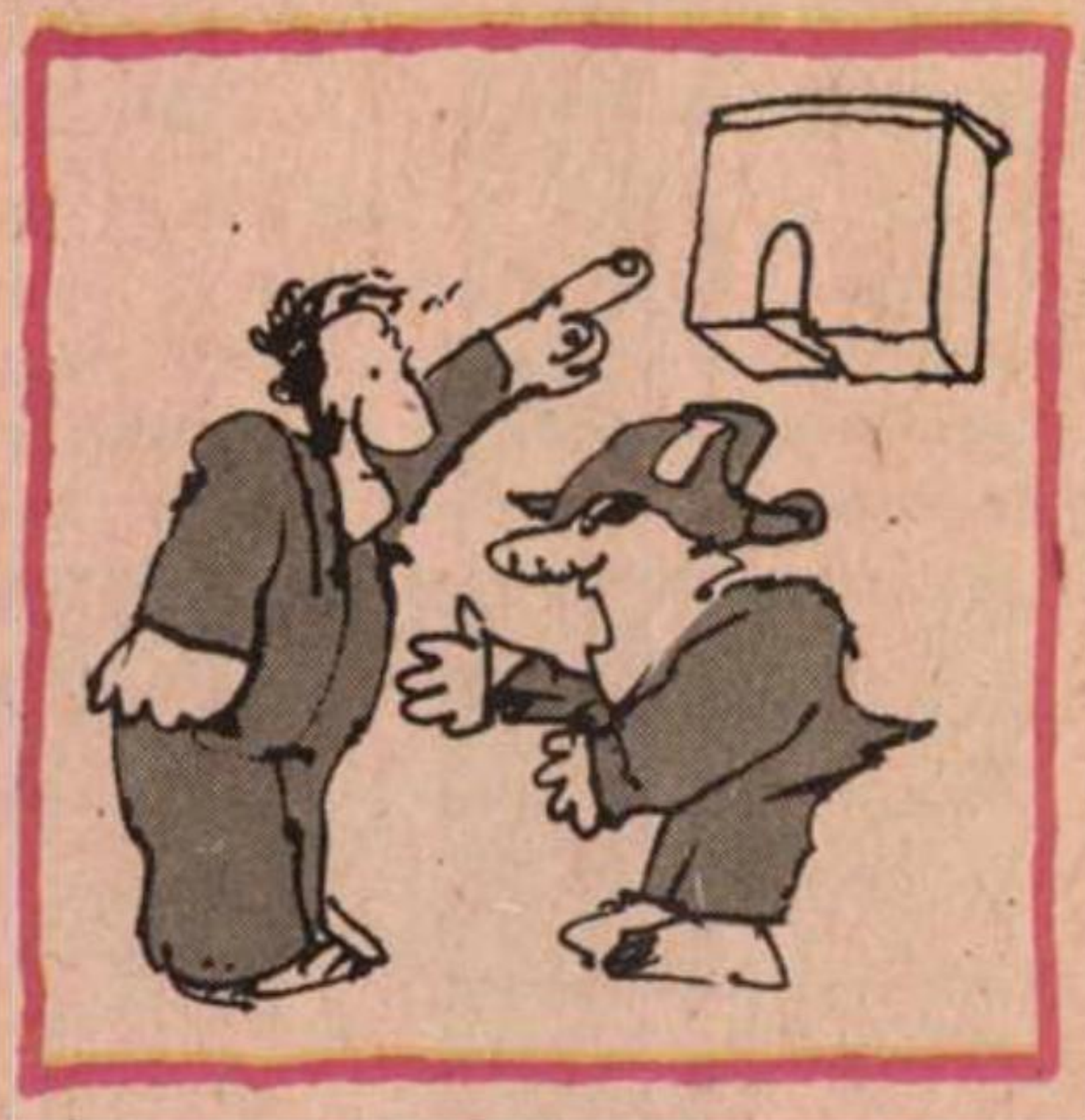

— Istenments! — rázta a fejét a tervező. — A domborművekkel csak baj van, porfogó, belefészkelnek a galambok. Meglazul egy stukkó, leesik valakinek a fejére és kész a baj. Legfeljebb színesíthetjük a Diadalívet, egyik oldala kék lesz, a homlokzata piros . . .

Ez volt az a pillanat, amikor a császárból kitört a korzikai vér és egy kés után nyúlt, hogy véget vessen a beszélgetésnek. Habarts le Petit-nek sikerült kijutni a szobából és egy óra múlva már úton volt a határ felé.

Sajnos elérte hazáját, Magyarországot.

Somogyi Pál

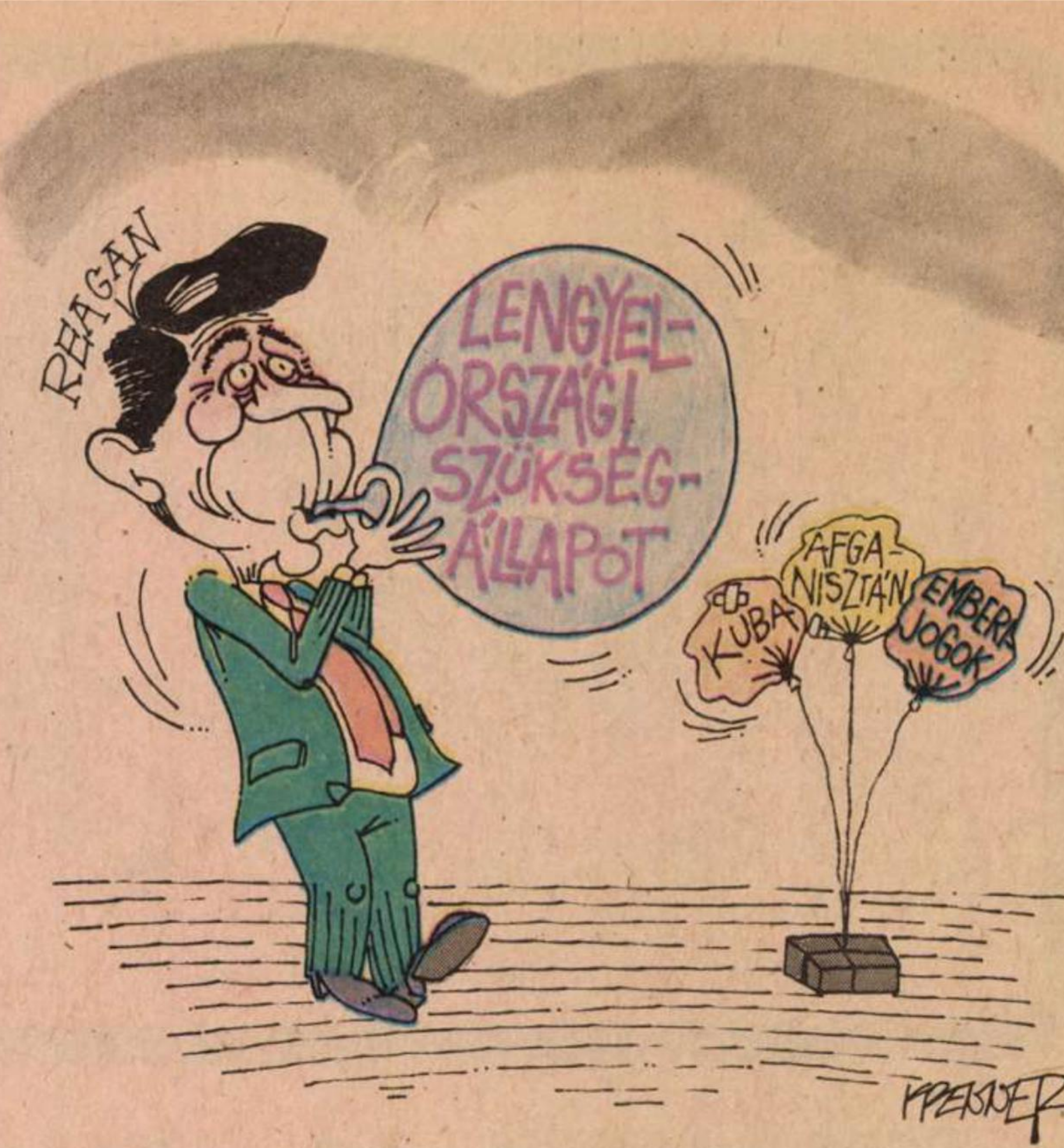

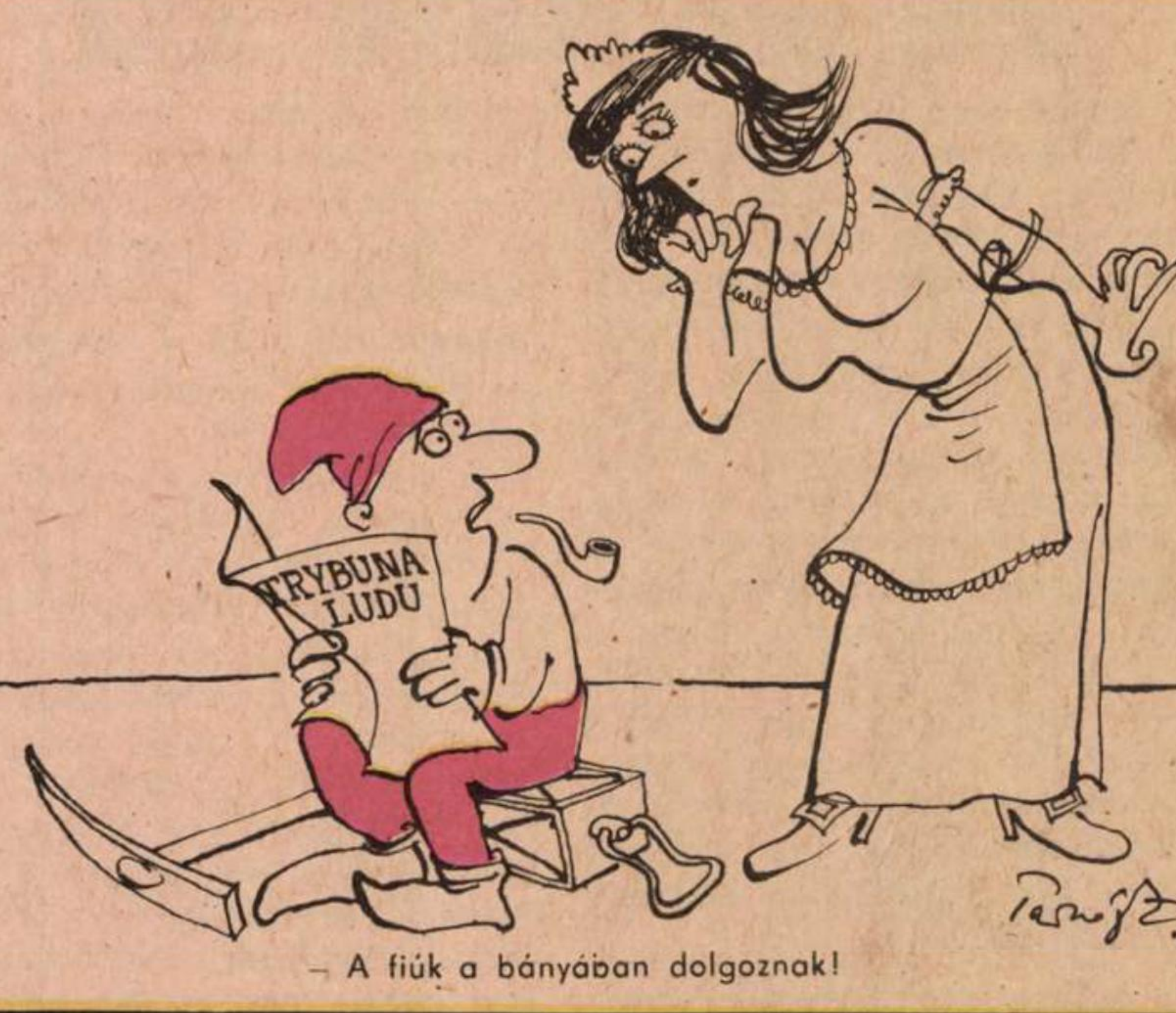

– A fiúk a bányában dolgoznak!

RÍMHÍREK

NAPI SZENZÁCIÓ

Különleges világnap volt,
Frissült tőle lelkem, testem,
Egy vízcső se tört ma össze
Semerre sem Budapesten.

ONEDIN ÉNEKEL

Hogyha Pesten énekelne,
Táncdalfesztiválba gyúrnák,
És a pesti táncdalnokok,
Mint egy hajót, úgy megfúrnák.

Hidvéghy Ferenc

TÉLI BARLANGKUTATÁS

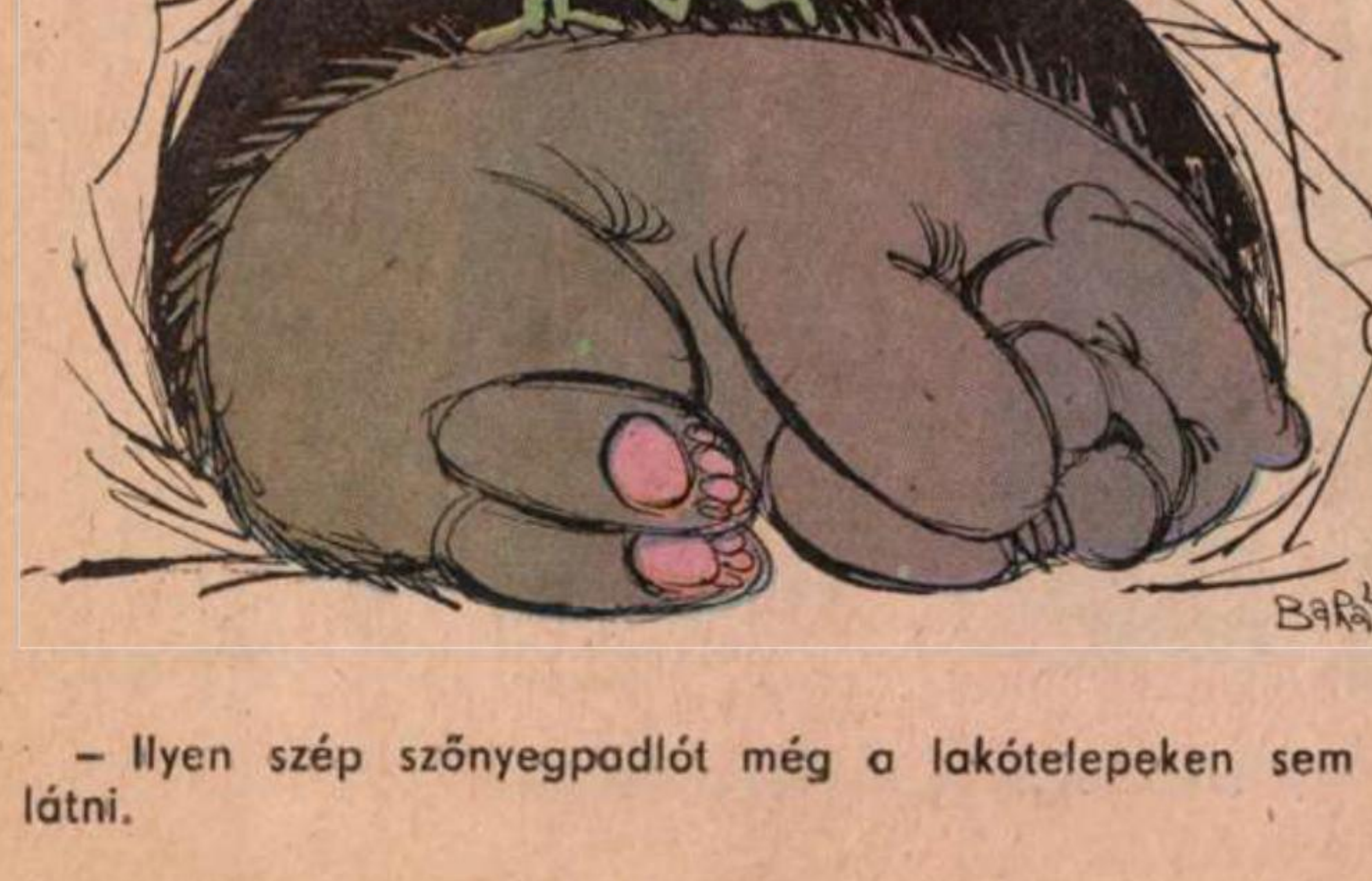

– Ilyen szép szőnyegpadlót még a lakótelepeken sem látni.

KÖZÚTI KONCERT

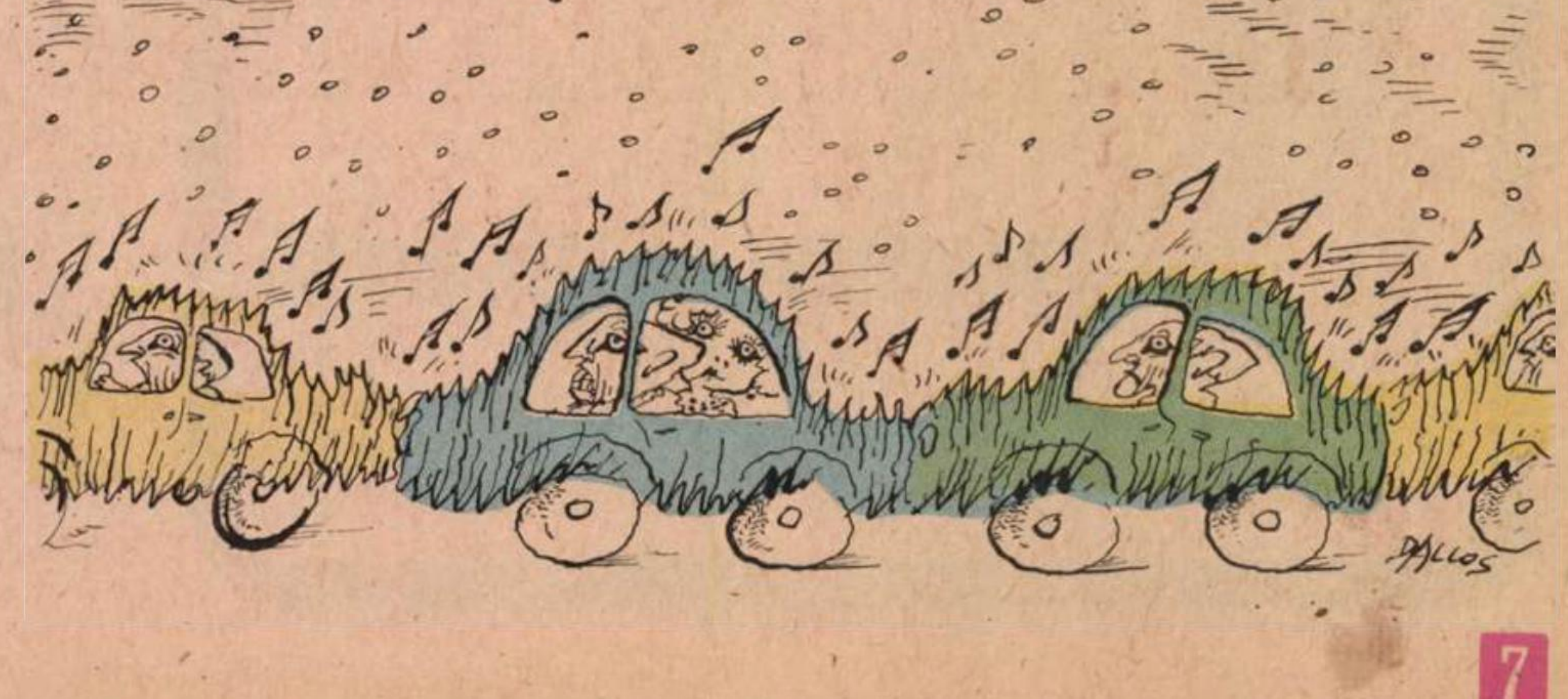

REKLAMÁCIÓ

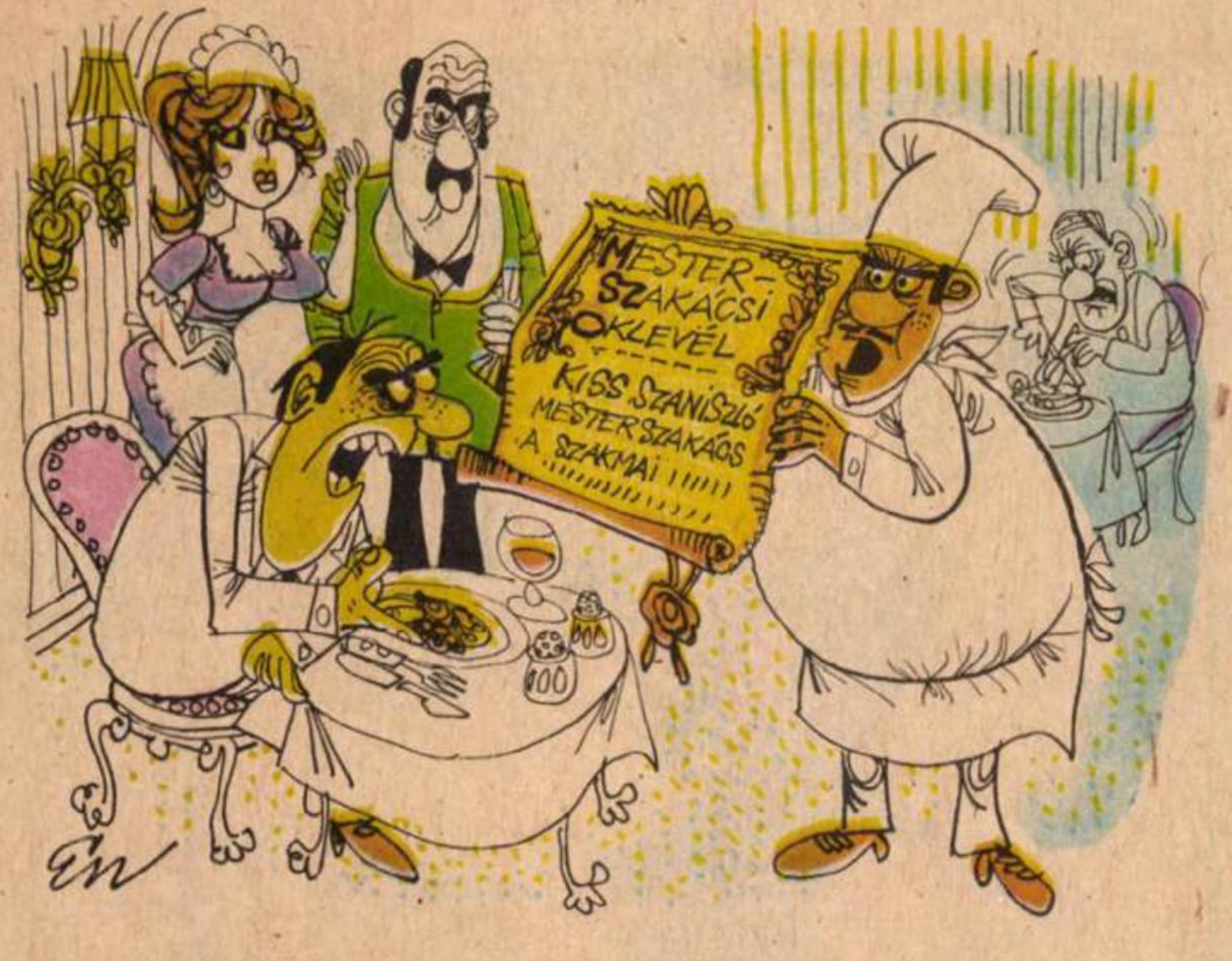
MESTER-SZAKÁCSI OKLEVÉL
KISS SZANISZLÓ MESTERSZAKÁCS A SZAKMAI
Én

– Az biztos, hogy ezt nem a Gundeltól kapta!...

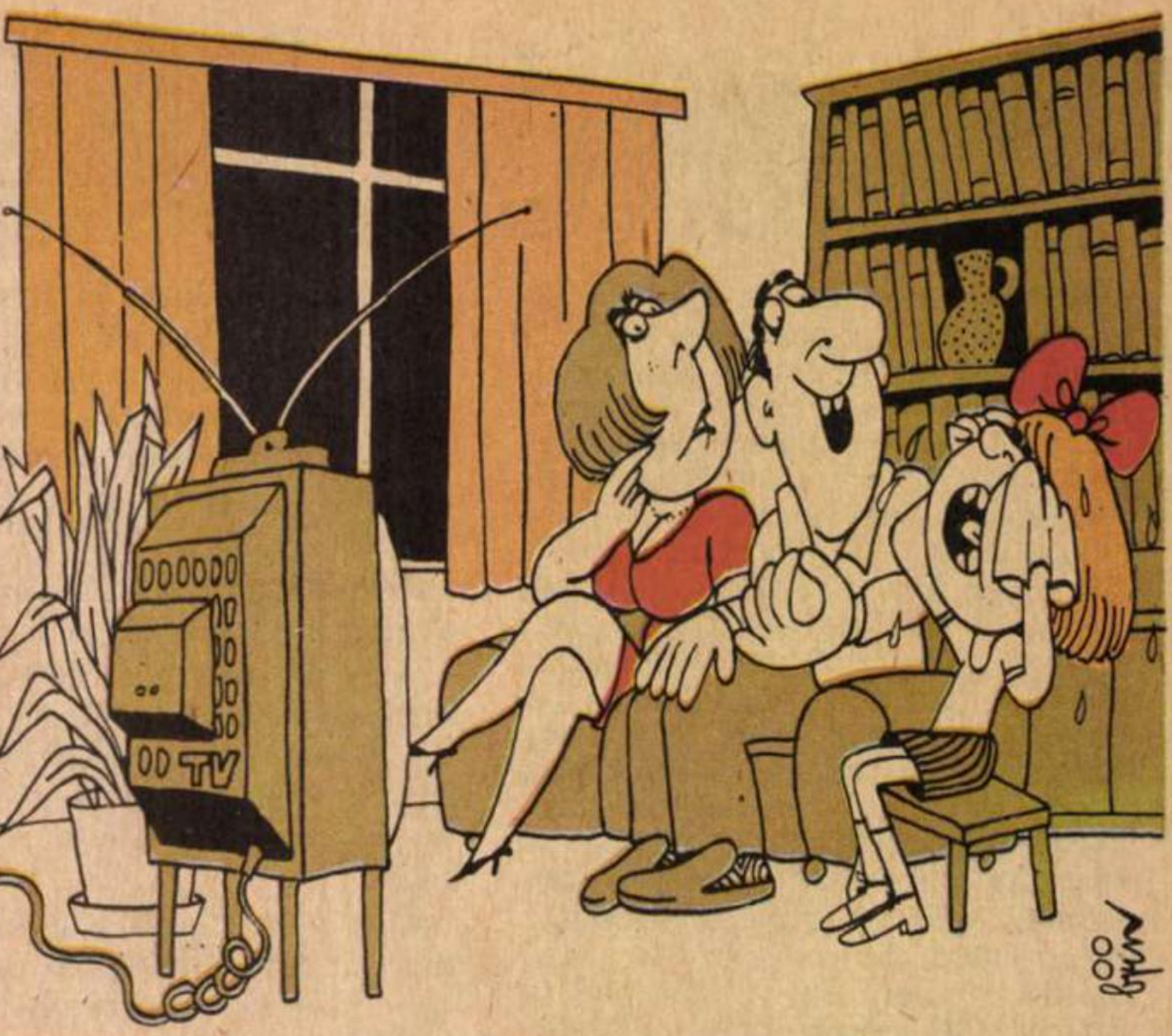

– Tudod kislányom, ez játékfilm, itt nem halnak meg az emberek igaziból, mint a tévéhíradóban...

MAI KIS MESE

Egyszer volt, hol nem volt, túl a Duna—Tisza közén, valahol Kisinóc és Kiskőrös között vegetált egy nagyvállalat és egy nagy szövetkezet. Nehézkes mozgású, régivágású termelő üzem volt a két öreg. Lomhán mozdultak, rugalmatlanok és deficitesek voltak. Már nem vártak semmit az élettől, amikor megtörtént a csoda. Még a genetikai tanácsadó is tanácstalanul állt a helyzet magaslatán, midőn megtudta, hogy a két öreg gyermeket vár. Hamarosan megszületett egy aranyos ikerpár. A nagyvállalat és a nagy szövetkezet büszkén mutogatta életük alkonyának friss gyümölcseit: egy kisvállalatot, meg egy kisszövetkezetet.

— Az új rendeleteknek köszönheted, hogy a világra jöttél — mondta a nagyvállalat a ruganyosan izgő-mozgó kisvállalatnak.

— Légy nyereséges mindhalálig! — szipogta az anyaszövetkezet a kisszövetkezetnek. — Frissen, fiatalosan induljatok a világpiacra! — bocsátották útjukra az agg szülők a két kisdedet.

A kisvállalat és a kisszövetkezet elindult szerencsét próbálni. Mentek, mendegéltek, míg a visszaválthatatlan üveghegyek alján összetalálkoztak egy kisiparossal. Leültek ultizni, s kártyázás közben silabizálták a rájuk vonatkozó 642 új rendelet paragrafusait. Három éjjel három nap silabizáltak, és aztán döntöttek. Kibérlik a kisvállalat leányanyjának anyavállalatát. Aztán polgári jogi társaságot hoznak létre az ügyvédekkel, gazdasági társulást a második gazdaság földmíveseivel és szakcsoportot a fusizó szakikkal.

Így is tettek. A kisvállalat kistermetű igazgatója lett a helyi kiskirály. A kisszövetkezet nagyeszű elnöke pedig a járási vadásztársaságban koncentrálta a környék nagymenőit. „Kis pénz kis foci, kisvállalat, nagy pénz!" — ez volt a jelszó. Ment a munka, mint a kiskarika kiscsapása. A kisszövetkezet eladta a kisvállalatot kibérlő kisiparosok által gyártott kis izéket a kiskereskedőknek. A kiskereskedők értékesítették a kissorozatú hiánycikkeket a kispolgároknak, a kisbíróknak és a kísérteteknek. Dőlt a pénz.

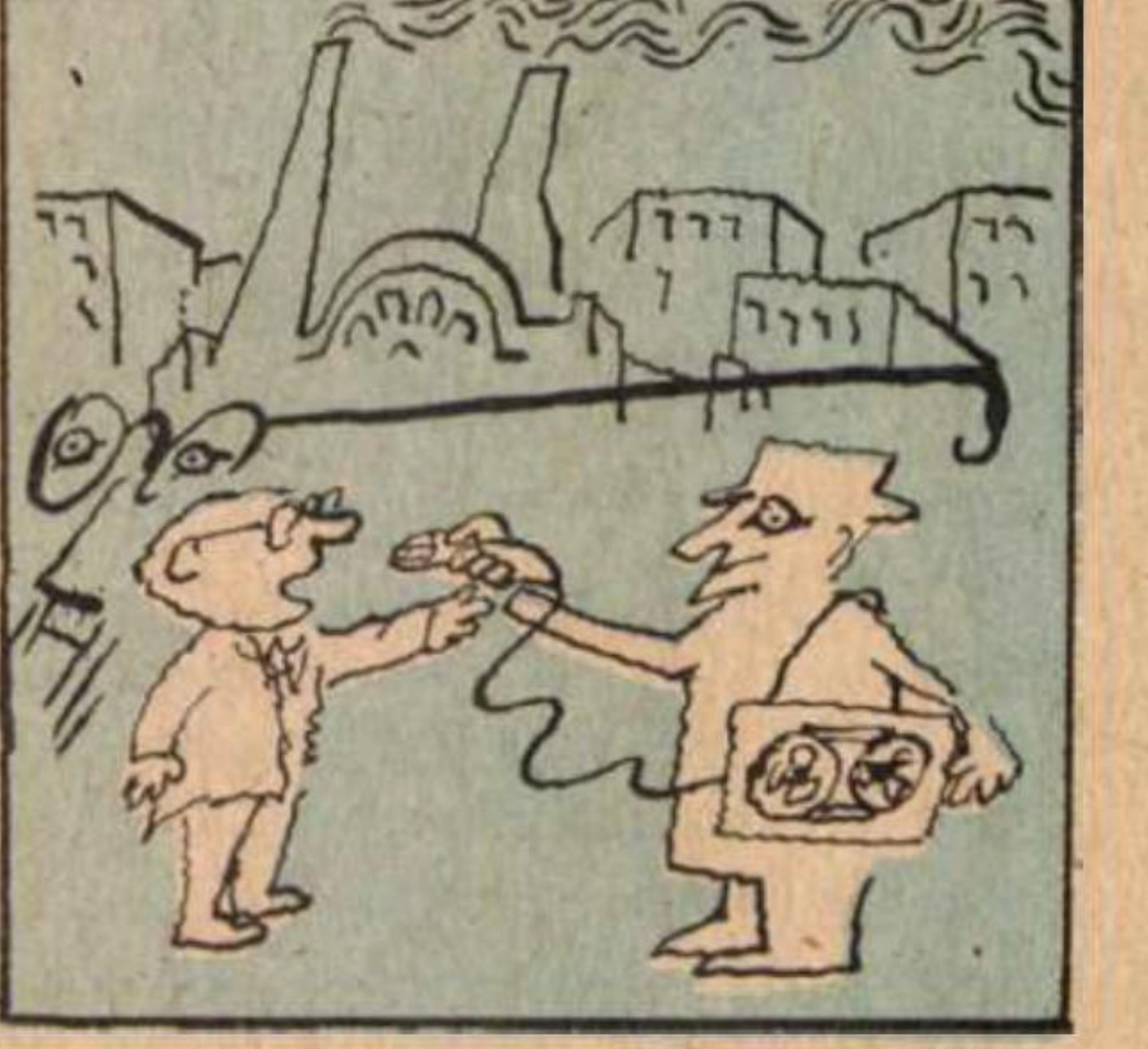

— Nem félnek a revíziótól? — kérdezte a megyei Kis Újság kiskaliberű riportere a kisvállalat kis termetű elnökét.

— Kicsire nem adunk — válaszolta a kis elnök. — Kisfiúk ahhoz az ellenőrök, hogy a mi munkánkban akár egy kis hibát is találjanak. Csak a kisujjamat kell megmozdítanom, s mindent elsimítok. Most én vagyok a gazdaságpolitika kis kedvence. Kicsi a bors, de rentábilis — fejezte be nyilatkozatát a kis elnök, s rugalmasan ellépett a mikrofontól, betöltve ezzel egy népgazdasági feszültséget okozó űrt a háttériparban.

Majláth László

FEDETTPÁLYÁS ATLÉTIKAI KÖZVETÍTÉS

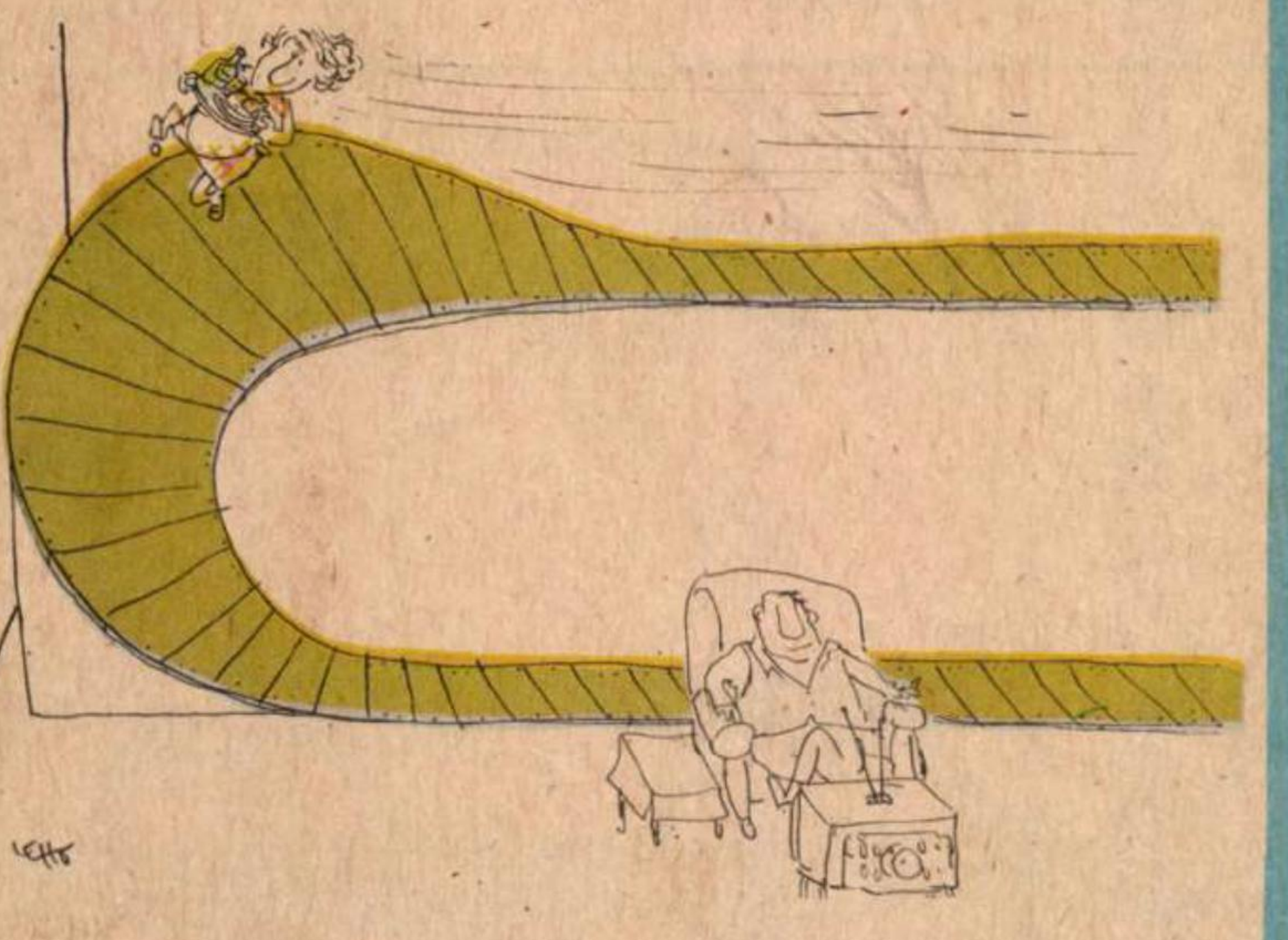

NAGY HÓESÉS

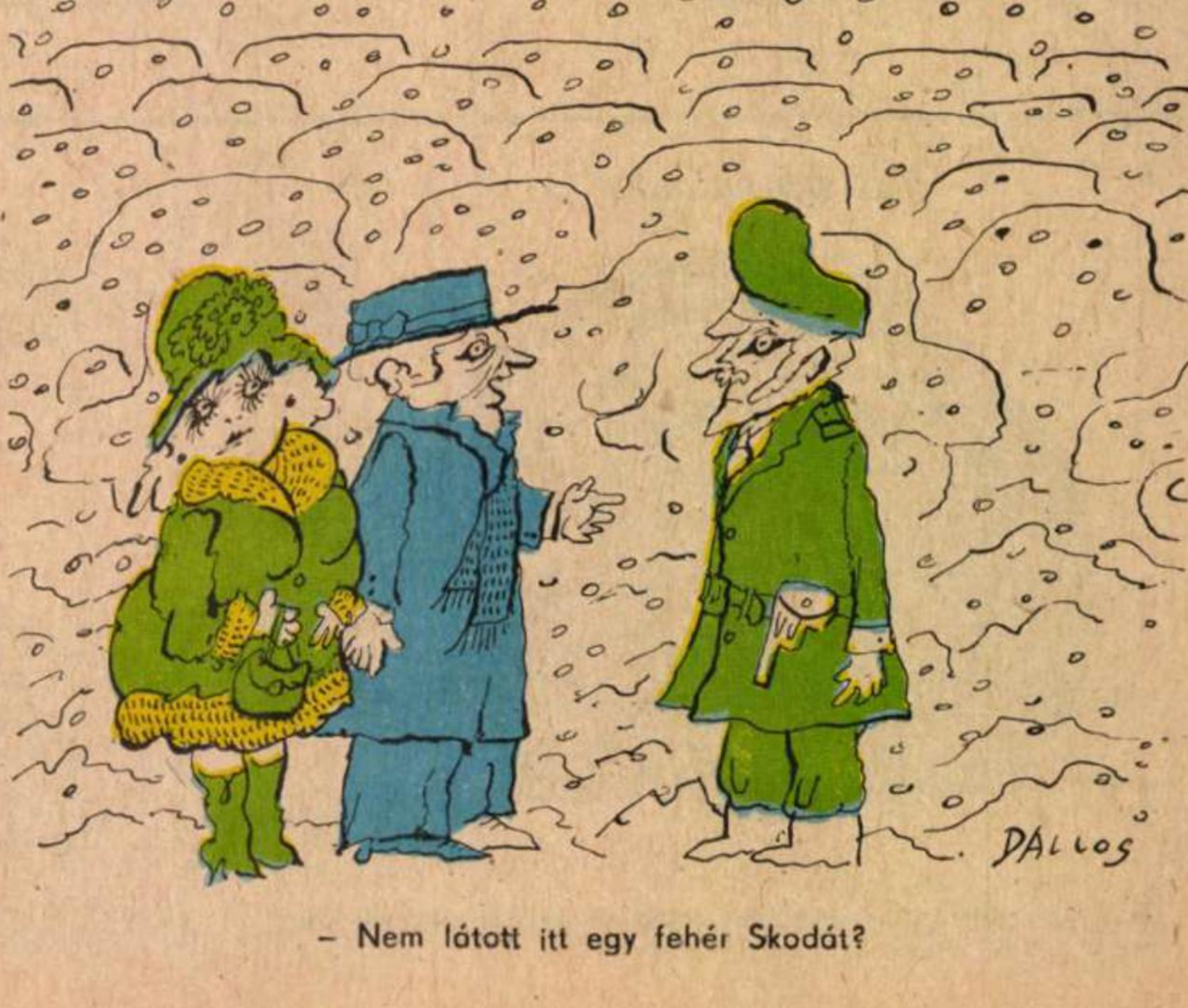

– Nem látott itt egy fehér Skodát?

AGYRÉM-SZÓTÁR

AJDEMISZ A csúnyaság görög istennője. Festők és szobrászok általában bibircsókolózás közben ábrázolják.

CENTRIFÜGE Édenkerti ruhaszárító alkalmatosság.

CIPÓFELSŐRÉSZ Megrághatatlan pékáru. Kifényesítéséhez előbb egyet rá kell serclinteni.

CSETLŐS Botladozó fegyverhordozó.

DÍSZTÁRNA Sajtótudósítók fogadására fenntartott reprezentatív bányarészleg, melyben szén helyett csak nézeteket fejtenek ki.

DUZZASZTÓMŰ Tejelésben élenjáró tehén.

EBSOM A kutyatejhez hasonló növény. Angol lóversenypályákra sövénynek ültetik. Az időjárás viszontagságait jól állja, hisz mint köztudott, az ebsom beforr.

ELPARÁZSOLT KASTÉLY A budapesti Városliget legifjabb nevezetessége.

FÁZÁSKIMARADÁS Hűtőgépben fogva tartott személyek öröme áramszünet idején.

GARNIX-PARTENKIRCHEN Nyugatnémetországi téli üdülőhelyeken olvasható kiírás. Jelentése: „A templomokban tilos gyászjelentéseket kitűzni." (A görög Parthenon német megfelelője.)

HARS-LAKÓ Kellemetlen bérlőtárs, aki családjával állandóan úgy ordít, mintha az egy másik bolygón élne. Tengeri változata a zűrhajós.

HINTÓNÁLLÓ A régi világ előkelő batárain szolgálatot teljesítő ajtónálló. Az útonállók elriasztása végett szüntelenül hars nótákat kellett jó hamisan hintonálnia.

JOBBFÉK Hülye gépkocsivezetők autójába szerelt járműlassító pedál, melyet a mitfárer-ülés előtt helyeznek el, abban a reményben, hogy oda értelmesebb személy ül.

KATASZTRÓFEA Szakadékban vadász fejére zuhanó szarvas.

KÉTLAPURA Focizgató libapásztorfiúk edzésmódja.

KOTORÉKPÉNZTÁR Díjazott és betétkönyvezett fajkutyák versenynyereményének kifizetőhelye.

LÁBITÓSZER LSD-vel hajtott biciklipedál.

MARHAKECH Marokkói ökrök közt ragályszerűen terjedő köhögés.

ORTHOPÉD Futballcipőbe való, Orth Györgyről elnevezett betét, góllövéshez.

POPSISZENTGYÖRGY Erdélyi város, a léccel nem rendelkező lesikló-versenyzők paradicsoma. A legenda szerint egyébként itt győzte le Szent György a hétfenekű sárkányt.

(A) RAGASZTÉKOK KINCSE Hajdani ifjúsági regény, melynek hősei egy rég kihalt indián nép által a llanókon állítólag elásott Technokol-szállítmány után nyomoznak.

SKALPAG Fehér gyarmatosítók egykori fejfedője, melyet köszönéskor az indiánokkal vétettek le.

STERILIZÉLNI Művi megtermékenyítést előkészíteni.

SZÍVEKÚRA Gondtalan üdülés az intenzív osztályon.

TÉRFOGATHAJTÁS Terebélyesebb pocakok méretének keserűvíz-kúra révén történő csökkentése.

WASSZERKEZET Rozsdásodó vízcsap.

Timár György

ZAJÁRTALOM

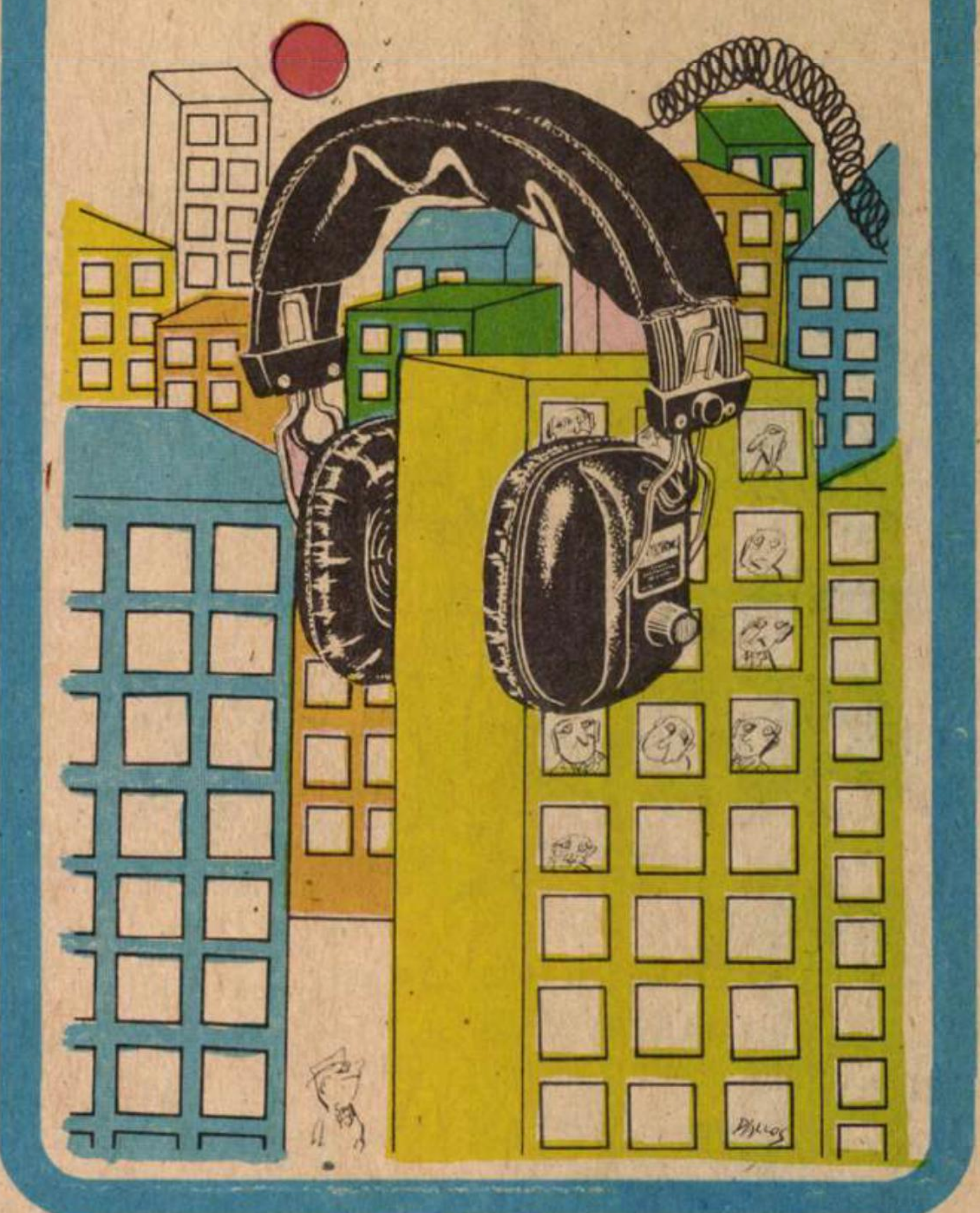

HÁZIBULI UTÁN

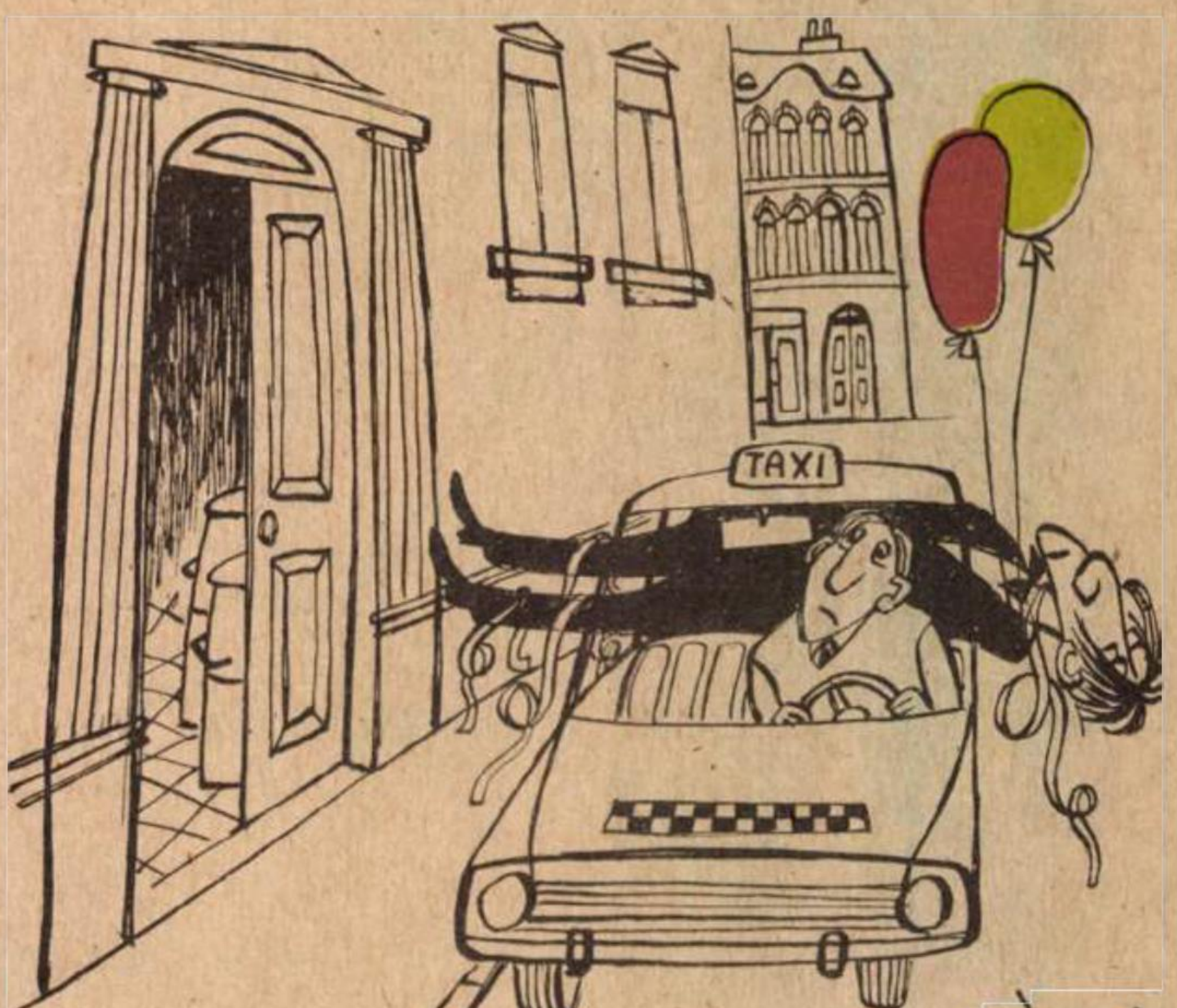

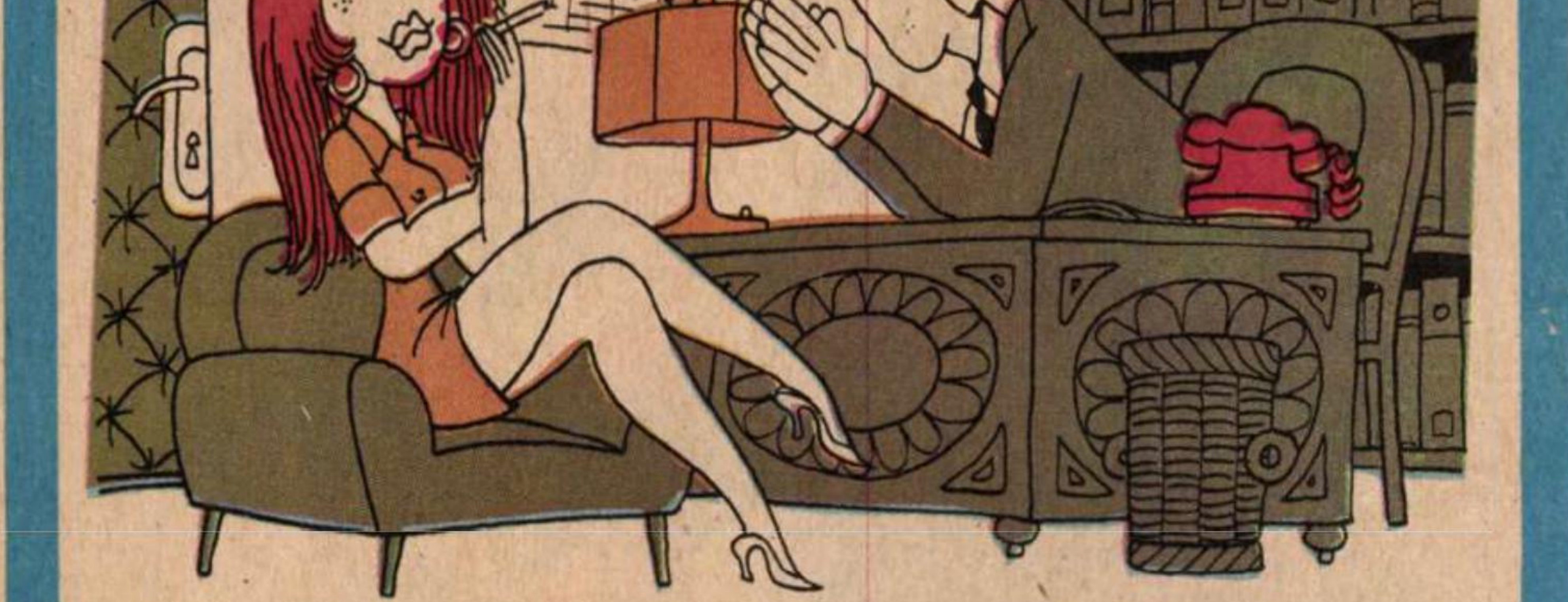

– Értse meg, kartársnő, amióta az egész gyárat az izgatja, hogy maga kivel fekszik le és kivel nem, visszaesett a termelés...

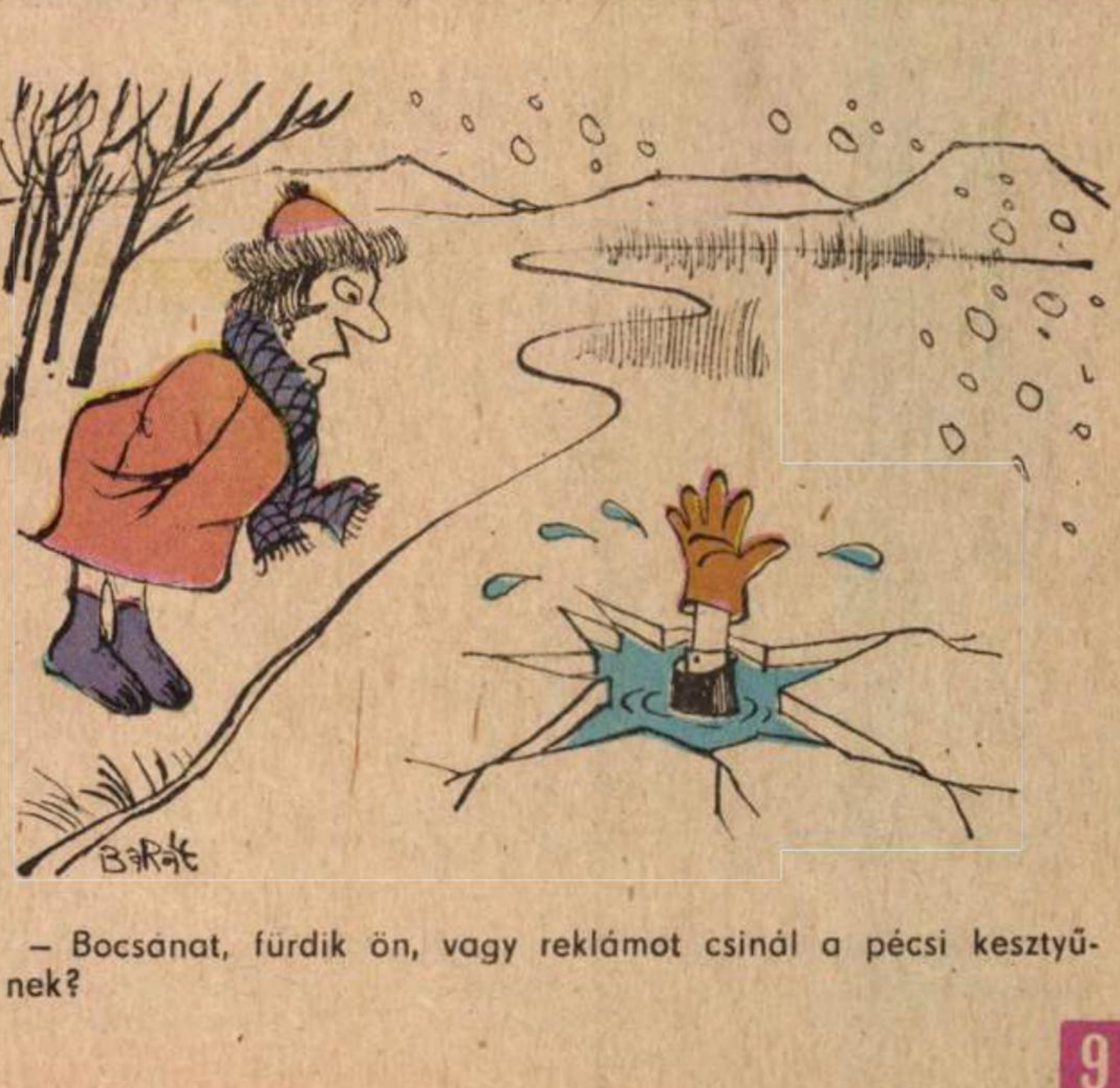

– Bocsánat, fürdik ön, vagy reklámot csinál a pécsi kesztyűnek?

AZ ÁRPÁD-HIDON

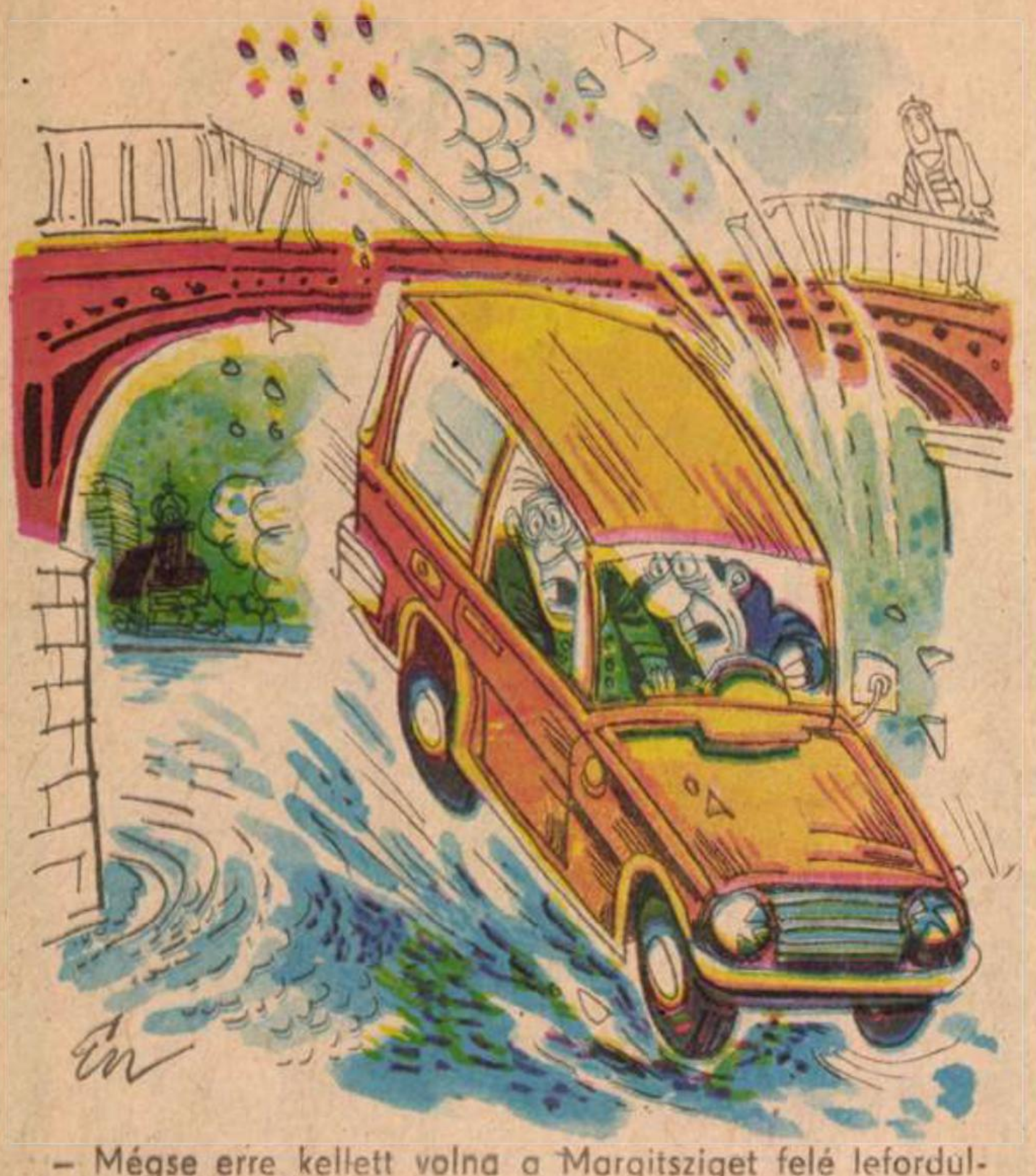

– Mégse erre kellett volna a Margitsziget felé lefordulnunk!

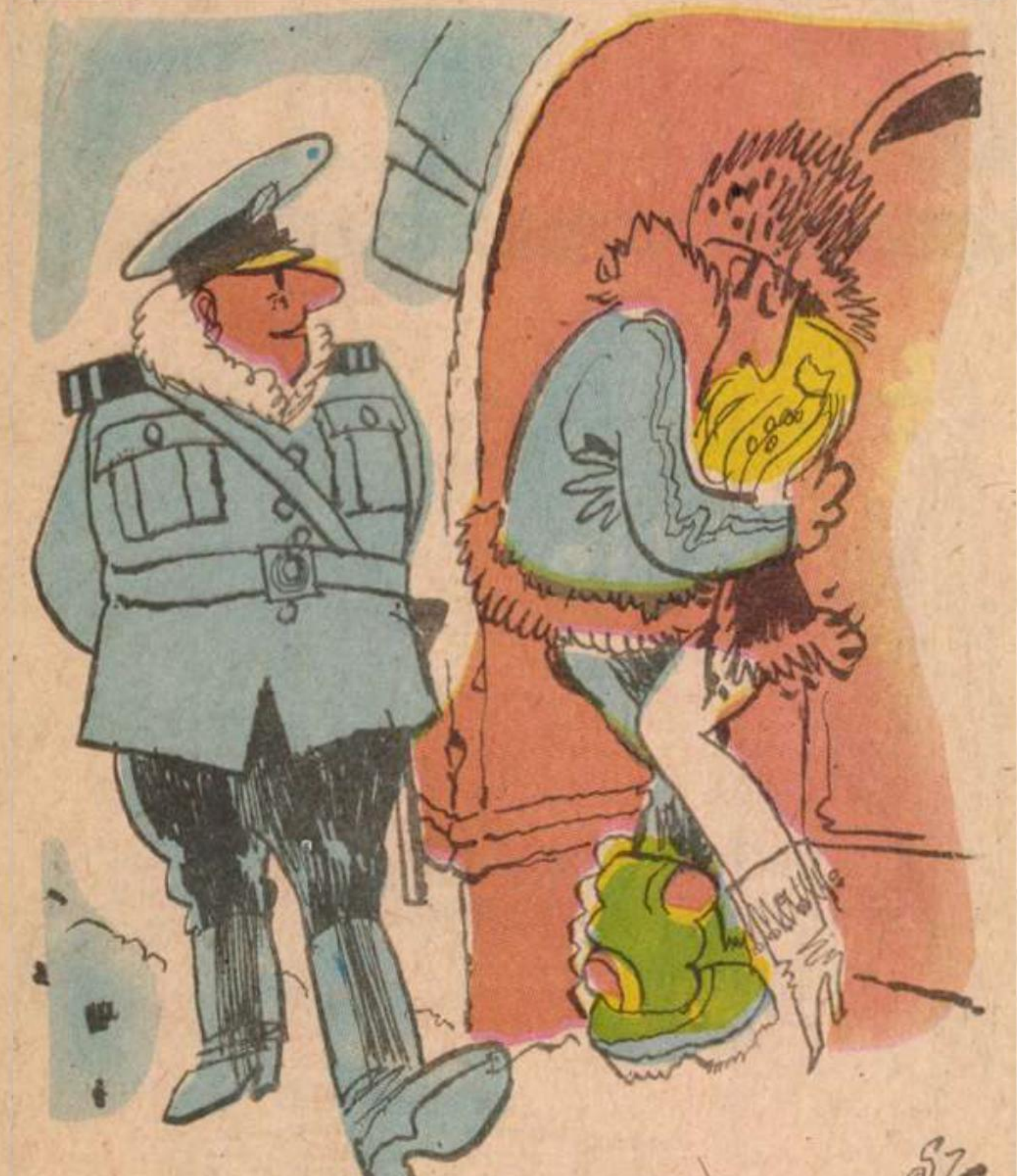

– Népesedünk, népesedünk?

Szakírói sziporkák

A televízióban végignéztem a Magyarország—Amerikai Egyesült Államok ökölvívó-mérkőzést. Úgy látszik a szerkesztőség arra számított, hogy egy sereg, az ökölvívásban eligazodni képtelen, szellemileg visszamaradott néző ül a képernyő előtt, mert nem elégedett meg azzal, hogy Gyulai István riporter végigbeszélte, magyarázta az összecsapásokat, a mérkőzések végén mindig megszólalt a Képes Sport szakírója és körülbelül ilyeneket mondott: „Zseniális, lenyűgöző, világraszóló sporttörténelmi pillanat ez. Csak a legeslegnagyobbaknak, az ökölvívás fejedelmeinek kincsestára van tele ilyen fergeteges, látványos, meghökkentő ötletekkel. Lám ez a parittya nélküli Dávid, ez a született őstehetség micsoda fegyvertényt hajtott végre, amikor megtáltosodva, sziporkázóan szellemes rohamokkal lepte meg ellenfelét és győzött. Vitathatatlan, ez a nem mindennapi, a sportág minden szépségét felvonultató diadal, ez csak a zsenik, a nagy klasszisok, az ökölvívás művészeinek a sajátja."

Remélem, a televízió ezután minden műsorában szakírót is megszólaltat. Képzeletben már látom, hallom, hogy Ipper Pál a híradóban bejelenti: Leonyid Brezsnyev és Kádár János találkozóját megörökítő riport következik. Mialatt peregnek a képsorok, beszél, magyaráz a kommentátor, a film végén pedig 20—25 nyelvi fordulatot ismételgetve megszólal a szakíró: „Ez lenyűgöző, zseniális, világraszóló, történelmi pillanat. Csak a politika legnagyobbjainak, művészeinek kincsestárából merítve lehet így kezet szorítani, összeölelkezni. Ez a nem mindennapi, erőt, egészséget sugárzó, a politika minden szépségét felvonultató nagy-nagy találkozó sokáig emlékezetes marad azoknak, akik szeretik az igazi nagy találkozókat. Nem tudni, mi lesz a közös közlemény szövege, de a látottak alapján a szellemes megoldásokkal teli teljes nézetazonosságot, mint a találkozó legfontosabb fegyvertényét bizonyára feljegyzik majd a legeslegnagyobbak történetében."

Az esti meseműsorban, a Maci fogmosása láttán majd így lelkesedik a szakíró: „Zseniális, lenyűgöző, világraszóló. Csak a legeslegnagyobbak, a mindent tudó mesefejedelmek kincsestárának birtokában lehet így köpködni fogmosás után. Az egész gyermekvilágnak oda kell figyelni e csodálatos fegyverténygre, amikor ez a barna legényke, ez a parittya nélküli, mackós mozgású Dávid megtáltosodva felállt, elindult és zsenialitásának minden sokoldalúságát latba vetve tudott fogat mosni."

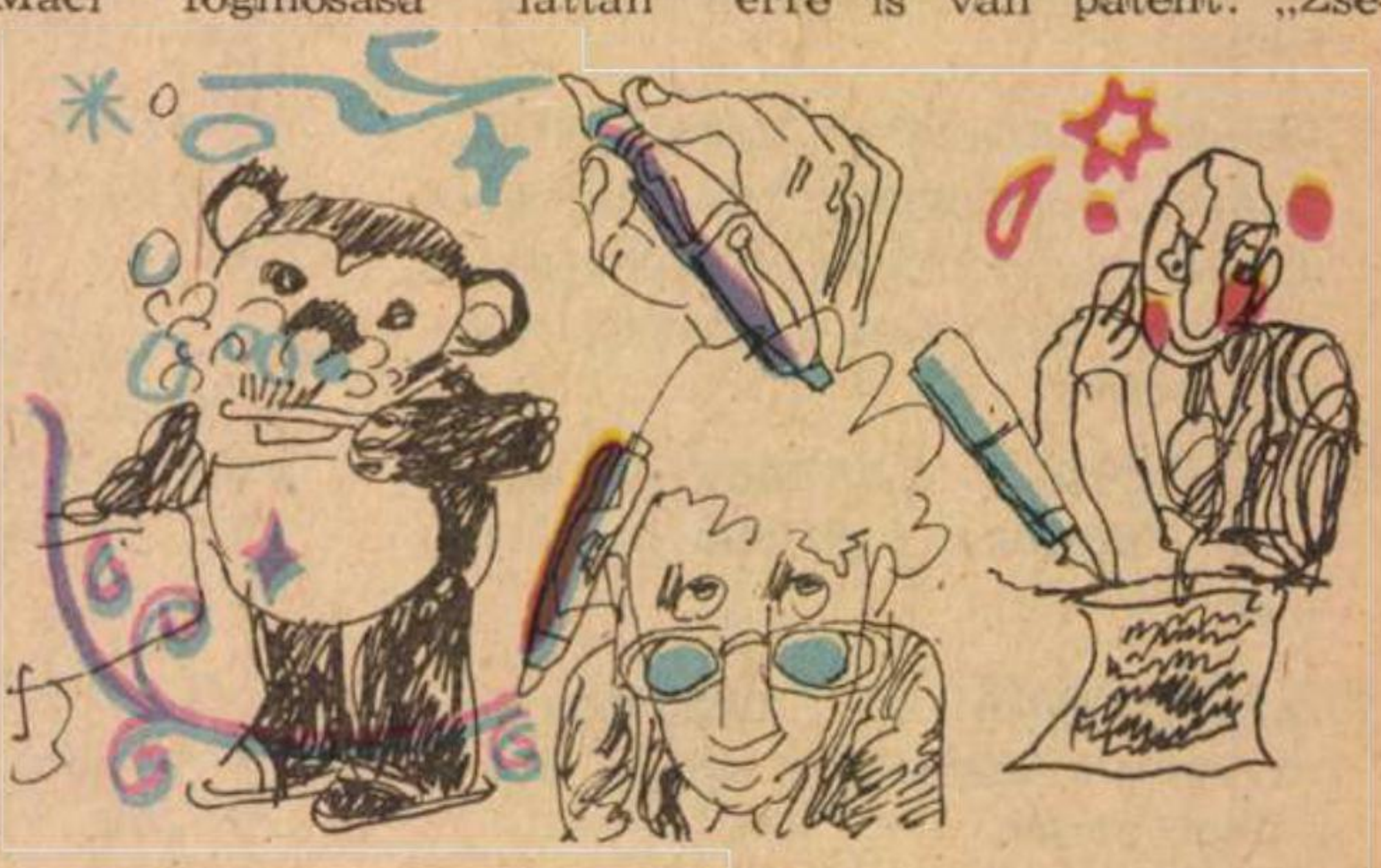

Magam előtt látom, hogy a szerkesztő olvassa ezt a kis csipkelődő dolgozatot és szakíróként felkiált: „Zseniális, lenyűgöző, világraszóló. Erre csak a legeslegnagyobbakat, a klasszikus elődöket tisztelő tollforgatók képesek. Látni kell, ahogy ez a parittya nélküli Dávid megtáltosodva a szakírók fejedelmének kincsestárából előhúzza ezeket a tömör, szuperlatívuszokkal teletűzdelt nyelvi fordulatokat, ezt a 20—25 féle, a szóvirágképzés minden szépségével átitatott kifejezéseket. Elbűvölő, lenyűgöző teljesítmény."

Mit tetszik mondani? A szerkesztőnek nem tetszett a dolgozat és a kéziratot bedobta a szemétkosárba? Nem baj, abból a bizonyos 20—25 szakírói fordulatból erre is van patent: „Zseniális, lenyűgöző, világraszóló. Csak a legeslegnagyobbak, a mindent tudó szerkesztőzsenik kincsestárában vannak ilyen utánozhatatlanul elegáns, kéziratot eldobó mozdulatok. Utoljára talán Mikes Lajos, vagy Osvát Ernő, a szerkesztőgéniuszok koronázatlan fejedelme hajtott végre hasonlóan lenyűgöző fegyvertényt. Kétségtelen, hogy egy ilyen nagy dobás csakis az őstehetségek, a zsenik, a szerkesztés fejedelmeinek sajátja."

Mással is előfordult, hogy visszaadták a kéziratát. Részemről nincs harag. Ha minden kötél szakad, legfeljebb elmegyek szakírónak.

Kiss György Mihály

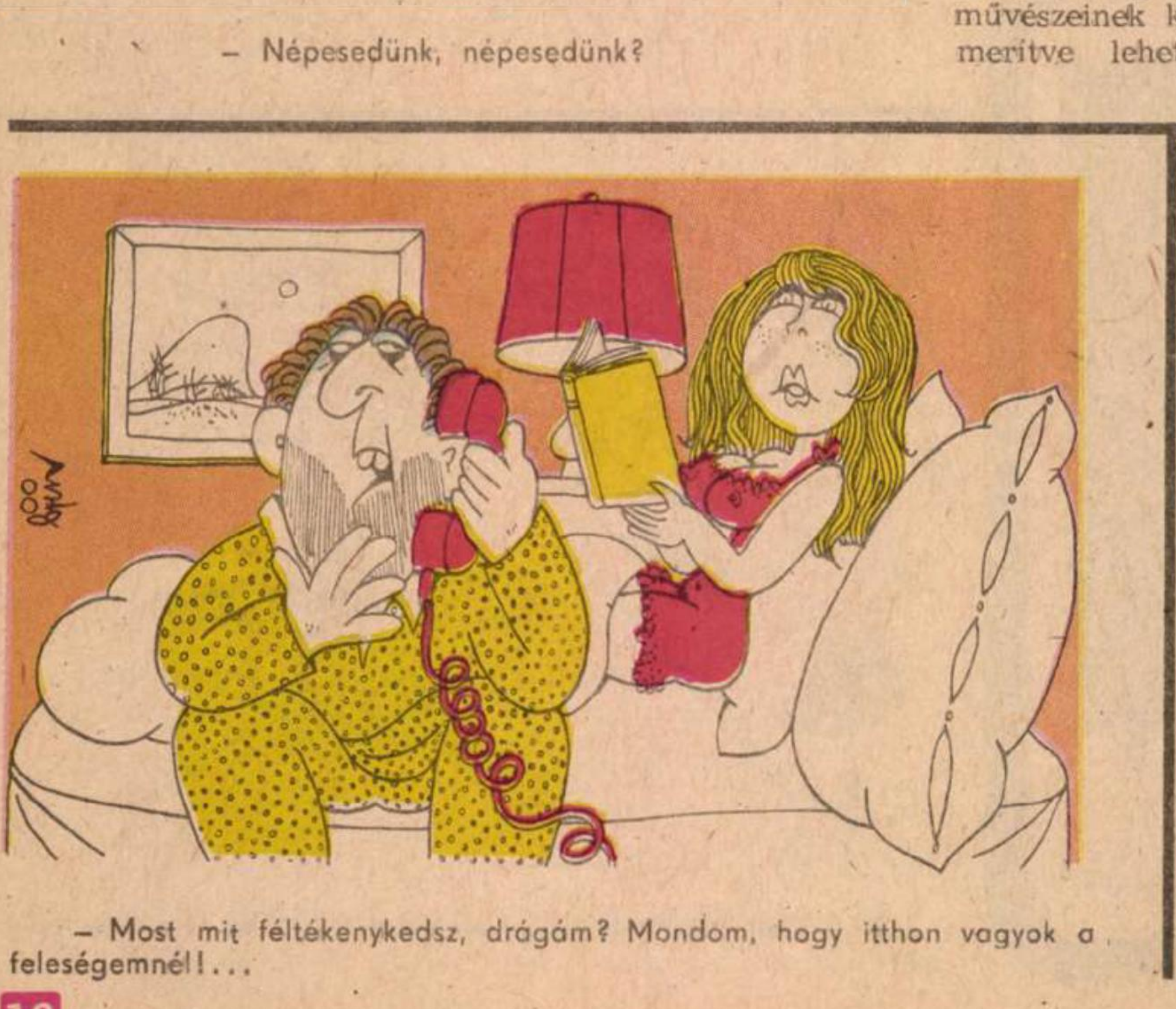

– Most mit féltékenykedsz, drágám? Mondom, hogy itthon vagyok a feleségemnél!...

MUNKAVÉDELEM

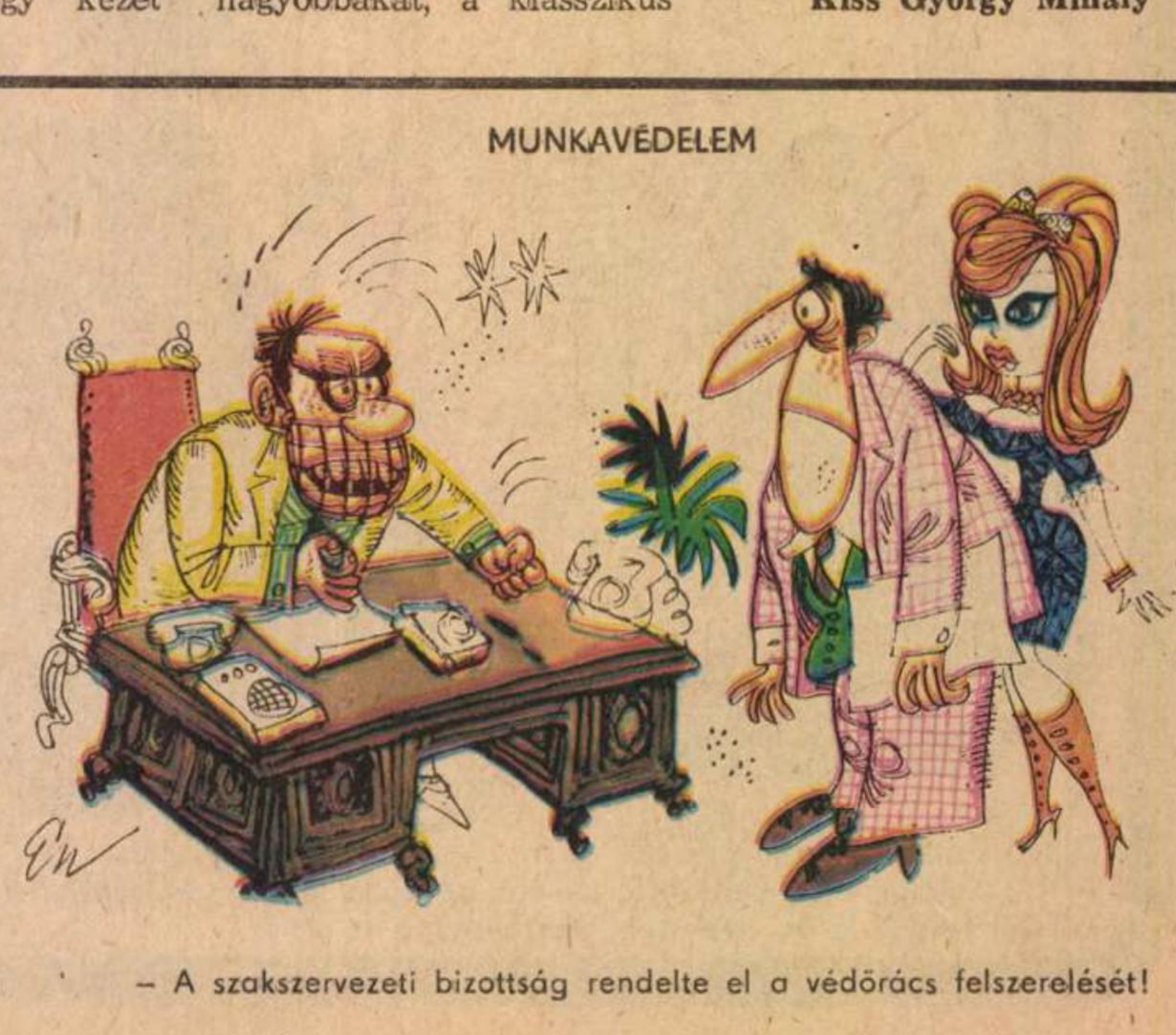

– A szakszervezeti bizottság rendelte el a védőrács felszerelését!

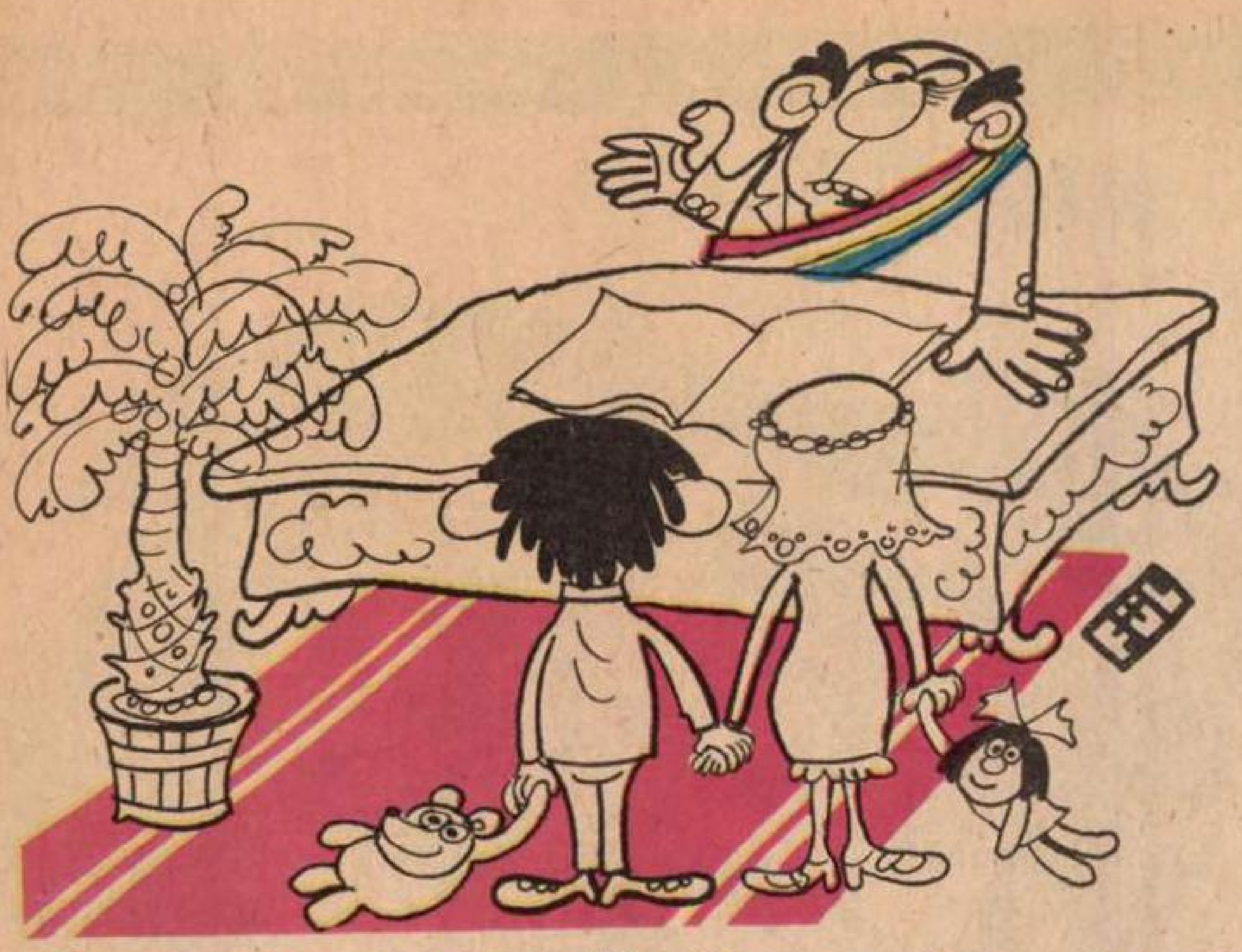

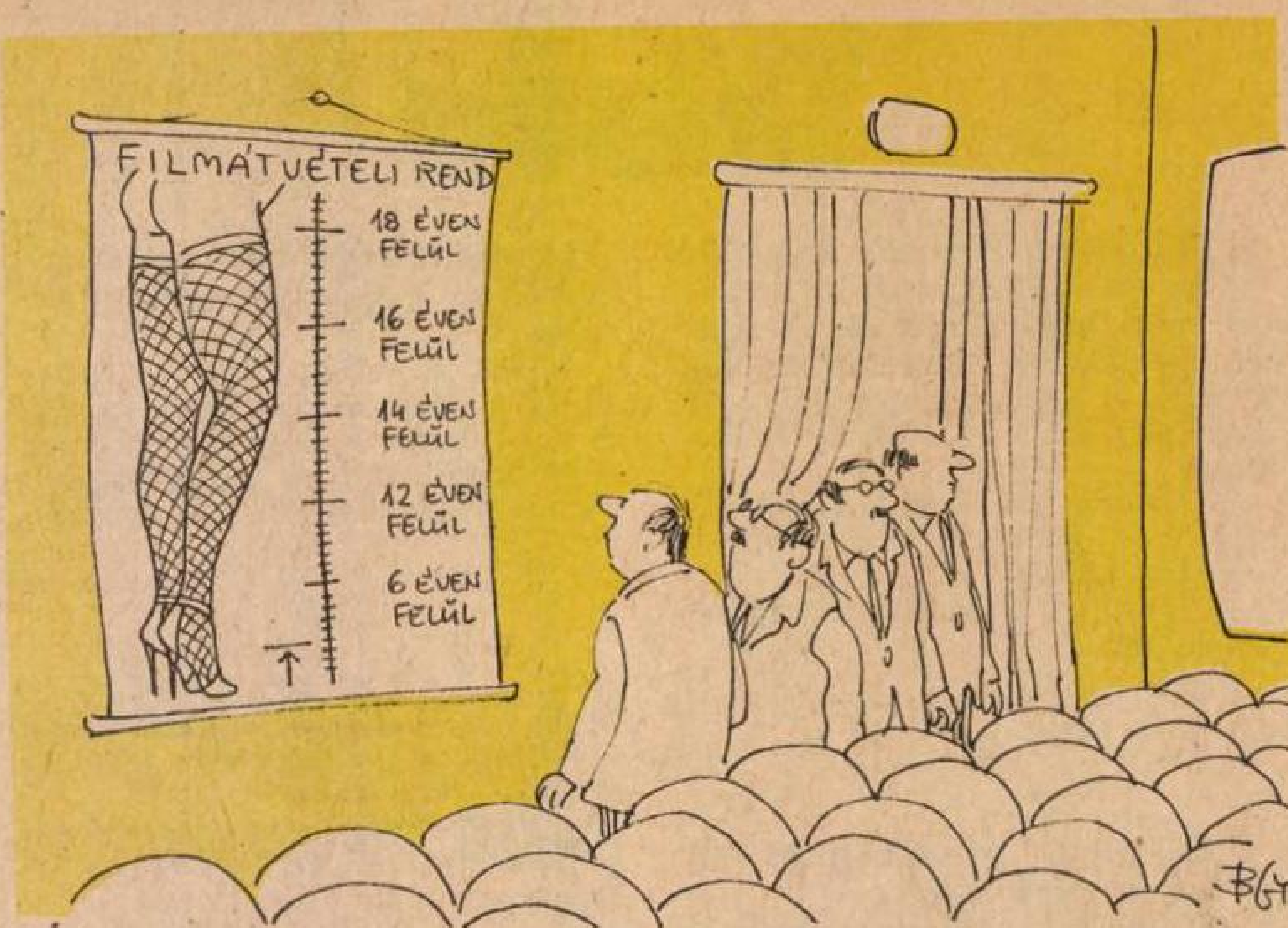
FILMÁTVÉTELI REND
18 ÉVEN FELÜL
16 ÉVEN FELÜL
14 ÉVEN FELÜL
12 ÉVEN FELÜL
6 ÉVEN FELÜL

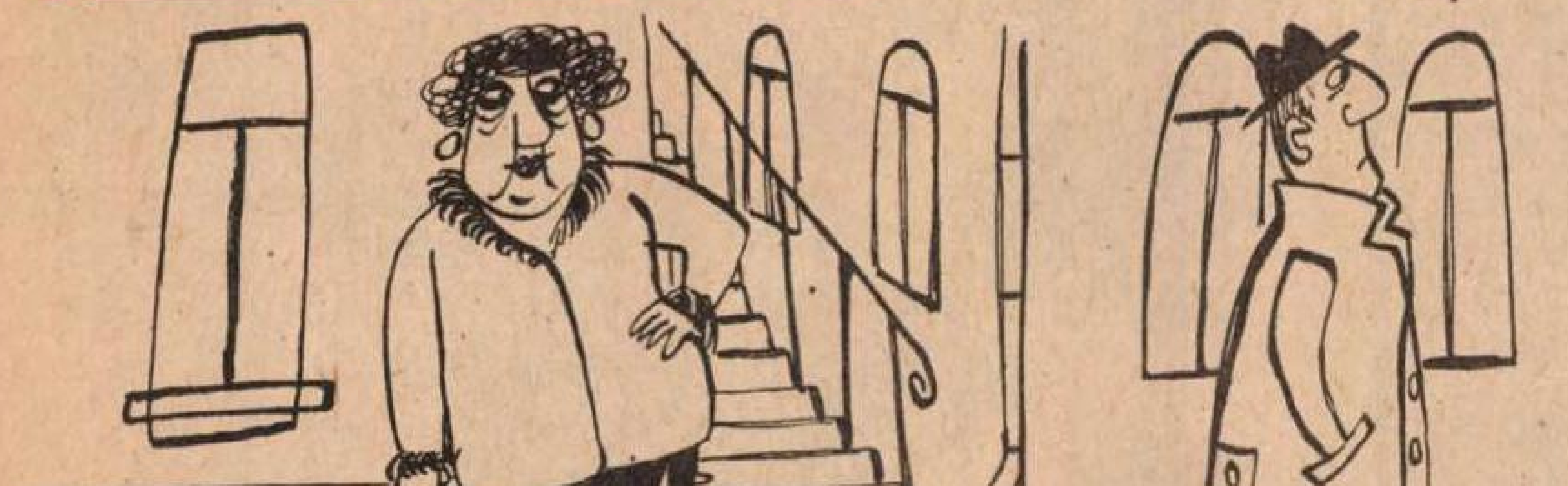

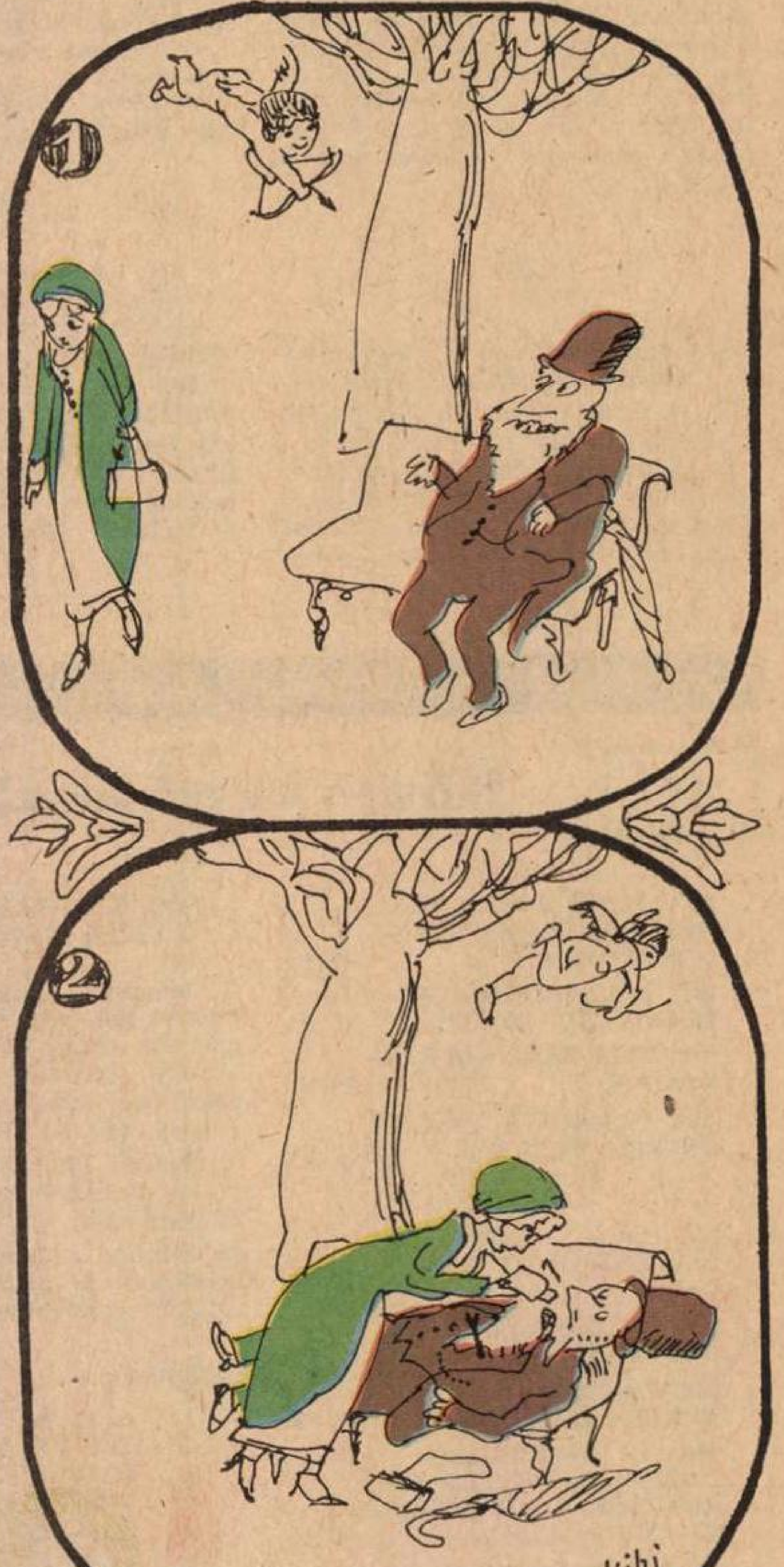

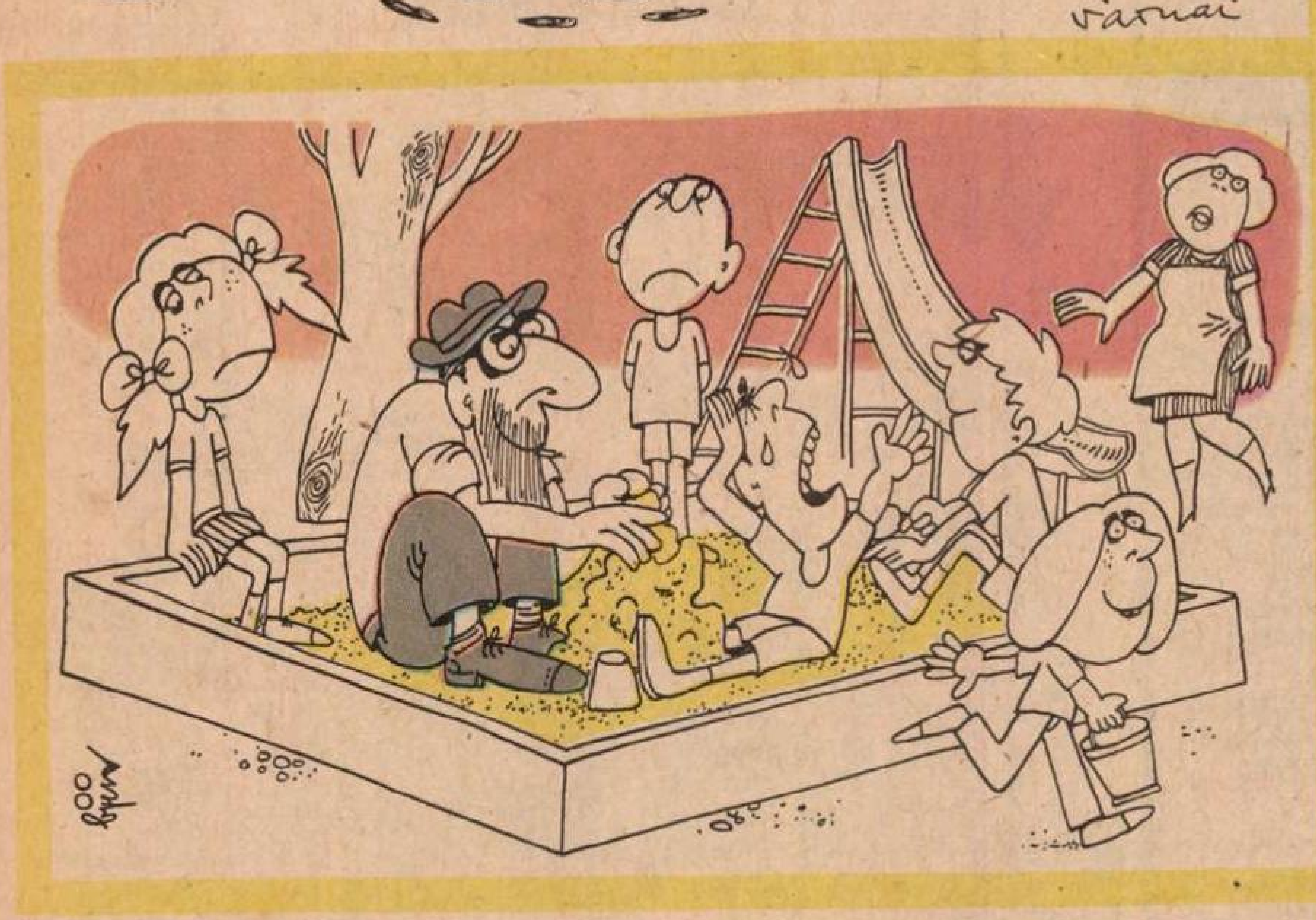

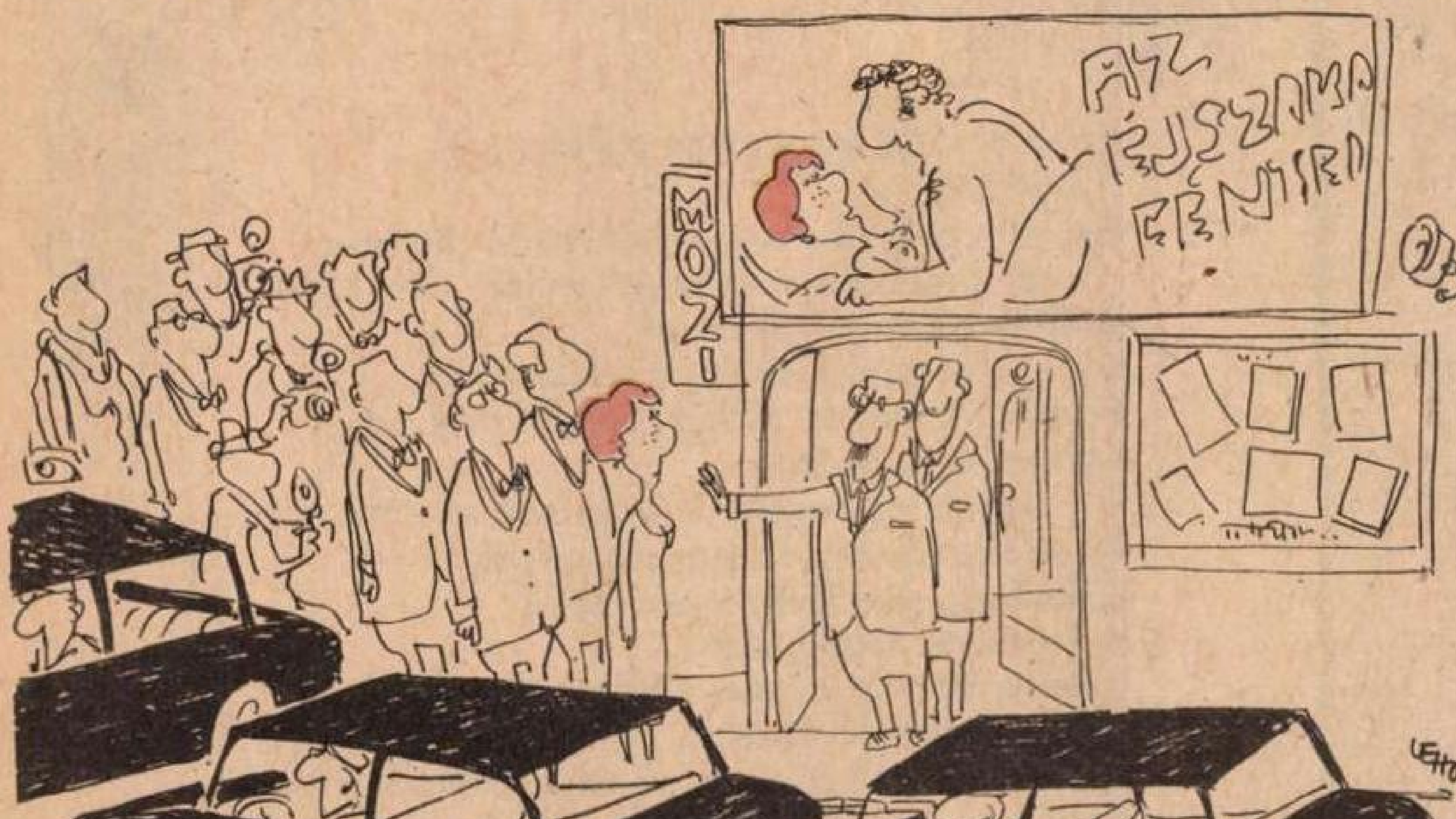
AZ ÉJSZAKA FÉNYEI
MOZI

KORHATÁR

FÜLÖP, BRENNER, VÁRNAI, HEGEDÜS, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI

TRIBÜN

A Tottenham Hotspurs csapatára nehéz napok járnak. Az együttes már hosszabb ideje kénytelen terméketlen, defenzív futballt játszani. A legutóbbi mérkőzés előtt aztán így szólt az edző az öltözőben:

— Uraim, ma fordítva vesszük fel a mezt. Hátával előre.

— De miért?

— Hogy az ellenfél azt higgye: támadunk.

●

Okos hír a Westmoreland Gazette című lapból.

„Egy szavazás Ulvertont nevezte meg Anglia legszerencsésebb városának, azért, mert bajnoki meccs során még egyetlen játékos és egyetlen szurkoló sem sérült meg. Az örömteli tényen csak keveset változtat az a körülmény, hogy Ulvertonnak sem stadionja, sem csapata nincsen”.

●

Leonard legutóbb a nagyváltósúlyú világbajnoki címért nagyon megverte Hearnst. Különösen a tizenharmadik menet során került nyomasztó fölénybe, géppuskatempóban lődözte ütéseit Hearns fejére és testére. Amikor a menet végét jelző gong megszólalt, Leonard még odaszólt támolygó ellenfelének és csak aztán ment a sarokba.

— Azt mondtam neki — válaszolta később a riporterek kérdésére —, hogy sajnos most magára kell hagynom, de vigasztalódjék mert egy perc és újra itt vagyok.

●

Mrs. Meg Quijanot ezzel lepte meg az ötéves kislánya, hogy ökölvívó akar lenni.

— Nézd, Betty — mondta a meghökkent anya —, az ökölvívás nem lányoknak való, de bármi mást szabadon választhatsz magadnak. Lehetsz atléta, teniszjátékos, tornász, kosárlabdázó, evezős . . .

A kislány elgondolkozott, aztán felcsillant.

— Bármi lehetek? Rendben van, már döntöttem. Ló szeretnék lenni.

●

Joey Adams írja a Columbis Featuresben.

— Van egy barátom, aki sosem diétázik, mégsem szed fel egyetlen dekát sem. Pedig hatszor eszik napjában. Egy átlagos ebéd nála hat szelet húsból, egy kiló krumpliból és egy egész tortából áll. Ennek ellenére évek óta azonos a testsúlya — 154 kiló.

(p. p.)

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

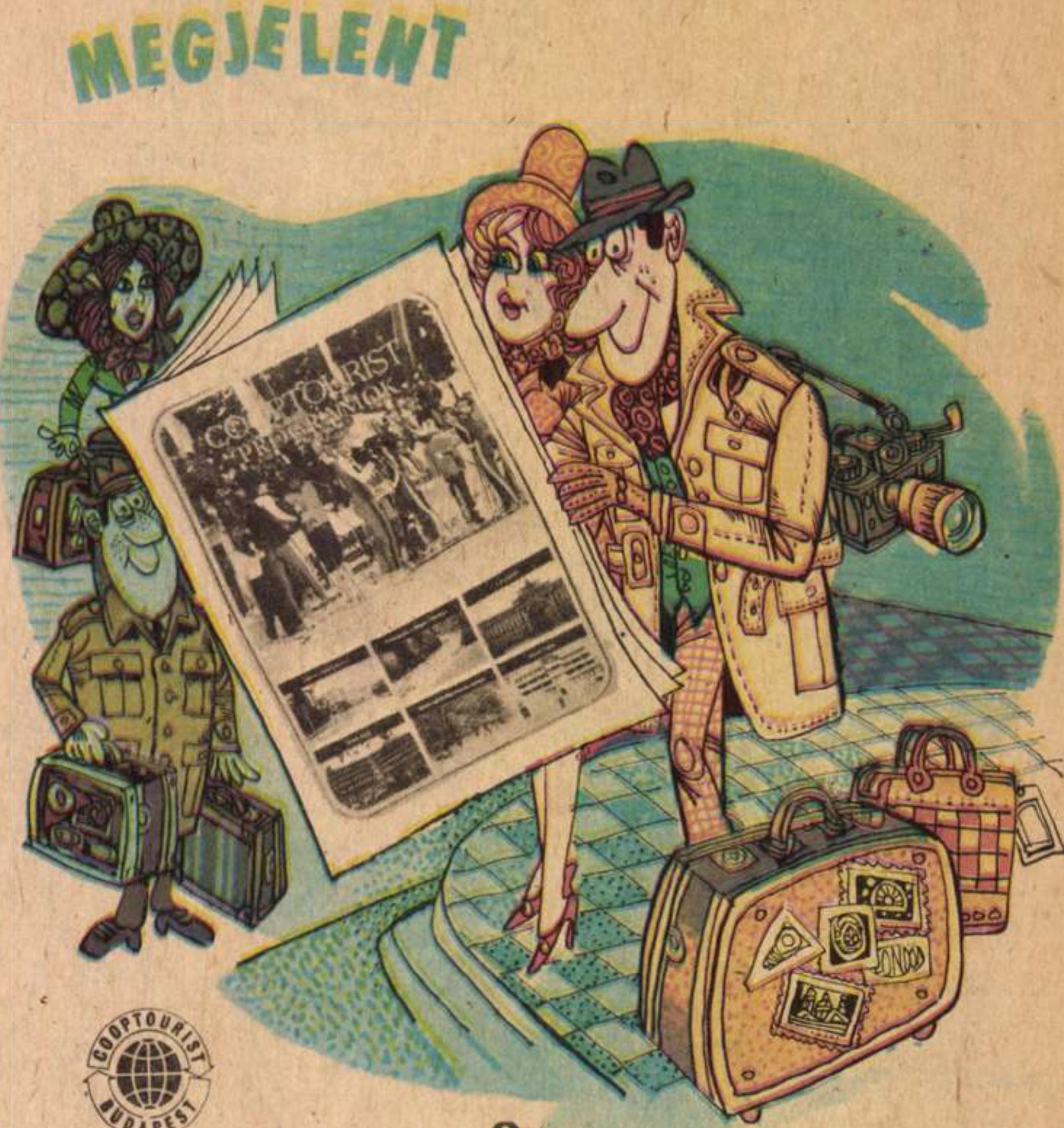

a
COOPTOURIST
programfüzete az 1982-es
utazásokról

HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK ★ HIRDETÉSEK

Könyvkaleidoszkóp

... pld. József Attila: MINDEN VERSE ÉS VERSFORDÍTÁSA	67 Ft
... pld. Juhász Gyula: VÁLOGATOTT MŰVEI	70 Ft
... pld. MAGYAR NÉPBALLADÁK	38 Ft
... pld. FRANCOIS VILLON ÖSSZES VERSEI	105 Ft

*

... pld. Czine Mihály: NÉP ÉS IRODALOM 1—2. kötet	76 Ft
... pld. ESSZÉPANORÁMA 1900—1944. 1—3. kötet	148 Ft
... pld. Latinovits Zoltán: VERSET MONDOK	24 Ft
... pld. AZ OROSZ IRODALOM KISTÜKRE ILARIONTÓL RAGYISCSEVIG XI—XVIII. század	75 Ft
... pld Simon István: A MAGYAR IRODALOM	46 Ft

*

... pld. Csonkaréti Károly: HADIHAJÓK A DUNÁN	47 Ft
... pld. Jaques Duclos: HARCAIM, EMLÉKEIM	61 Ft
... pld. Fehér Klára: VAKÁCIÓ MAGYARORSZÁGON. Világjárók sorozat	79 Ft
... pld. V. A. Giljarovszkij: MOSZKVA ÉS A MOSZKVAIAK. Elbeszélések, karcolatok	30 Ft
... pld. Thor Heyerdahl: TUTAJJAL A CSENDES-ÓCEÁNON. Világjárók sorozat	47 Ft
... pld. KIS MAGYAR NÉPRAJZ A RÁDIÓBAN	71 Ft

A felsorolt kötetek egyenként is megrendelhetők a kitöltött, kivágott és címünkre borítékban beküldött hirdetés alapján. Postán utánvéttel szállítunk, 400 Ft felett 4 havi, 600 Ft felett 6 havi részletfizetési kedvezményt adunk, a 3%-os kezelési és a portóköltséget felszámítjuk.

Tekintettel a korlátozott példányszámokra, a megrendeléseket beérkezési sorrendben teljesítjük.

Címünk:

ÁLLAMI KÖNYVTERJESZTŐ VÁLLALAT
JÓZSEF ATTILA KÖNYVESBOLT

Budapest, Dési Huber u. 7. 1098
Telefon: 477-138.

A megrendelő neve: ....
....
Pontos címe (irányítószámmal):
....
Munkahelye: ....
....

Részletfizetésnél:

Anyja neve: ....
....
Születési ideje, helye: ....
....
Személyi ig. száma: ....
....

SZÖVETKEZZEN VELÜNK
SZÉP OTTHONÁÉRT!
ELADÓ
VEVŐ

Extra ajánlat januárban a Fehérvári Áruházból:
Egyedi egyszínű, hagyományos és modern mintás padlószőnyeg-kollekcióból választhat.
Különleges tapétakínálat.
Egyes háztartási textíliák reklámáron.
Függönyökből és kristálycsillárokból nagy bemutató és vásár.
A hölgyeknek kozmetikai parádé, a férfiaknak híradástechnikai és barkácsgépek különleges kínálata januárban, a Fehérvár Áruházban.
Ezenkívül még számos meglepetéssel várja Önt a Fehérvár Áruház.
A Fehérvár Áruházban mindig történik valami!
Fehérvár Áruház — Skála-Coop Áruház!
Székesfehérvár, Rákóczi u. 3. 8000

AZ OLVASÓ OLDALA

ÜRES LÁDA

Lapunk elmúlt évi 41. számában foglalkoztunk a Bajcsy-Zsilinszky kórház-rendelőintézet ügyes-bajos bajaival. Írásunk, mint ahogy azt válaszlevelében Dr. Nagykálnai Endre, a főigazgató gazdasági helyettese is megfogalmazta, kellemetlenül érintette az érdekelteket.

ALKAT-RÉSZEK

Több mint két hónap elteltével nem akarjuk felidézni a részleteket, szembesíteni a magyarázatokat a tényekkel. A válaszlevélnek csupán egy részlete figyelemre méltó. A liftről van szó, amely hosszú ideig nem üzemelt, s ezért betegek és betegszállítók egyaránt gyalogosan voltak kénytelenek megmászni az emeleteket. A felvonószerelő szocialista brigád ugyan szombat—vasárnap, megfeszített munkával megjavította volna a liftet, ám — idézet a levélből — „a szerelők meglepetve tapasztalhatták, hogy az originál csomagolású láda, melyben a következő munkafázis alkatrészeinek kellene lennie, üres volt. Ezt a gyártó vállalat is elismerte, szándékosan üres ládát küldött, mivel nincs pillanatnyilag alkatrésze."

Ez utóbbi néhány mondatot, úgy hisszük, felesleges kommentálnunk. Csak reméljük: a gazdálkodásban itt-ott már fújdogáló új szellők az alkatrész-ellátás sajátos módszereit is elfújják majd.

EMELET A FÖLDSZINTEN

November 16-án az újpesti 1-es postán (Bajcsy-Zsilinszky u.) feladtam egy dísztáviratot székesfehérvári barátnőm részére. Hat szóért fizettem negyven forintot. December elsején én kaptam táviratot a postától, hogy címzett ismeretlen és az eredeti távirat sincs meg.

Nem először írtam erre a címre, idáig mindig megkapták. Reklamációmra közölték velem, hogy én vagyok a hibás, mert nem írtam emeletet és ajtószámot, ezért nem tudták kézbesíteni, de ha még befizetek húsz forintot, megkeresik a címzettet.

Szóval negyvenért nem, hatvanért igen?

Az egészet csak azért tettem szóvá, mert barátnőm földszintes házban lakik, így emeletet írni értelmetlenség lett volna.

Gáspár Ferencné

Budapest, Pozsonyi
u. 6/a 1045

NYOMTATVÁNY KERESTETIK

Kijelentem, hogy nem óhajtok átalánydíjas szerződést kötni.

aláírás

Ezt az előre lebélyegzett nyilatkozatot iratta alá velem a gyors és jó munka elvégzése után a GELKA szerelője, mikor kérdésére azt válaszoltam, hogy nem óhajtok. Azt mondta, erre azért van szükség, mert munkahelyén neki nem hiszik el a főnökei, hogy egyáltalán megkérdezett engem.

Ha százalékot kapna az átalánydíjas szerződések után, valószínűleg nem kételkednének szavában munkahelyi vezetői. Úgy látszik, Magyarország a korlátlan lehetőségek hazája. Végtelen számú nyomtatványt lehetne ugyanis gyártani, ilyeneket például: nem óhajtok bálnavadászvizsgát tenni, nem óhajtok pingvintojást festeni stb...

NYILAT-KOZAT

Kécsán János

Budapest, Nagybányai u.
74/a 1025

AZ ELCSERÉLT INFORMÁCIÓ

Decemberi első számunkban tettük közzé egy olvasónk panaszát, aki kifogásolta, hogy a Ramovill az NDK-ból behozott MIRA kazettás magnetofonok fejeit silány minőségű, magyar termékre cseréli ki. Úgy érezzük, az olvasók tájékoztatása megkívánja, hogy ismertessük a Ramovill jogtanácsosának válaszát, melyből kiderül, hogy a magnófejeket nem Magyarországon cserélik ki magyarra, hanem 1981 áprilisa óta NDK gyártó az általa minőségileg jobbnak ítélt magnófejeket szereli be a magnetofonokba.

Elismerjük, olvasóink levelének közzétételével hibáztunk, s ezt még az sem menti, hogyha minden levélnek teljes részletességgel utánanéznénk, lapunk nem hetente, hanem legföljebb évente kétszer jelenne meg.

TÜCSÖK és BOGÁR

Erzsike és Jolánka néni az utolsó közös munkanapon

Kukucs, hol vagyunk?
(A Békés megyei Népújságból nyírta Lehóczki Istvánné, endrődi olvasónk)

ellenfelük, a GYSE már a szünetben akár több gólos előnyt szerezhetett volna. Bizonyságul: Mayer kapus-

A szünetben annál is könnyebb több gólos előnyt szerezni, mert az ellenfél nincs a pályán.
(A Békés megyei Népújságból nyírta ifj. Balczó István, szarvasi olvasónk)

(5-0). A spanyolországi huszonnégyes VB-döntőre huszonöt hely már gazdára talált, csak egy maradt kérdéses. Az Új-Zéland válogatott-

De mi lesz a huszonhetedikkel?
(A Népsportban találta Zalai Tibor, csömöri olvasónk)

egyenlítés csak a második 45 percben sikerült. Ekkor Somogyi a csapat kapitánya egy 18 méteres szabadrúgás után védhetetlenül vágódott a sorfal fölött a bal felső sarokba.

Következett tehát a 2 x 15 perces

Egy kapitánytól ez a legkevesebb.
(A Félegyházi Közlönyben találta Jaksa Mihály)

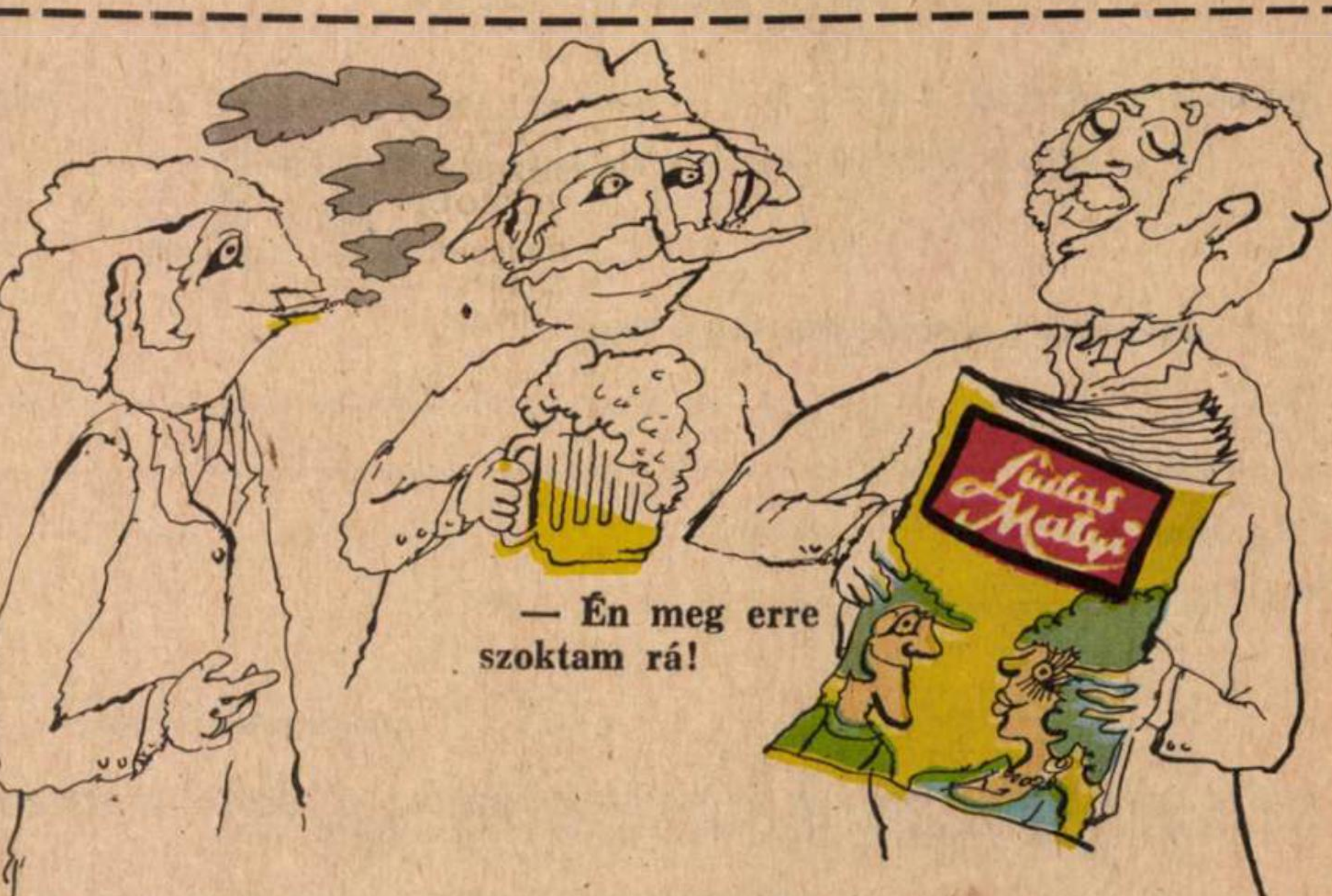

— Én meg erre szoktam rá!

KURTI ANDRÁS FARAGVÁNYAIBÓL

kiállítás nyílik január 14-én a Gábor Andor Klubban. (Bp. VIII., Gyulai Pál u. 14. Nyitva: hétfőtől—péntekig, 13 és 17 óra között.) Ebből az alkalomból közöljük az alábbi írást és két kiállított faragvány fényképét.

vallomás

Miért olyan kietlen a Szahara? Csak homok, homok...

Miért nincsen jóformán semmiféle növényzet a Góbi-, a Kalahári-sivatagban, az ausztráliai Nullarboron, stb.?

Töredelmesen bevallom, azért mutatnak oly sivár képet az említett tájak, azért nincsenek rajtuk csalitok, ligetek, árnyas erdők, mert én gyerekkorom óta minden kezem ügyébe kerülő fát — elfaragok. Faragom, farigcsálom, amíg nem marad belőle semmi.

Hát ezért.

Illetve — csak régebben volt így.

Pár éve ugyanis rádöbbentem, hogy amiatt nem sikerül soha értelmes, tetszetős dolgot kihoznom a fából, mert ügyetlen vagyok, mert hiányzik belőlem a művészi alkotóerő. Hát ha így állunk — gondoltam —, akkor az itt-ott felszedett száraz ágak, gallyak, gyökerek, Duna-hozta uszadékfák döntsék el maguk, hogy mik szeretnének lenni, mit óhajtanak ábrázolni.

Azóta nem teszek mást, csak lenyiszálom róluk a fölösleget, ha szükséges, talpat szerkesztek alájuk, ha van kéznél pác, be is pingálom őket.

Ez idáig rendben van — kérdezheti a Kedves Látogató —, de honnan veszem a bátorságot, hogy e faragványok egy töredékrészével a nyilvánosság elé lépjek?

Onnét, hogy tudom: amit csinálok, nem művészet, csak hobbi. Nem vagyok művész, csak dilettáns.

És minthogy sok olyan dilettánsról hallottam már, nem egyet személyesen is ismerek, aki műkedvelőként vezet vállalatot, hivatalt, igazgat színházat és áruházat, hát hozzájuk képest mit ártok én a társadalomnak ezzel a néhány fadarabbal?!

Enyhe ítéletért esedezem.

Kürti András

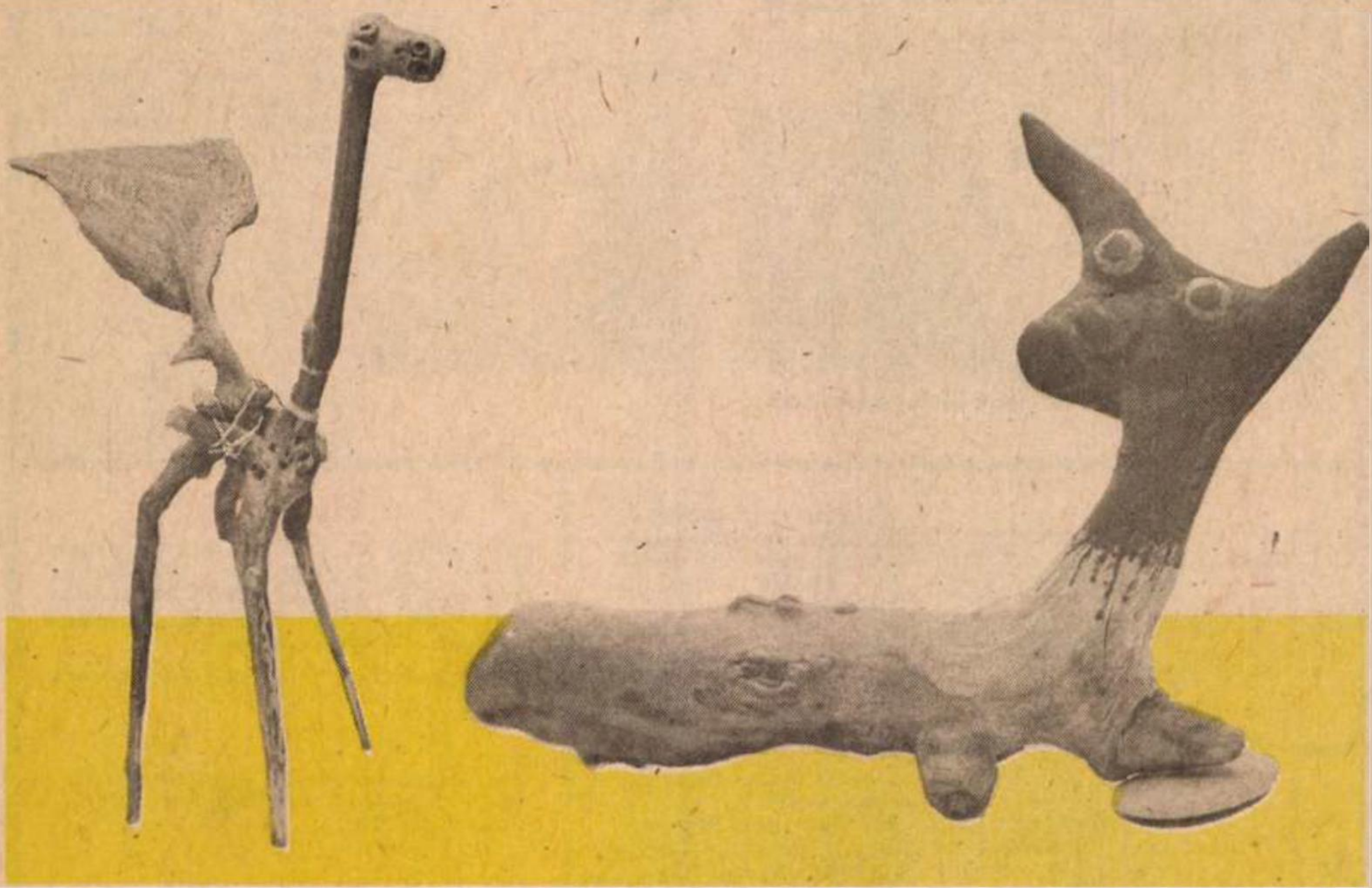

MEGJELENT!

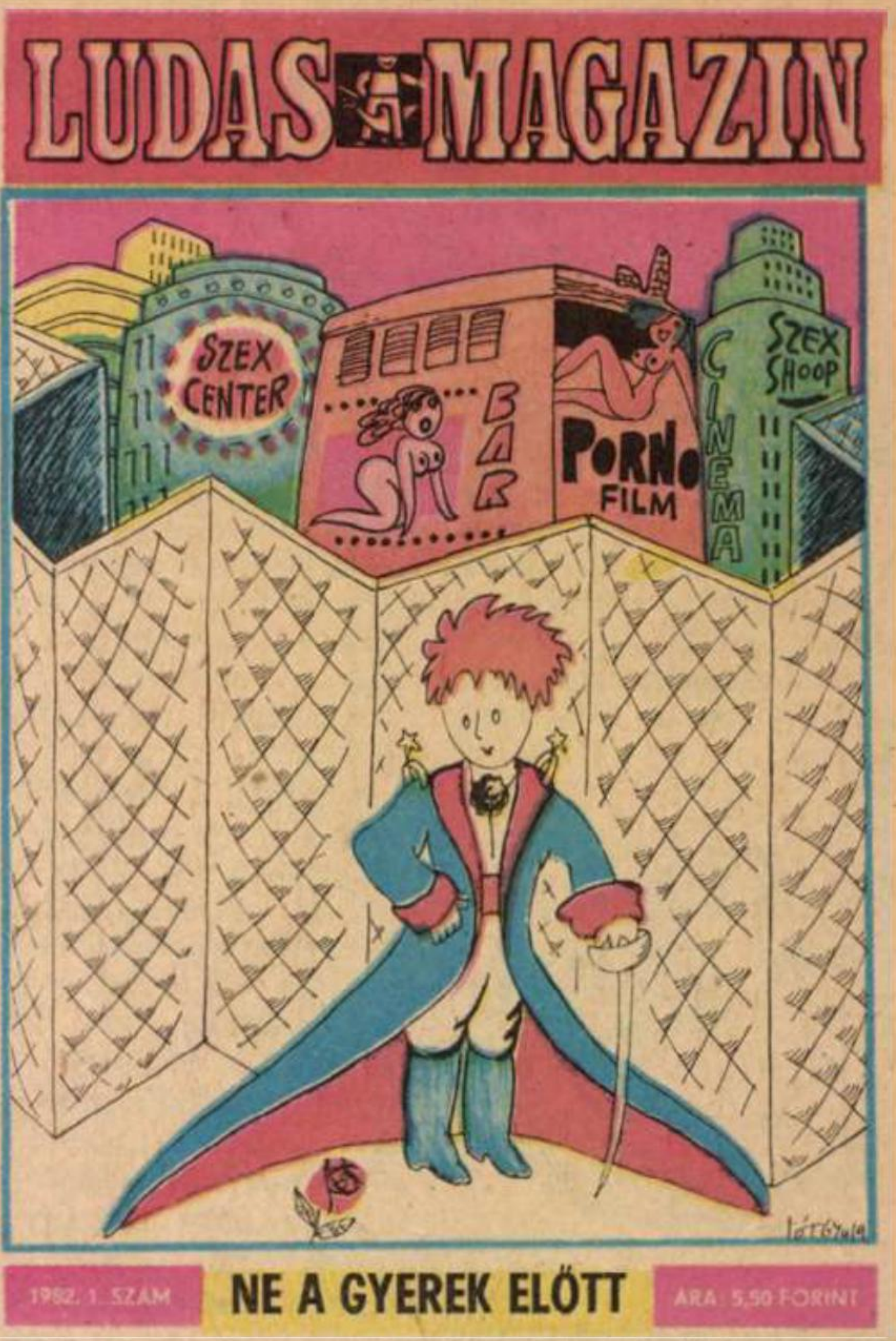

A decemberi (12. szám) LUDAS MAGAZIN keresztrejtvényének megfejtése:

— Akkor legyen szíves és hozza nekem a győztest.

A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

Papp Lászlóné, Nyíregyháza, Toldi u. 56. 4400

Berta Ferenc, Fábiánsebestyén, Hámán K. u. 18. 6625

id. Mosolygó József, Budapest, Zsirai Miklós u. 1. 1038

A nyereményeket postán küldjük el.

CSODA

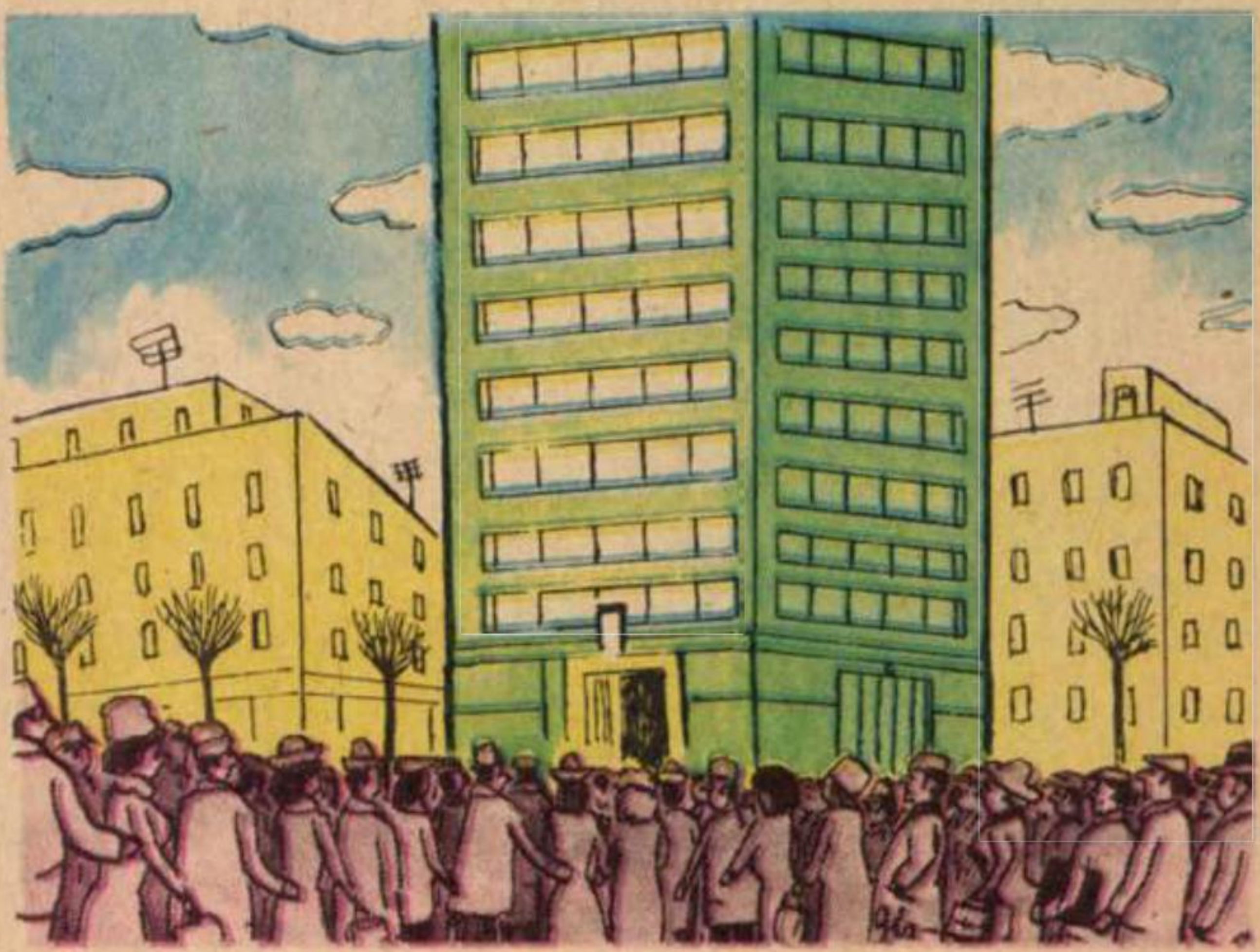

– Mi ez a búcsújárás?
– Mindenki látni akarja ezt a házat, ami határidőre elkészült és nem találtak rajta hibát...

TÚL MINDEN AKADÁLYON

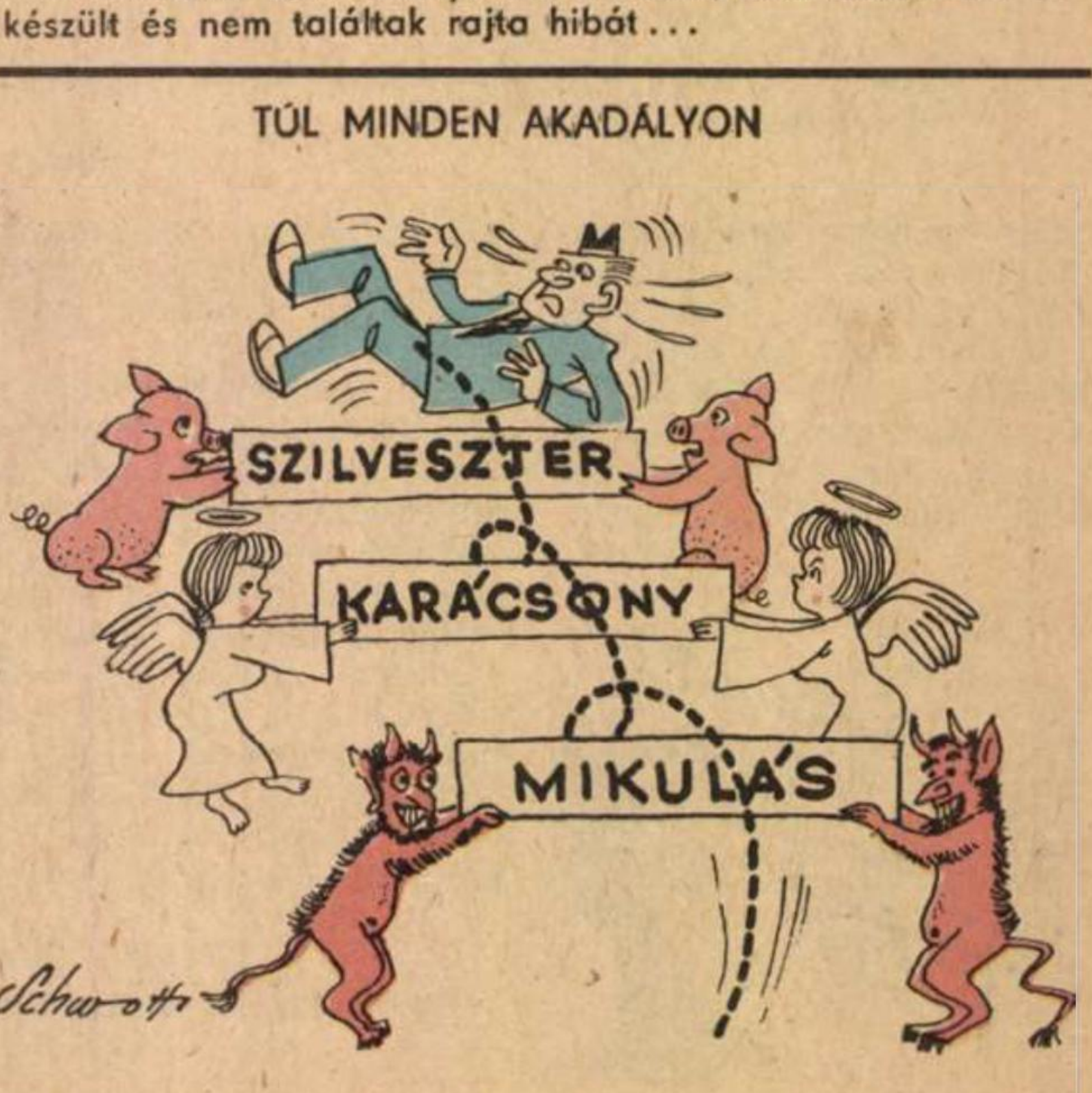

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj:

1 hónapra	**13,– Ft**
¼ évre	**39,– Ft**
½ évre	**78,– Ft**
1 évre	**156,– Ft**

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

IMPORT HUMOR

MI VAN, DOKI?

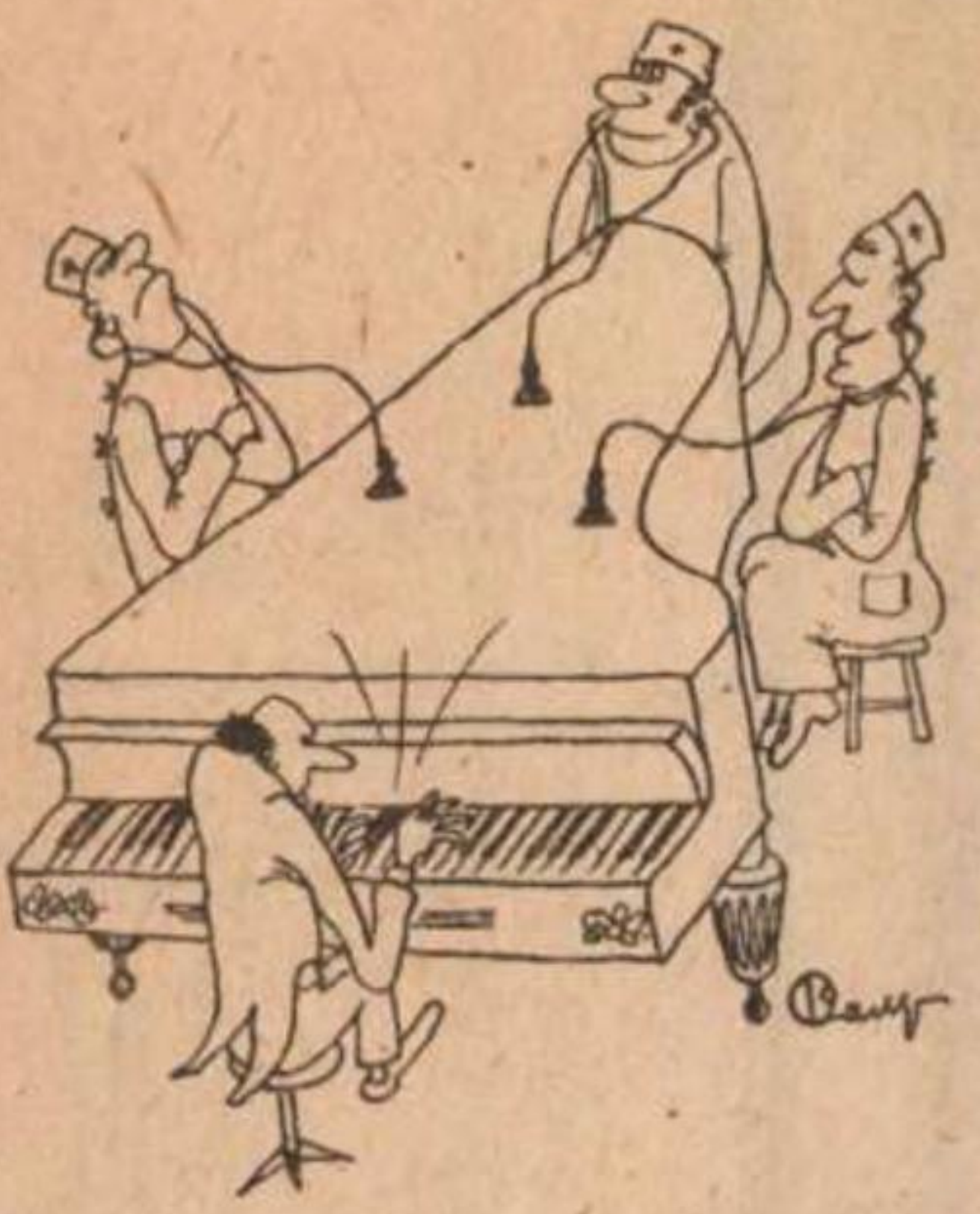

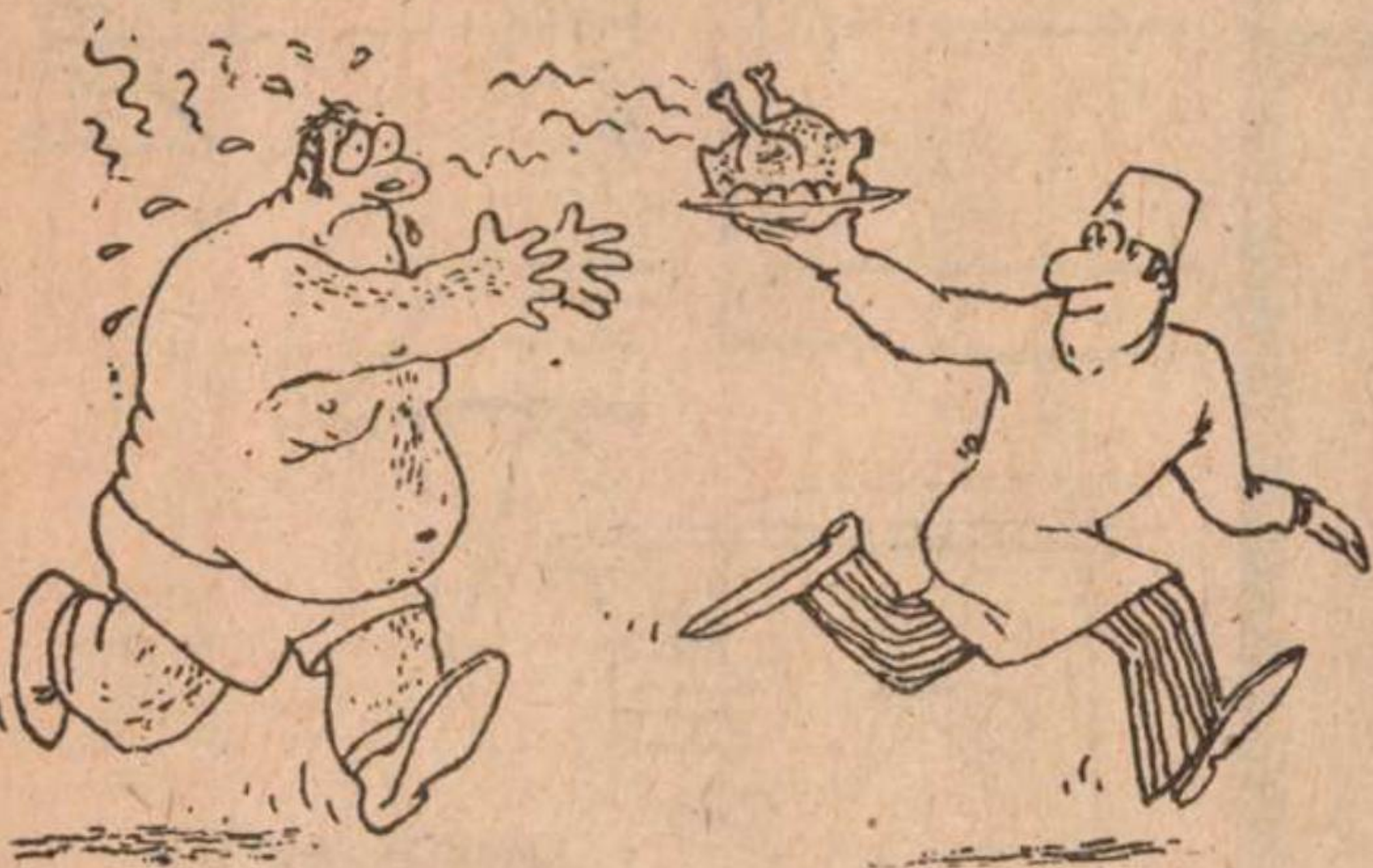

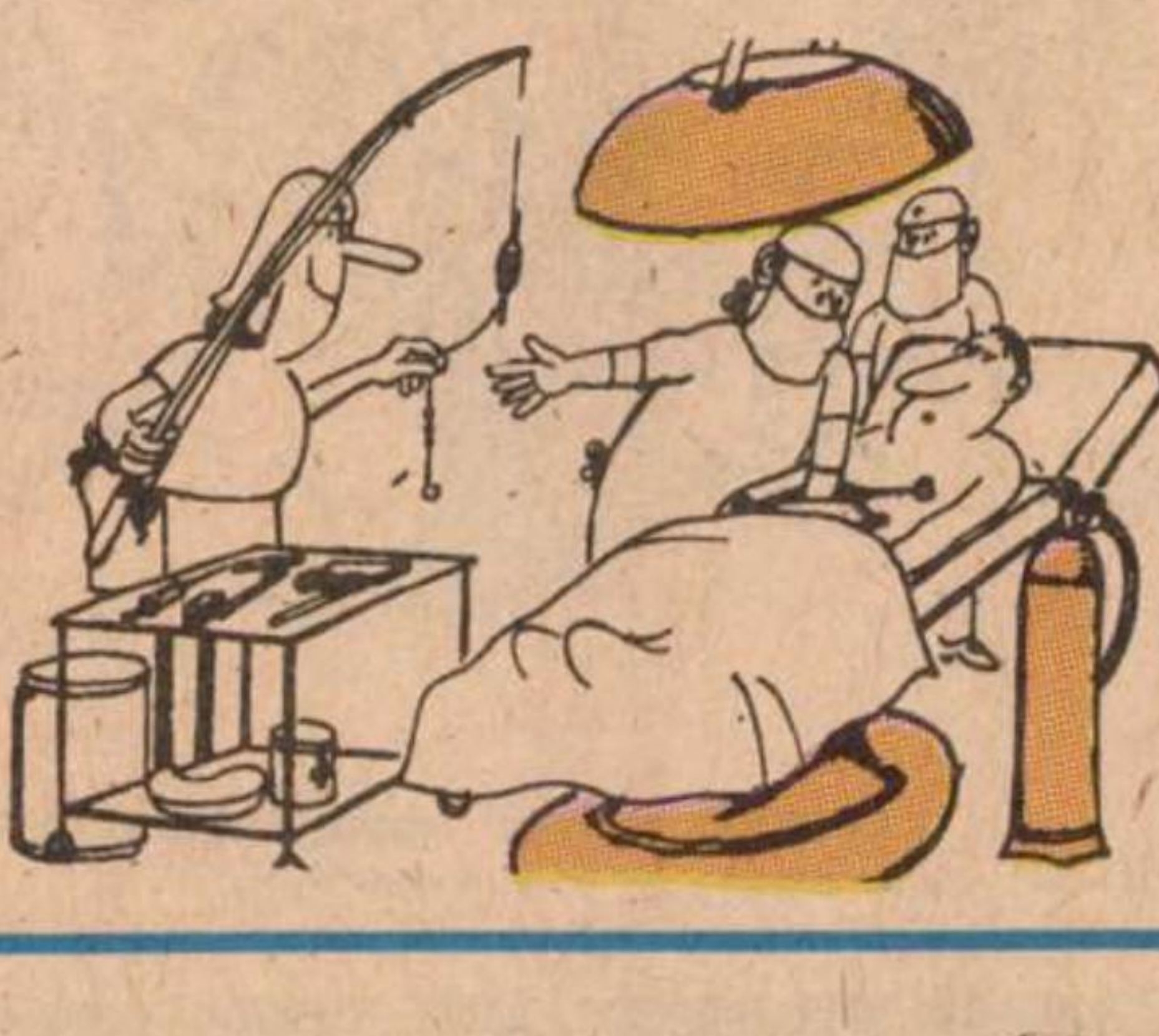

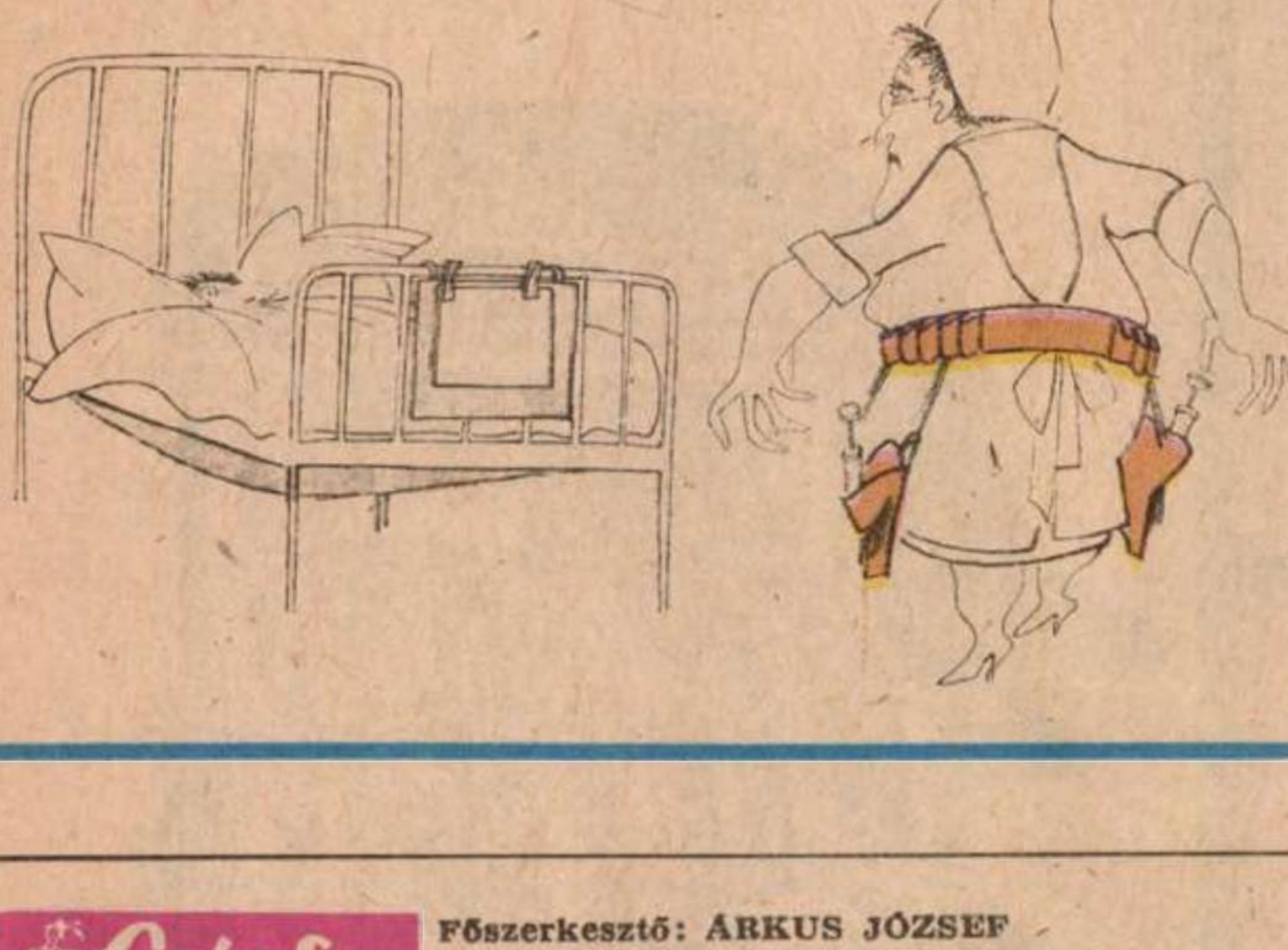

EGYSZERŰ MAGYARÁZAT

A férfidivat üzletbe beállít egy vevő, 42-es inget és 39-es pizsamát kér. — Önnek lesz mind a kettő? — hangzik az eladó kérdése. — Igen. — Akkor mért kisebb a pizsama mérete, mint az ingé? — Vízszintes 13 — függőleges 14? — feleli a vevő. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Bibliai ősanyánk
4. Kislányok játékszere
15. Piros vagy fehér virágú növény
16. Helység Pest megyében
17. Becézett női név
18. Délarab törzs (Szép Ernő egyik drámájának címe)
19. Térdre . . .
21. A bárium jele
23. Római 106
24. Ujjongó örömkiáltás az ókorban
25. A való helyzetnek megfelelő
28. A Tisza mellékfolyója (Petőfi-vers szól róla)
30. Asszony, úrnő — Olaszországban
32. Lándzsával felfegyverzett könnyű lovas
34. K. R.
35. Trója védője volt
37. Afrikai főváros
39. Trója görög neve
41. Hatalmas tó Szibériában
42. A vízsz. 32 kezdete
43. Amit a fegyverrel el kell találni
45. Néha egynemű betűi
46. A menyétfélék egyik faja
48. Betegség tünete
50. Hirtelen, ijedten ébred
52. P. P. M.
54. Ahol a bokszmérkőzés folyik
56. Megvalósítandó elképzelés
58. Vágyába szinte belepusztul
60. Náci háborús főbűnös volt
61. . . . . iacta est (a kocka el van vetve)
62. Többnyire jókedvében teszi az ember
63. Angol Sámuel

FÜGGŐLEGES

1. Nagyon nagy idő
2. Fontos fém
3. Szofoklész tragédiájának hősnője
4. Ítéletvégrehajtó — régen
5. Hajdani arisztokrataviccek hőse (férfinév)
6. Rövidített bácsi
7. Nagy esemény nyáron, Füreden
8. Kicsinyítőképző
9. Jóeszű
10. C. F. C.
11. Maró folyadék
12. Ruhadarabon kisebb átalakítást végez
20. Épületrész, amire ne legyen szükség
22. Szarmata lovasnép a népvándorlás korában
23. Ragadozó hal
26. Föníciai királylány, akit Zeusz bika alakjában elrabolt
27. Izomkötő szalag
29. A Szovjetunió egyik népe
31. Sportember
33. Kisebb dézsa, amibe tejet fejnek
36. Fontos energiahordozó angol neve
38. Igevégződés
40. Buzdítás
41. Biztonsági Tanács
42. Az Olasz Kommunista Párt lapja
44. Japán legnagyobb szigete (a japánok az egész országot értik rajta)
47. Helyhatározó
49. Egy román város (Zalau) magyar neve
51. Óvoda
52. Letűnőben levő futballcsillag
53. Azt jelenti: munka
55. Verne regény kapitányhőse
57. Amihez illik hűnek lenni
59. Kicsiny ház
63. S. T.

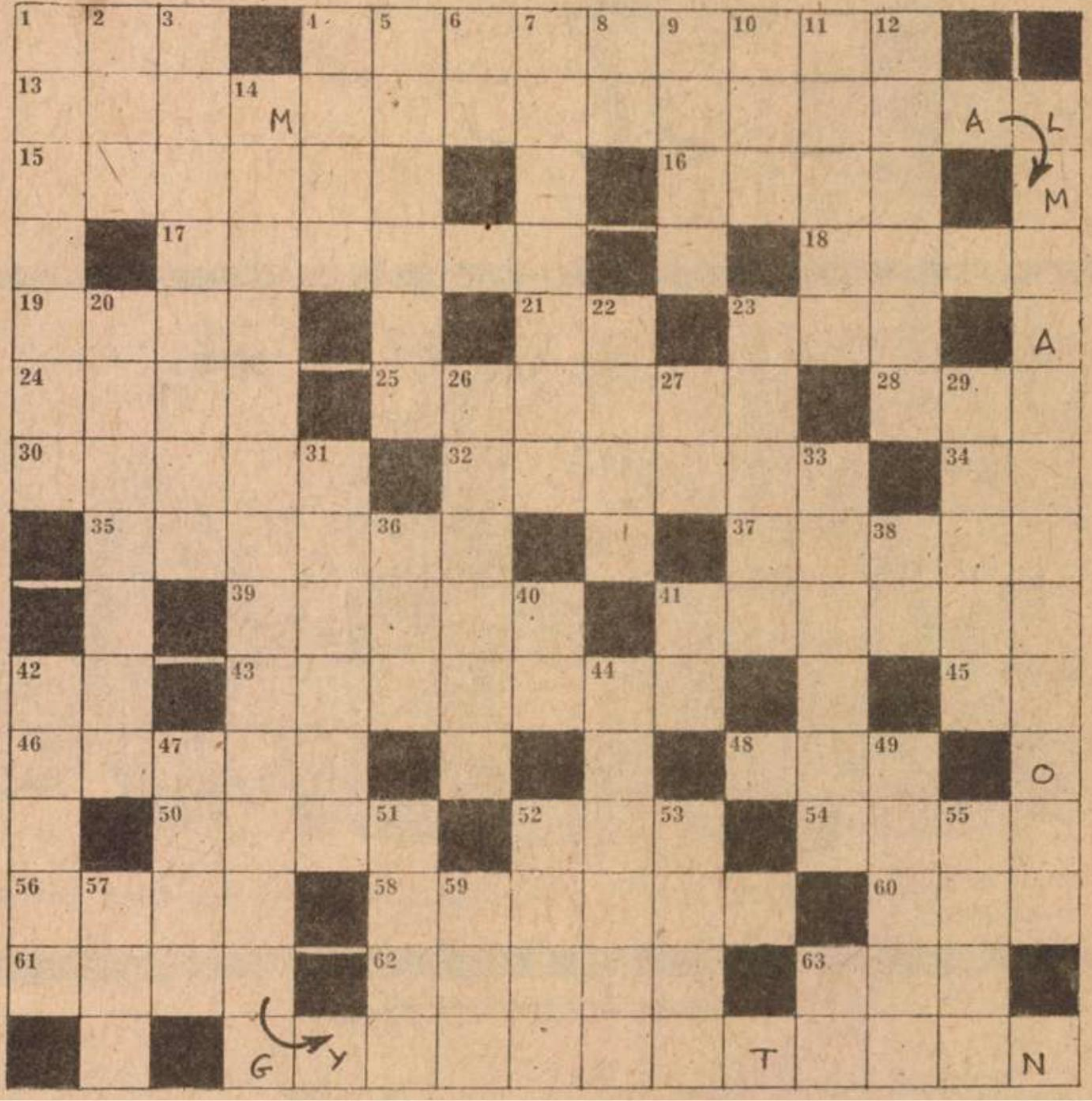

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055

Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611
Index: 25 504

LAPUNK MOTTÓJA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

A derű csakis a derék ember lelkében lakozik, a gonosz ember lelkében éjszaka van.

200—200 forintot nyert:
Domonkos Józsefné, Tapolcafő, Petőfi u. 17.
Rónai János, Bp., Telepy u. 2/E. 1096
Rohoncz Gyuláné, Bp., Arany János u. 5. 1154
Soós Tamás, Miskolc, Vászonfehérítő u. 2. 3531
Jancsó Sándor, Bp., Károli Gáspár tér 3. 1114
Horváth Ferenc, Eger, Egészségház u. 23. 3300

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN

Ludas Fórum: Mit kérdeznének a Fővárosi Közterület Fenntartó Vállalat igazgatójától?

Novobáczky Sándor: Az öreg hölgy látogatója (Mélyen emberi krimi)

Dalos Jenő: Autómánia

Fülöp György: Van 4 jó hírem

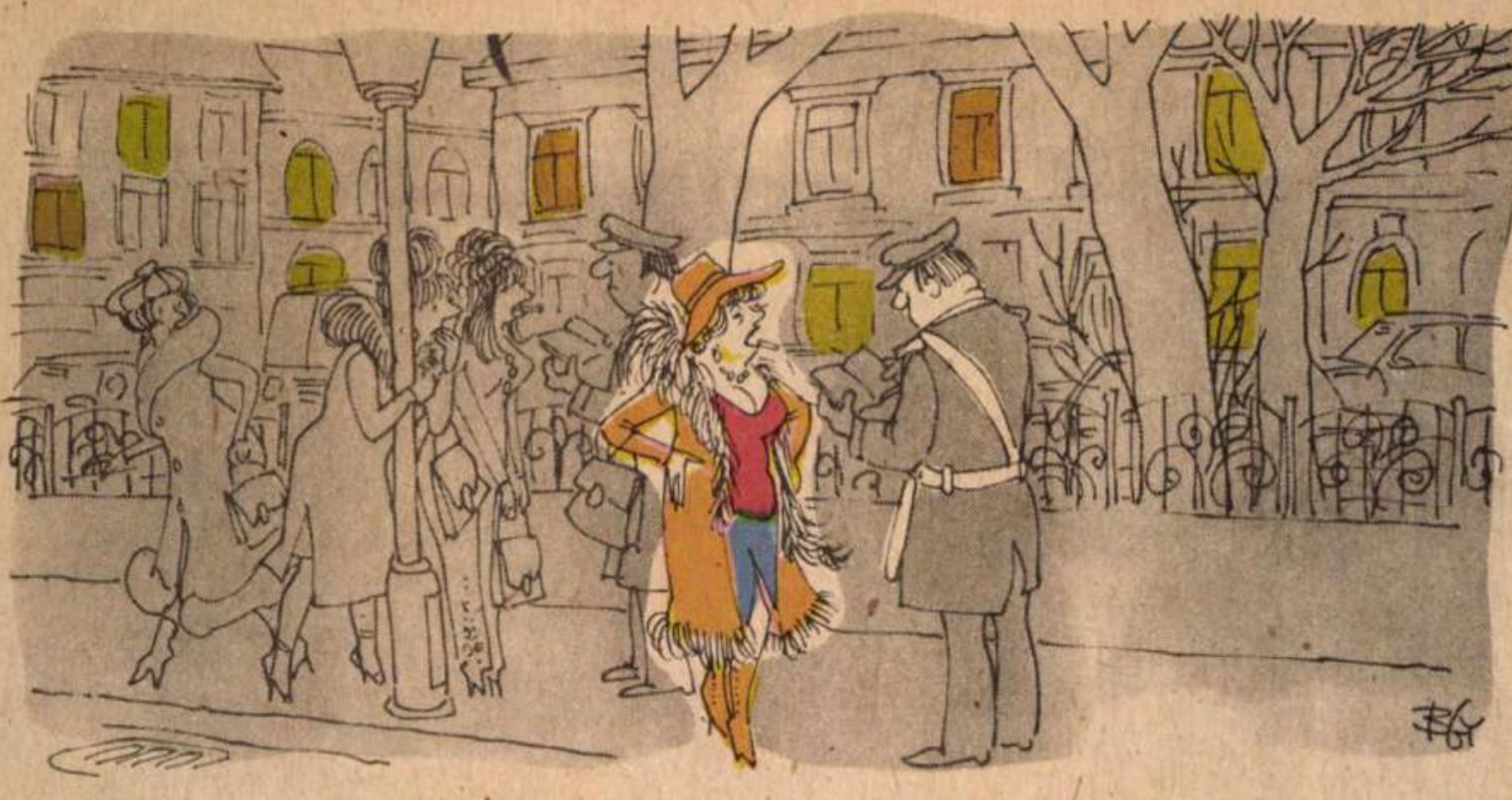

– Mondja, ha adót fizetnénk, akkor is üldöznének?

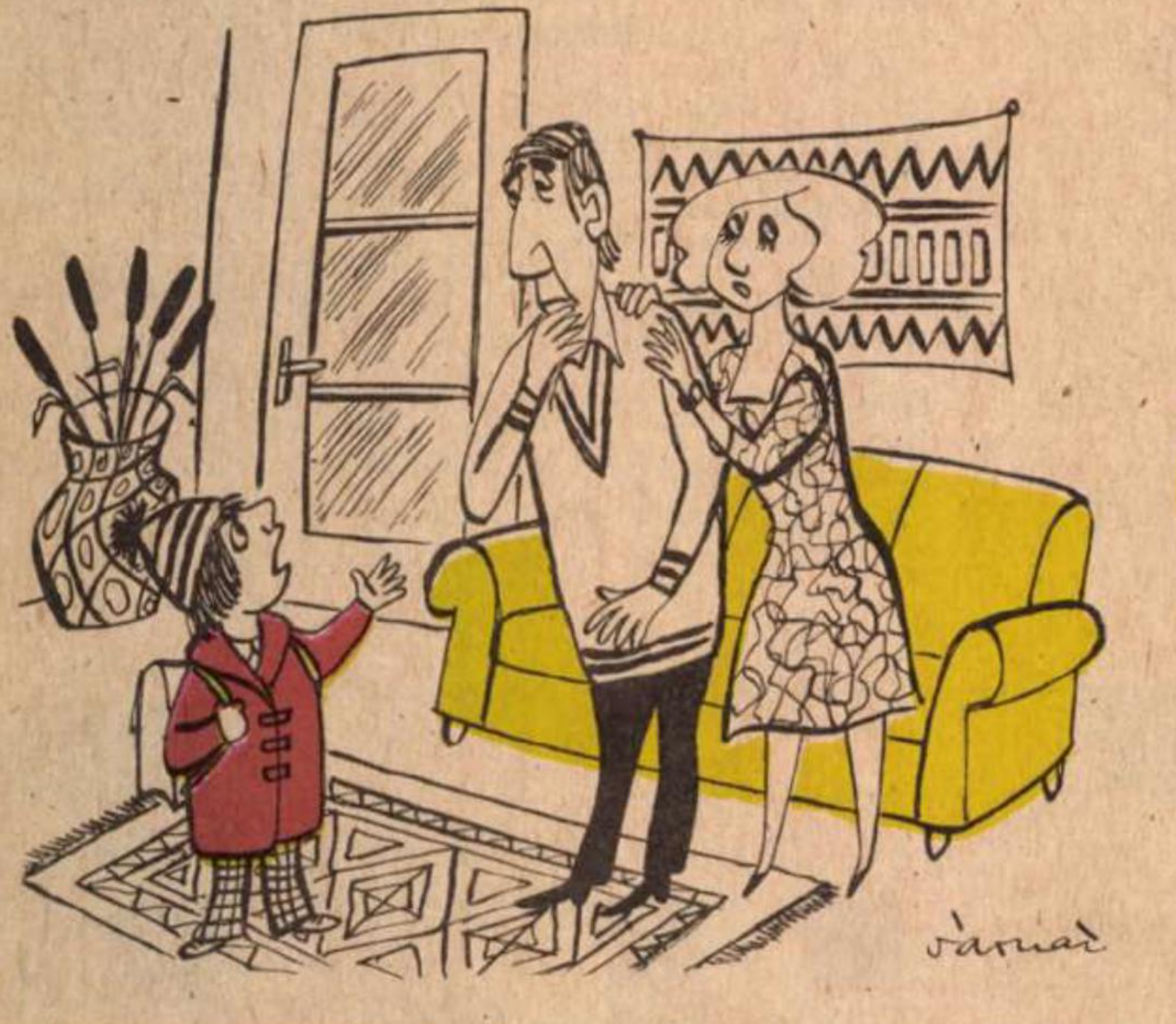

– Mindig csúfolnak az osztályban, hogy csak az én szüleim nem váltak még el!

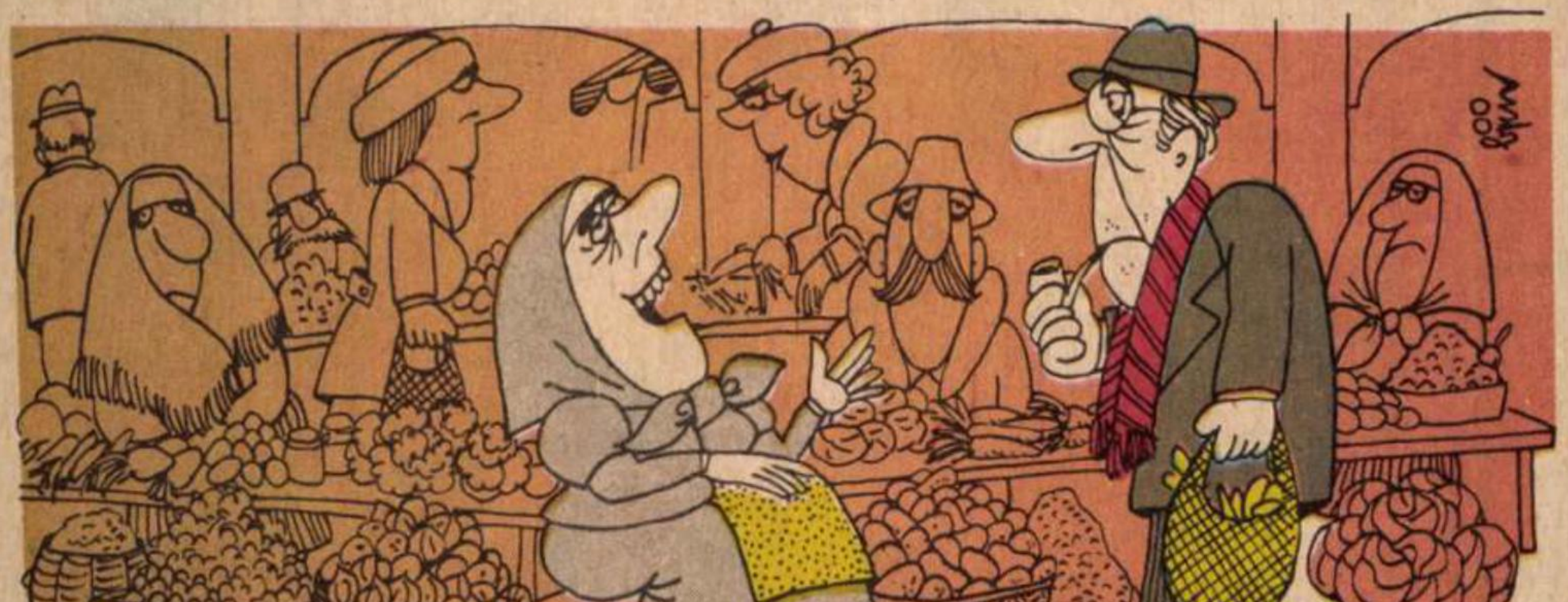

– Árulja már el professzor úr lelkem, hogyan kaphatnék én a Közös Piacon standengedélyt?

KORSZERŰSÍTETT LESÍKLÓPÁLYA

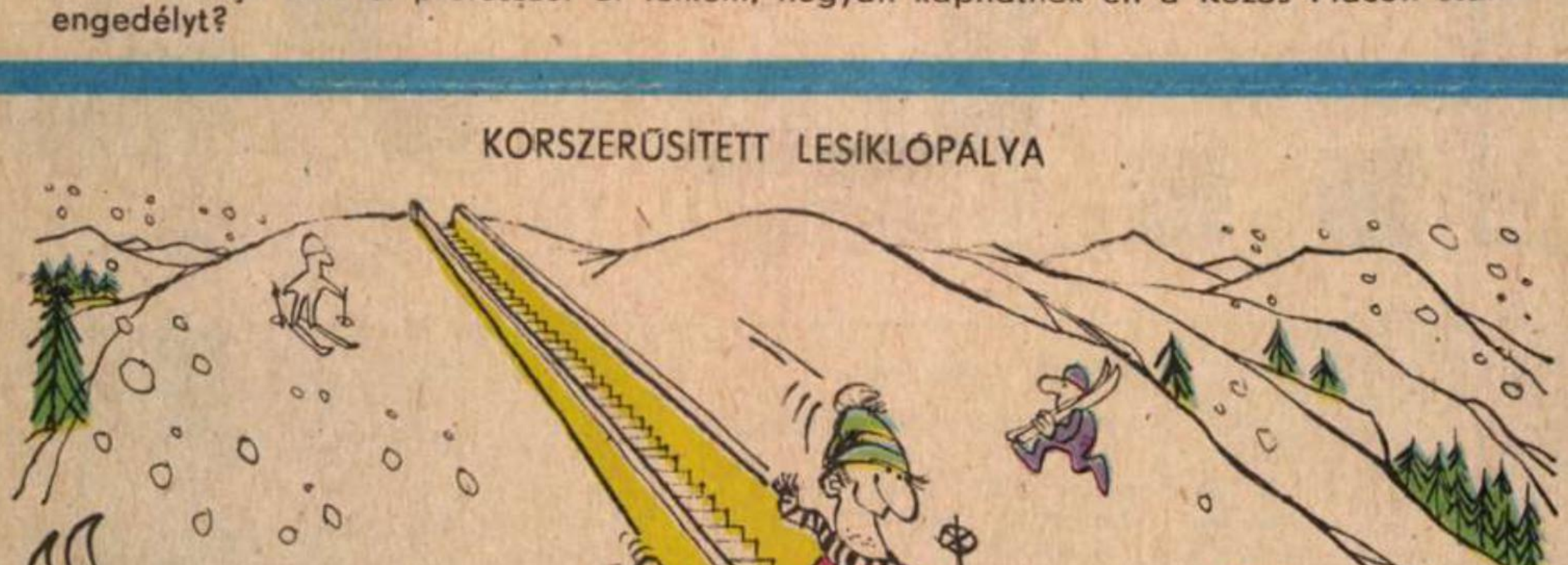

TÁRSASHÁZ-ÉPÍTKEZÉS

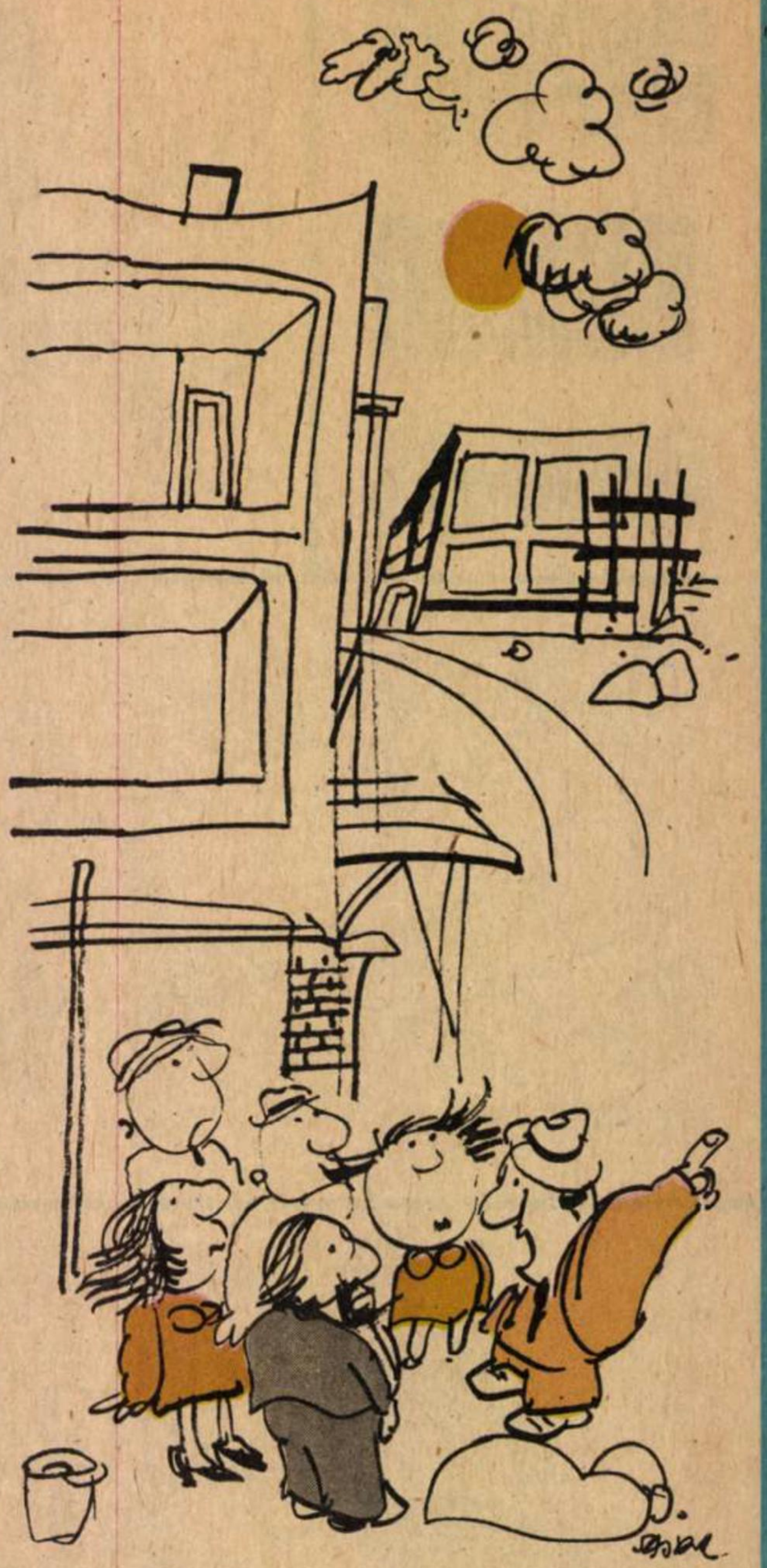

– A szomszéd házból segélykiáltásokat hallottam, biztos most érték el a hárommilliót.

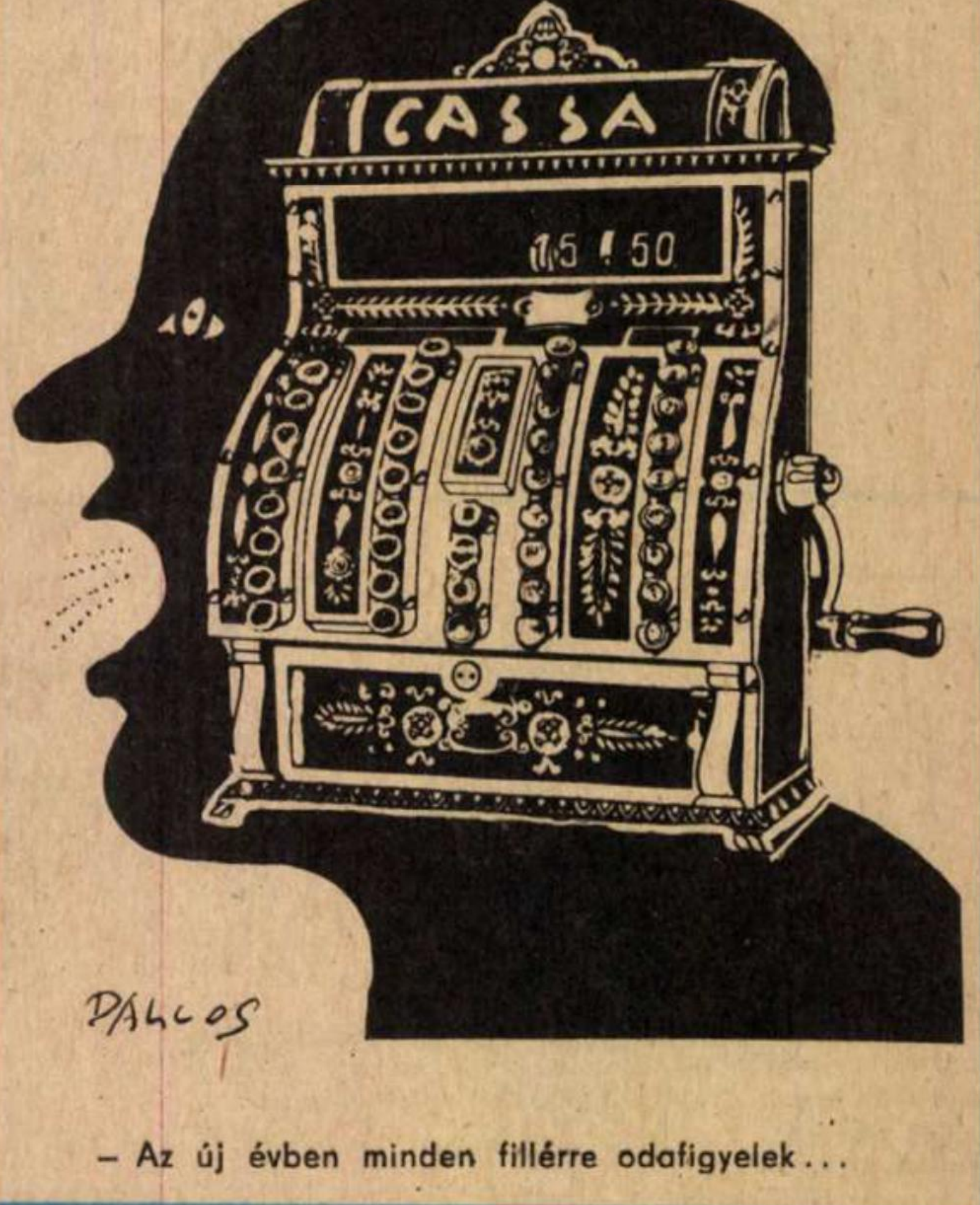

– Az új évben minden fillérre odafigyelek...